

Den Europæiske Unions Tidende

L 122

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

11. maj 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 443/2011 af 5. maj 2011 om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore 1
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 af 5. maj 2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore 12
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011 af 10. maj 2011 om en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og om ændring af forordning (EF) nr. 653/2007 ⁽¹⁾ 22
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 446/2011 af 10. maj 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia 47

Pris: 7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 447/2011 af 6. maj 2011 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur** 63

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 448/2011 af 6. maj 2011 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (BGB)]** 65

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 449/2011 af 6. maj 2011 om registrering af betegnelser i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (BOB), 龙井茶 (Longjing Cha) (BOB), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (BOB), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (BGB))** 67

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 450/2011 af 10. maj 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 69

DIREKTIVER

- ★ **Kommissionens direktiv 2011/58/EU af 10. maj 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at forlænge optagelsen af carbendazim som aktivstof⁽¹⁾** 71

AFGØRELSE

2011/276/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 26. maj 2010 om statsstøtte i form af et forlig om afgifter iværksat af Belgien til fordel for virksomheden Umicore S.A. (tidligere »Union Minère S.A.«) (Statsstøtte C 76/03 (ex NN 69/03)) (meddelt under nummer K(2010) 2538)⁽¹⁾** 76

2011/277/EU:

- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 10. maj 2011 om ændring af bilag II til beslutning 93/52/EØF for så vidt angår anerkendelse af visse regioner i Italien som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*) og om ændring af bilagene til beslutning 2003/467/EF for så vidt angår erklæringen om, at visse regioner i Italien, Polen og Det Forenede Kongerige er officielt frie for kvægtuberkulose, kvægbrucellose og enzootisk kvægleukose (meddelt under nummer K(2011) 3066)⁽¹⁾** 100

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 443/2011

af 5. maj 2011

om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 23, stk. 4,

under henvisning til forslag forelagt af Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Gældende foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 194/2009 ⁽²⁾ en midlertidig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (»USA«).
- (2) Ved forordning (EF) nr. 598/2009 ⁽³⁾ (»forordningen om endelig udligningstold«) indførte Rådet en endelig udligningstold på mellem 211,2 EUR og 237 EUR pr. ton på importen af biodiesel, jf. artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning (»den pågældende vare«), med oprindelse i USA (»de

gældende foranstaltninger«). Den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den endelige forordning, er i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«.

- (3) Det bør også bemærkes, at Rådet ved forordning (EF) nr. 599/2009 ⁽⁴⁾ indførte en endelig antidumpingtold på mellem 0 EUR og 198 EUR pr. ton på importen af den pågældende vare.

1.2. Anmodning

- (4) Den 30. juni 2010 modtog Kommissionen en anmodning i henhold til grundforordningens artikel 23, stk. 4, om en undersøgelse af den mulige omgåelse af de udligningsforanstaltninger, der er indført for importen af den pågældende vare. Anmodningen blev indgivet af European Diesel Board (»EDB«) på vegne af EU-producenterne af biodiesel.
- (5) Det hævdedes i anmodningen, at udligningsforanstaltningerne over for importen af den pågældende vare blev omgået ved omladning via Canada og Singapore og gennem eksporten af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel.
- (6) Det hævdedes i anmodningen, at der er sket en betydelig ændring i handelsmønstret med hensyn til eksporten fra USA, Canada og Singapore efter indførelsen af foranstaltninger over for den pågældende vare, og at der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller begrundelse for denne ændring ud over indførelsen af tolden. Ændringen i handelsmønstret skyldtes angiveligt omladning af den pågældende vare via Canada og Singapore.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 67 af 12.3.2009, s. 50.

⁽³⁾ EUT L 179 af 10.7.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 179 af 10.7.2009, s. 26.

- (7) Det hævdedes yderligere, at eksporten af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel fra USA til Unionen var begyndt efter indførelsen af foranstaltningerne, og at der angiveligt blev draget fordel af grænseværdien for indholdet af biodiesel, der er fastsat i beskrivelsen af den pågældende vare.
- (8) Endvidere hævdedes det, at de afhjælpende virkninger af de nuværende udligningsforanstaltninger over for den pågældende vare undergravedes i henseende til både mængder og pris. Det hævdedes, at betydelige importmængder dels af biodiesel i ren form eller i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent biodiesel fra Canada og Singapore, dels af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel syntes at have erstattet importen af den pågældende vare. Der var desuden tilstrækkelige beviser for, at denne stigning i importen fandt sted til priser, der ligger betydeligt under den ikke-skadevoldende pris, der blev fastsat ved den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger.
- (9) Endelig hævdedes det i anmodningen, at priserne på den pågældende vare stadig bliver subsidieret som tidligere fastslået.

1.3. Indledning

- (10) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige umiddelbare beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 23, og den indledte en undersøgelse ved forordning (EU) nr. 721/2010 ⁽¹⁾ («indledningsforordningen»). I henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, pålagde Kommissionen ved indledningsforordningen desuden toldmyndighederne at registrere importen afsendt fra Canada og Singapore samt importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i USA.
- (11) Kommissionen indledte desuden en sideløbende undersøgelse ved forordning (EU) nr. 720/2010 ⁽²⁾ vedrørende den mulige omgåelse af antidumpingforanstaltningerne over for importen af biodiesel med oprindelse i USA gennem import af biodiesel afsendt fra Canada og Singapore og gennem import af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i USA.

1.4. Undersøgelse

- (12) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i USA, Canada og Singapore. Der blev sendt spørgeskemaer til kendte eksportører og producenter i USA,

Canada og Singapore. De berørte parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsforordningen.

- (13) Følgende virksomheder besvarede spørgeskemaet, og der blev efterfølgende aflagt kontrolbesøg hos dem:

Producenter/eksportører i Canada

— BIOX Corporation

— Rothsay Biodiesel.

Forhandlere i Singapore

— Trafigura Pte Ltd.

— Wilmar Trading Pte Ltd.

Producenter/eksportører i USA:

— Archer Daniels Midland Company

— BP Products North America Inc

— Louis Dreyfus Corporation.

Forretningsmæssigt forbundne importører

— BP Oil International Ltd.

— Cargill BV.

- (14) Derudover blev der aflagt besøg hos de pågældende kompetente myndigheder i Canada og Singapore.

1.5. Undersøgelsesperiode

- (15) Undersøgelsesperioden omfattede tidsrummet fra 1. april 2009 til 30. juni 2010 (i det følgende benævnt »UP« eller »undersøgelsesperioden«). Der blev indsamlet oplysninger for perioden fra 2008 til udgangen af UP med henblik på at undersøge den påståelige ændring i handelsmønstret.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 12.8.2010, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 211 af 12.8.2010, s. 1.

2. VARE, DER ER GENSTAND FOR OMGÅELSEUNDERSØGELSEN

- (16) Den vare, der muligvis er genstand for omgåelse, dvs. den vare, der er genstand for den oprindelige undersøgelse, er fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i øjeblikket hørende under KN-kode ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91 og ex 3824 90 97 og med oprindelse i USA.
- (17) Varen, som er genstand for omgåelsesundersøgelsen, er todelt. I forbindelse med påstanden om omladning via Canada og Singapore er varen identisk med den vare, der er genstand for den oprindelige undersøgelse, som beskrevet i det foregående afsnit. For så vidt angår forsendelser direkte fra USA, er den af undersøgelsen omfattede vare biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i USA.

3. IMPORT AF BIODIESEL TIL UNIONEN I FORHOLD TIL EKSPORTEN FRA USA

- (18) Efter indførelsen af midlertidige udligningsforanstaltninger i marts 2009 er importen af den pågældende vare næsten ophørt. Nedenstående skema sammenfatter situationen:

Import af biodiesel og visse blandinger af biodiesel til Unionen

under KN-kode 3824 90 91 (i ton)

	2008	Andel	2009	Andel	UP	Andel
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Canada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Kilde: Eurostat.

- (19) Ovennævnte Eurostat-data omfatter alle typer biodiesel indeholdende mindst 96,5 % estere.
- (20) Til sammenligning rapporterer USA om eksport af biodiesel og blandinger af biodiesel under toldposition 3824 90 40 00 (blandinger af fedtstoffer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse), hvilket fremgår af følgende tabel:

Eksport fra USA af biodiesel og blandinger af biodiesel

under toldposition 3824 90 40 (i ton)

	2008	2009	UP
Unionen	2 241 473	335 577	358 291
Canada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Kilde: Handelsministeriet i USA

- (21) Ved sammenligning af de to ovennævnte tabeller kan det konkluderes, at de 358 291 ton, som blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, er blandinger af biodiesel med et biodieselinhold på 96,5 % og derunder.

4. CANADA

4.1. Generelle betragtninger

- (22) Samarbejdsviljen var høj hos producenter og eksportører i Canada. To producenter, som tegner sig for ca. 90 % af den canadiske produktion af biodiesel, indsendte en besvarelse af spørgeskemaet og samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Desuden samarbejdede interesseorganisationen Canadian Renewable Fuels Association og de relevante canadiske myndigheder i forbindelse med undersøgelsen.
- (23) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 23, stk. 3, bør vurderingen af, om der forekom omgåelse, foretages ved at analysere, om der er sket en ændring i mønstret for handelen mellem USA, Canada og Unionen, om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, om der forelå beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og om der fortsat ydes subsidier til de indførte mængder af samme vare.

4.2. Ændring i handelsmønstret

4.2.1. Import til Unionen

- (24) Importen af biodiesel fra USA faldt fra 1 487 790 ton i 2008 til 381 227 ton i 2009 og var tæt ved nul i løbet af undersøgelsesperioden.
- (25) Til gengæld steg den samlede import af biodiesel fra Canada til Unionen ifølge Eurostats data betydeligt mellem 2008 og undersøgelsesperioden, fra 1 725 ton i 2008 til 140 043 ton i 2009 og 197 772 ton i undersøgelsesperioden.

4.2.2. Eksport af biodiesel fra USA til Canada

- (26) Der findes ingen told på salget af biodiesel mellem USA og Canada eller andre former for importrestriktioner.
- (27) Ifølge USA's statistikker steg importen af biodiesel fra USA til Canada fra 967 ton i 2008 til 128 233 ton i 2009 og til 161 841 ton i undersøgelsesperioden.
- (28) En sammenligning mellem eksportstatistikkerne, som de amerikanske myndigheder fremlagde, og de importstatistikker, som de canadiske myndigheder fremlagde uanmeldt, viste væsentlige uoverensstemmelser opgjort efter måned. Ifølge de canadiske statistikker steg importen af biodiesel fra USA fra 11 757 ton i 2008 til 18 673 ton i 2009 og til 174 574 ton i undersøgelsesperioden.
- (29) Ifølge de canadiske myndigheder findes der ingen specifik kode, som biodiesel skal angives under. De bemærkede,

at Canada og USA udveksler importdata til anvendelse som deres respektive eksportdata. Således bør de canadiske importdata og de amerikanske eksportdata stemme overens, når det gælder sekscifrede koder, hvilket i høj grad er tilfældet under toldposition 38.24.90. Ud over de sekscifrede koder har de imidlertid hver især deres egne klassifikationssystemer. Det bør også bemærkes, at de canadiske statistikker kun omfatter import, som er blevet fortoldet i Canada, og ikke omladede varer.

- (30) Som konklusion er det på trods af uoverensstemmelserne mellem de to datakilder klart, at eksporten af biodiesel fra USA til Canada steg mellem 2008 og undersøgelsesperioden, og navnlig efter indførelsen af udligningsforanstaltninger. Det canadiske marked for biodiesel er for øjeblikket ikke i stand til at aftage sådanne mængder biodiesel. De egentlige producenter af biodiesel i Canada er rent faktisk eksportorienteret.

4.2.3. Produktion i Canada og salg af ægte canadisk biodiesel til Unionen

- (31) De to samarbejdende producenter i Canada købte ikke biodiesel fra USA eller fra andre kilder i løbet af undersøgelsesperioden.
- (32) Produktionen af biodiesel i Canada er en nyoprettet industri. Omkring seks produktionsfaciliteter var i brug i undersøgelsesperioden, men de to faciliteter i det østlige Canada, som ejes og drives af de to samarbejdsvillige producenter, tegner sig alene for ca. 90 % af den samlede produktion.
- (33) Ud fra den produktionsmængde, der blev solgt af de samarbejdsvillige producenter, fastsattes salgsmængden, hvor det var sikkert, at slutkunderne befandt sig i USA eller Canada. Resten af salget gik til kunder, der enten handlede med varerne og/eller blandede dem med andre typer biodiesel. De to virksomheder vidste ikke, om kunderne solgte varerne til Unionen som canadisk biodiesel, om de blandede den, eller om biodieselen blev solgt til slutkunder i USA eller Canada.
- (34) Selv hvis det i en ekstrem situation blev antaget, at al »ægte« canadisk biodiesel endte i Unionen, ville dette kun udgøre 20 % af den samlede import fra Canada til Unionen i undersøgelsesperioden.

4.3. Konklusion om ændringen i handelsmønstret

- (35) Afstemningen af statistikkerne med dataene fra de samarbejdsvillige producenter viste, at canadiske biodieselproducenter ikke kunne have produceret den mængde, der blev eksporteret fra Canada til Unionen. Dette tyder derfor kraftigt på, at stigningen i importen fra Canada til Unionen er forbundet med eksporten af amerikansk biodiesel afsendt fra Canada.

- (36) Det samlede fald i den amerikanske eksport til Unionen fra 2008 og den samtidige stigning i både eksporten fra Canada til Unionen og eksporten fra USA til Canada efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger kan således betragtes om en ændring i handelsmønstret.

4.4. Utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af udlignings-tolden

- (37) Undersøgelsen afslørede ikke nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for omladning end unddragelse af betaling af den gældende udligningsstold på biodiesel med oprindelse i USA.

4.5. Undergravning af udligningsstoldens afhjælpende virkninger

- (38) Eurostat-data blev anvendt til at vurdere, om de importerede varer mængdemæssigt havde undergravet de afhjælpende virkninger af de gældende udligningsforanstaltninger i forbindelse med import af biodiesel fra USA. Mængden af og priserne på eksport fra Canada blev sammenlignet med den skadestærskel, der blev fastsat under den oprindelige undersøgelse.
- (39) Som nævnt ovenfor steg importen fra Canada til Unionen fra 1 725 ton i 2008 til 197 772 ton i løbet af undersøgelsesperioden, idet sidstnævnte udgør 9,2 % af importen. Stigningen i importen fra Canada kunne ikke anses for ubetydelig under iagttagelse af EU-markedets størrelse, som fastsat i den oprindelige undersøgelse. På baggrund af den ikke-skadevoldende pris, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, blev der i forbindelse med den canadiske import til Unionen i undersøgelsesperioden konstateret et prisunderbud på ca. 50 %, mens EU-producenternes salgspriser blev underbudt med ca. 40 %.
- (40) Det konkluderedes derfor, at foranstaltningerne undergraves for så vidt angår mængde og priser.

4.6. Beviser for subsidiering

- (41) For så vidt angår subsidiering bør det bemærkes, at den amerikanske fritagelse i forbindelse med biodiesel, den vigtigste subsidieordning ifølge den oprindelige undersøgelse, blev genindført retroaktivt i december 2010. Derfor konkluderedes det, at der fortsat blev ydet subsidier til de importerede mængder af samme vare i undersøgelsesperioden.

4.7. Konklusion

- (42) På grundlag af undersøgelsesresultaterne konkluderedes det, at den endelige udligningsstold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved omladning via Canada, jf. grundforordningens artikel 23.

5. SINGAPORE

- (43) To forhandlere i Singapore samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Derudover blev der udvist samarbejdsvilje fra de relevante statslige myndigheder i Singapore.
- (44) Kriterierne for vurderingen af, om der forekom omgåelse, er beskrevet i betragtning 23.
- (45) Ifølge Eurostats data steg den samlede eksport af biodiesel fra Singapore til Unionen fra 179 ton i 2008 til 20 486 ton i 2009 og til 32 078 ton i undersøgelsesperioden. Eksporten fra USA til Singapore er også steget inden for samme periode.
- (46) Ifølge de relevante statslige myndigheder i Singapore sælges lokaltproduceret biodiesel hovedsagelig i Singapore for at efterkomme den indenlandske efterspørgsel. De nævner imidlertid også den voksende industri i Singapore med det seneste byggeri af nye produktionsfaciliteter.
- (47) Traditionelt har eksporten fra Singapore været lav. Importen af biodiesel til Unionen blev undersøgt i detaljer i databasen i artikel 14, stk. 6, og er blevet kontrolleret hos de relevante nationale toldmyndigheder. Tilsyneladende er importmængderne ankommet punktvis. Det fremgik af analysen, at størsteparten af denne import var af egentlig singaporeansk oprindelse. Al importen er imidlertid ikke medregnet.
- (48) Sammenlignet med EU-forbruget, som blev opgjort i den oprindelige undersøgelse, ansås den ikke medregnede importmængde fra Singapore til Unionen for at være ekstremt lav. Derudover ville dennes andel af EU-forbruget, under hensyntagen til EBB's vurdering af den betydelige stigning i EU-forbruget siden den oprindelige undersøgelse, være ubetydelig.
- (49) På denne baggrund kan det konkluderes, at de afhjælpende virkninger af udligningsforanstaltningerne ikke er blevet undergravet i henseende til mængderne fra Singapore.
- (50) I forbindelse med omladning er det velkendt, at Singapore er et vigtigt knudepunkt for rederier i Asien, hvor regionale skibe ankommer og lossers gods, der senere lastes på skibe, som bl.a. sejler til Europa. I denne undersøgelse omladede en af de samarbejdsvillige forhandlere biodiesel af malaysisk eller indonesisk oprindelse via Singapore med et endeligt bestemmelsessted i Unionen. I undersøgelsesperioden eksporterede denne forhandler alene en væsentlig mængde biodiesel til Unionen via omladning i Singapore og opgav ved toldbehandlingen i Unionen, at biodieselen var af malaysisk eller indonesisk oprindelse. I forbindelse med kontrollen blev der ikke sat spørgsmålstejn ved, at varerne var angivet med oprindelse i Indonesien eller Malaysia.

- (51) På denne baggrund bør undersøgelsen vedrørende den mulige omgåelse af udligningsforanstaltningerne gennem import af biodiesel afsendt fra Singapore afsluttes.

6. USA

6.1. Indledende bemærkninger

- (52) Fem amerikanske producenter af biodiesel eller blandinger af biodiesel samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hvoraf tre indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse. Den amerikanske regering samarbejdede gennem formidling af eksportstatistikker og fortolkning af statistikkerne.
- (53) Alle tre producenter, som indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, havde standset eksporten af biodiesel efter indførelsen af endelige foranstaltninger.
- (54) Kun en af de fem samarbejdsvillige virksomheder, BP North America, som ikke samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, eksporterede biodieselblandinger med et indhold af biodiesel på 20 vægtprocent eller derunder (»B20 og derunder«) til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (55) National Biodiesel Board (»NBB«), der repræsenterer biodieselindustrien i USA, hævdede, at en vare, der efter deres opfattelse tydeligvis ikke var omfattet af varedækningen for de eksisterende foranstaltninger, ikke kan gøres til genstand for udligningsforanstaltninger uden en ny antisubsidieundersøgelse. NBB hævdede, at det i den endelige forordning udtrykkeligt var fastsat, at »den pågældende vare« og »den samme vare« er biodiesel eller biodiesel i blandinger, der indeholder mere end 20 vægtprocent biodiesel. Ifølge NBB var dette ikke en kunstig tærskel, men svarede til markedrealiteterne, som blev konstateret under den oprindelige undersøgelse. Det blev eksempelvis vurderet, at tærsklen på 20 vægtprocent gør det muligt at foretage en klar sondring mellem de forskellige blandingstyper, som findes på markedet i USA.
- (56) NBB og andre berørte parter mente, at en antiomgåelsesundersøgelse kun kan udvide udligningsforanstaltningerne over for importen af den pågældende vare til at omfatte samme vare i let ændret stand i forhold til den pågældende vare. NBB hævdede, at Rådet i den endelige forordning havde fastslået, at biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel ikke er samme vare. Ifølge NBB giver bestemmelserne i grundforordningen derfor ikke anden mulighed end at indlede en ny undersøgelse med henblik på at afgøre, hvorvidt disse blandinger bør være underlagt foranstaltninger.
- (57) Som svar på disse argumenter bør det først og fremmest påpeges, at formålet med bestemmelserne om modvirkning af omgåelse i grundforordningens artikel 23 er at modvirke påståede forsøg på at omgå de gældende foranstaltninger. Hvis der findes tilstrækkelige umiddelbare

beviser for, at omgåelse finder sted, jf. grundforordningens artikel 23, stk. 3, vil Kommissionen indlede en undersøgelse for at fastslå, om der finder omgåelse sted. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 23, stk. 3, bør vurderingen af, om der forekom omgåelse, foretages ved eksempelvis at analysere, om der er sket en ændring i mønstret for handelen mellem USA og Unionen, om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, og om der forelå beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne og/eller mængderne.

- (58) Det skal også bemærkes, at en antiomgåelsesundersøgelse ikke er en fornyet undersøgelse af varedækningen på grundlag af grundforordningens artikel 19 og ikke ændrer definitionen af den pågældende vare og samme vare. Bestemmelserne i grundforordningens artikel 23 udgør retsgrundlaget for en undersøgelse af, hvorvidt der foregår omgåelse vedrørende en vare, der er omfattet af foranstaltningerne.
- (59) I denne forbindelse hævdedes det i anmodningen, som Kommissionen modtog i henhold til grundforordningens artikel 23, stk. 4, at eksporten af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel fra USA til Unionen var begyndt efter indførelsen af foranstaltningerne, og at der angiveligt blev draget fordel af grænseværdien for indholdet af biodiesel, der er fastsat i beskrivelsen af den pågældende vare og samme vare. I undersøgelsen så man på, om denne praksis kunne anses for at indebære omgåelse i henhold til grundforordningens artikel 23. Endelig bør det bemærkes, at den påståede omgåelse kun kan undersøges i henhold til grundforordningens artikel 23.

6.2. Eksport af B20 og derunder fra USA til Unionen

- (60) Som nævnt i betragtning 20 omfatter den amerikanske toldposition 3824 90 40 00 også blandinger af biodiesel med et biodieselinhold på højst 96,5 %. Ifølge de amerikanske eksportstatistikker blev der eksporteret sammenlagt 358 291 ton af denne type blanding til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (61) BP Products North America (»BPNA«) eksporterede en betydelig andel af denne mængde i løbet af undersøgelsesperioden.
- (62) BPNA deltog ikke i den oprindelige undersøgelse, eftersom virksomheden først påbegyndte sine biodieselaktiviteter i starten af 2009 i forventning om et voksende marked for biodiesel i fremtiden og som reaktion på offentlige bemyndigelser i både USA og udlandet. BPNA påbegyndte eksporten til Unionen i december 2009. Det skal i den forbindelse erindres, at der blev indført endelige foranstaltninger i juli 2009.

(63) I Unionen solgte BP blandinger af biodiesel med oprindelse i USA, som indeholdt biodiesel på 15 vægtprocent eller derunder («B15»), i Det Forenede Kongerige, Frankrig og Nederlandene. I samtlige tilfælde blandes varen yderligere for at overholde lovgivningen i visse medlemsstater med henblik på at fremme anvendelsen af pumpebiobrændstoffer, da disse for øjeblikket anses for at være miljøvenlige.

(64) BPNA hævdede, at blandinger under 15 % ikke er samme vare som den pågældende vare. Egenskaberne og markedesrealiteterne er meget forskellige. Logistikken (herunder skibsfartsrestriktioner) ved fremstilling og import af blandinger med lavere koncentration afviger betydeligt i forhold til blandinger med højere koncentration. Ifølge BPNA klassificeres blandinger under 15 % som et olieprodukt ved transport i stedet for et kemisk produkt, hvilket gør transporten billigere. BPNA hævdede endvidere, at biodieselblandinger med henholdsvis højere og lavere koncentration har forskellig ydeevne ved anvendelse i dieselmotorer.

(65) Formålet med en omgåelsesundersøgelse er at fastslå, om de gældende foranstaltninger omgås i forbindelse med biodiesel i blandinger med indhold af biodiesel på 20 vægtprocent eller derunder. Det kan let være tilfældet, at blandinger med lavere koncentration er billigere at transportere. Det bør imidlertid bemærkes, at en blanding på B20 og derunder i praksis blot er en anden sammensætning af blandingen sammenlignet med processen ved fremstilling af biodiesel i en blanding over B20. At ændre en blandings sammensætning er en simpel proces. At fremstille B20 og derunder anses blot for at være en mindre ændring af den pågældende vare, eftersom den eneste forskel er biodieselandelen i blandingen. Det bør ligeledes bemærkes, at den pågældende vare samt B20 og derunder i sidste ende skal anvendes til samme formål i Unionen. Desuden har biodiesel i blandinger på B20 og derunder og biodiesel i blandinger over B20 de samme grundlæggende egenskaber.

6.3. Ændring i handelsmønsteret

(66) Importen af den pågældende vare fra USA faldt fra 1 487 790 ton i 2008 til 381 227 ton i 2009 og var tæt ved nul i løbet af undersøgelsesperioden.

(67) Her bør det påpeges, at selv om eksempelvis B5-blandinger var obligatoriske i Unionen under den oprindelige undersøgelse, begyndte eksporten af B20 og derunder fra USA til Unionen først efter indførelsen af endelige foranstaltninger. Under den oprindelige undersøgelse blev der hovedsagelig eksporteret B99,9 til Unionen ifølge de data, som er indhentet fra de samarbejdsvillige eksporte-

rende producenter i stikprøven. Årsagen var, at det maksimerede subsidierne til eksporten af varerne (afgiftsfritagelse på 1 USD pr. gallon biodiesel).

(68) Det er derfor vanskeligt at finde nogen økonomisk begrundelse for at påbegynde eksport af B20 og derunder ud over undgåelse af de gældende udligningsforanstaltninger.

(69) Andelen af biodiesel i blandingen subsidieres fortsat, og importøren undgår at betale den udligningstold, som normalt skal betales. Det bør i den forbindelse bemærkes, at udligningstolden på blandinger finder anvendelse i forhold til biodieselindholdet i blandingen, hvilket ved import af B15 betyder, at den udligningstold, som ikke betales, udgør ca. 35 EUR pr. ton.

6.4. Utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af udligningstolden

(70) Ifølge BNPA blev biodieselblandinger under B15 ikke skabt specifikt for at undgå told. Virksomheden hævdede, at den ikke deltog i den oprindelige undersøgelse, fordi den først påbegyndte sin biodieselaktivitet i starten af 2009 i forventning om et aktivt marked for biodiesel i fremtiden og som reaktion på offentlige bemyndigelser i både USA og udlandet. Virksomhedens specifikke struktur, dens aktivitet som olieselskab og de logistiske aktiviteter i USA gjorde, at blanding i USA og eksport til Unionen var en logisk forretningsafgørelse. De eksporterede blandinger var altid B15 og derunder på grund af de mindre strenge sikkerhedskrav, eftersom blandinger op til B15 ikke anses for at være et kemisk produkt i henhold til søfartsbestemmelserne.

(71) Det skal bemærkes, at virksomhedens eksport til Unionen først startede efter foranstaltningernes indførelse. Det konkluderes, at der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over unddragelsen af betaling af den gældende udligningstold på biodiesel med oprindelse i USA.

6.5. Undergravning af udligningstoldens afhjælpende virkninger

(72) I betragtning af det ikke-skadevoldende prisniveau, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, viste importen af B20 og derunder fra USA til Unionen i løbet af undersøgelsesperioden, at der var tale om både prisunderbud og målprisunderbud. Importen af B20 og derunder startede først efter indførelsen af endelige foranstaltninger, og mængderne er ikke ubetydelige.

- (73) Det konkluderedes derfor, at foranstaltningerne undergraves for så vidt angår mængde og priser.

6.6. Beviser for subsidiering

- (74) For så vidt angår subsidiering bør det bemærkes, at den amerikanske afgiftsfritagelse for biodiesel, den vigtigste subsidieordning, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, blev genindført retroaktivt i december 2010. Derfor konkluderes det, at der fortsat blev ydet subsidier til de importerede mængder af samme vare i undersøgelsesperioden.

6.7. Konklusion

- (75) På grundlag af undersøgelsesresultaterne konkluderedes det, at den endelige udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved import til Unionen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel.
- (76) Det blev konkluderet, at den eneste økonomiske begrundelse for eksport af blandinger af B20 og derunder var dels anvendelsen af subsidier i USA, dels unddragelsen af betaling af udligningstold ved import til Unionen.
- (77) BPNA anmodede om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger. Eftersom det tydeligt fremgik af undersøgelsen, at importen af B20 og derunder kun fandt sted med henblik på at omgå de gældende foranstaltninger, kan der imidlertid ikke indrømmes fritagelse. I henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 23, stk. 6, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse. Det fremgik af disse undersøgelser, at BPNA er involveret i omgåelse, eftersom virksomheden begyndte at eksportere B20 og derunder efter indførelsen af antidumping- og udligningsforanstaltninger uden tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af foranstaltningerne. Der foreligger desuden bevis for, at virkningerne af foranstaltningerne undergraves for så vidt angår mængde og priser, og at der fortsat ydes subsidier til den importerede vare.
- (78) En række biodieselproducenter, som samarbejdede i forbindelse med de oprindelige undersøgelser, anmodede om fritagelse fra eventuelle udvidede foranstaltninger som følge af omgåelse. Det konstateredes, at disse amerikanske producenter ikke producerede eller solgte B20 og derunder. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 23, stk. 6, overvejes kun anmodninger om fritagelser fra producenter inden for rammerne af en antiomgåelsesundersøgelse. Det bør imidlertid bemærkes, at artikel 23 i grundforordningen indeholder bestemmelser vedrørende nye producenter.

7. FORANSTALTNINGER

7.1. Canada

- (79) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at den endelige udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved omladning via Canada, jf. grundforordningens artikel 23.
- (80) I henhold til grundforordningens artikel 23, stk. 1, første punktum, bør de gældende foranstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i USA derfor udvides til at gælde for import af samme vare afsendt fra Canada, uanset om varen er angivet med oprindelse i Canada eller ej.
- (81) For at undgå toldunddragelse ved hjælp af ikke-verificerbare påstande om, at varen, som er omladet via Canada, er blevet produceret af en virksomhed, der er omfattet af en individuel told i henhold til den endelige forordning, bør den foranstaltning, der skal udvides, være foranstaltningen fastsat for »Alle andre virksomheder« i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 598/2009, dvs. en endelig udligningstold på 237 EUR pr. ton.
- (82) Udligningstolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).
- (83) Der bør opkræves told på den registrerede import af biodiesel afsendt fra Canada i overensstemmelse med grundforordningens artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 5, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til Unionen under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.

7.2. USA

- (84) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at den endelige udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved import til Unionen af B20 og derunder i henhold til grundforordningens artikel 23.
- (85) I henhold til grundforordningens artikel 23, stk. 1, første punktum, bør de gældende foranstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i USA derfor udvides til at gælde for import af B20 og derunder.
- (86) De foranstaltninger, som skal udvides, bør være foranstaltningerne fastsat i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 598/2009.
- (87) Den udvidede udligningstold på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).

- (88) Der bør opkræves told på den registrerede import af B20 og derunder med oprindelse i USA i overensstemmelse med grundforordningens artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 5, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til Unionen under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.

8. AFSLUTNING AF UNDERSØGELSEN VEDRØRENDE SINGAPORE

- (89) I betragtning af konklusionerne vedrørende Singapore bør undersøgelsen af den mulige omgåelse af udligningsforanstaltningerne ved import af biodiesel afsendt fra Singapore afsluttes, og den registrering af importen af biodiesel afsendt fra Singapore, der blev indført ved indledningsforordningen, børophøre.

9. ANMODNING OM FRITAGELSE

- (90) De to samarbejdsvillige virksomheder i Canada, som indsendte en spørgeskemabesvarelse, anmodede om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 23, stk. 6.
- (91) Det blev konstateret, at de to samarbejdsvillige canadiske producenter ikke har været involveret i den omgåelsespraksis, som er genstand for denne undersøgelse. Derudover kunne disse producenter påvise, at de ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de amerikanske producenter/eksportører af biodiesel. Derfor kan deres anmodninger om fritagelse imødekommes.
- (92) Kommissionen er af den opfattelse, at der er behov for særlige foranstaltninger i dette tilfælde for at sikre hensigtsmæssig anvendelse af sådanne fritagelser. En af disse særlige foranstaltninger er, at der for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, som skal opfylde de krav, der er fastsat i bilaget til denne forordning. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den udvidede udligningstold.
- (93) En af de samarbejdsvillige virksomheder i USA, som indsendte en spørgeskemabesvarelse, anmodede ligeledes om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 23, stk. 6.
- (94) Som nævnt i betragtning 77 fremgik det tydeligt af undersøgelsen, at denne part var involveret i omgåelse gennem import af B20 og derunder. Følgelig kan der ikke indrømmes fritagelse.
- (95) Det bør imidlertid understreges, at berørte eksporterende producenter, som ikke længere modtager subsidier, kan anmode om fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19.

10. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (96) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der førte til ovennævnte konklusioner, og blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den endelige udligningstold, som blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, udvides hermed til at gælde importen til Unionen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada eller ej, i øjeblikket hørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taric-kode 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taric-kode 3824 90 91 10) og ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 01), med undtagelse af varer, der er fremstillet af nedennævnte virksomheder:

Land	Virksomhed	Taric-tillægskode
Canada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Canada	B107
Canada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Canada	B108

Den told, som skal udvides, er tolden fastsat for »Alle andre virksomheder« i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 598/2009, som er en endelig udligningstold på 237 EUR pr. ton netto.

Udligningstolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).

2. Anvendelsen af fritagelser, som er blevet indrømmet de virksomheder, der er nævnt i stk. 1, eller som Kommissionen har givet tilladelse til, jf. artikel 4, stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, finder den ved stk. 1 indførte udligningstold anvendelse.

3. Den i medfør af stk. 1 i denne artikel udvidede told opkræves på import afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada eller ej, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU) nr. 721/2010 samt artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 5, i forordning (EF) nr. 597/2009, med undtagelse af varer, som er fremstillet af de i stk. 1 opførte virksomheder.

4. De gældende toldbestemmelser finder anvendelse.

Artikel 2

1. Den endelige udligningstold, som blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, udvides hermed til at gælde importen til Unionen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (Taric-kode 2710 19 41 30) og ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 04).

Den told, som skal udvides, er tolden fastsat i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 598/2009.

Udligningstolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselinholdet).

2. Den ved stk. 1 i denne artikel udvidede told opkræves ved import med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, der registreres i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU) nr. 721/2010 og artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 5, i forordning (EF) nr. 597/2009.

3. De gældende toldbestemmelser finder anvendelse.

Artikel 3

Den undersøgelse, som blev indledt ved forordning (EU) nr. 721/2010 vedrørende den mulige omgåelse af de udligningsforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, gennem import af biodiesel afsendt fra Singapore, uanset om den er angivet med oprindelse i Singapore, og om at gøre denne import til genstand for registrering, afsluttes.

Artikel 4

1. Anmodninger om fritagelse for den ved artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, udvidede told indgives skriftligt på et af Den Europæiske Unions officielle sprog og underskrives af en person, der har beføjelse til at repræsentere den anmodende enhed. Anmodningen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat H
Kontor: N-105 04/92
1049 Bruxelles
BELGIEN

Fax + 32 22956505

2. I overensstemmelse med artikel 23, stk. 6, i forordning (EF) nr. 597/2009 kan Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra virksomheder, der ikke omgår de ved forordning (EF) nr. 598/2009 indførte udligningsforanstaltninger, fritages for den ved artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, udvidede told.

Artikel 5

Det pålægges herved toldmyndighederne at ophøre med den registrering af importen, som blev indført i henhold til artikel 2 i forordning (EU) nr. 721/2010.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. maj 2011.

På Rådets vegne
MARTONYI J.
Formand

BILAG

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, skal indeholde en erklæring underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, og udformet på følgende måde:

1. Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring: »Undertegnede bekræfter, at den mængde (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
3. Dato og underskrift.

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 444/2011

af 5. maj 2011

om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Gældende foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 193/2009 ⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater («USA»).
- (2) Ved forordning (EF) nr. 599/2009 ⁽³⁾ («forordningen om endelig antidumpingtold») indførte Rådet en endelig antidumpingtold på mellem 0 EUR og 198 EUR pr. ton på importen af biodiesel, jf. artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning («den pågældende vare») med oprindelse i USA («de gældende foranstaltninger»). Den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den endelige forordning, er i det følgende benævnt «den oprindelige undersøgelse».
- (3) Det bør også bemærkes, at Rådet ved forordning (EF) nr. 598/2009 ⁽⁴⁾ indførte en endelig udligningstold på mellem 211,2 EUR og 237 EUR pr. ton på importen af den pågældende vare.

1.2. Anmodning

- (4) Den 30. juni 2010 modtog Kommissionen en anmodning i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, om en undersøgelse af den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der er indført for importen af

den pågældende vare. Anmodningen blev indgivet af European Diesel Board («EBB») på vegne af EU-producenterne af biodiesel.

- (5) Det hævdedes i anmodningen, at antidumpingforanstaltningerne over for importen af den pågældende vare blev omgået ved omladning via Canada og Singapore og gennem eksporten af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel.
- (6) Det hævdedes i anmodningen, at der er sket en betydelig ændring i handelsmønstret med hensyn til eksporten fra USA, Canada og Singapore efter indførelsen af foranstaltninger over for den pågældende vare, og at der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller begrundelse for denne ændring ud over indførelsen af tolden. Ændringen i handelsmønstret skyldtes angiveligt omladning af den pågældende vare via Canada og Singapore.
- (7) Det hævdedes yderligere, at eksporten af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel fra USA til Unionen var begyndt efter indførelsen af foranstaltningerne, og at der angiveligt blev draget fordel af grænseværdien for indholdet af biodiesel, der er fastsat i beskrivelsen af den pågældende vare.
- (8) Endvidere hævdedes det, at de afhjælpende virkninger af de nuværende antidumpingforanstaltninger over for den pågældende vare undergravedes i henseende til både mængder og pris. Det hævdedes, at betydelige importmængder dels af biodiesel i ren form eller i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent biodiesel fra Canada og Singapore, dels af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel syntes at have erstattet importen af den pågældende vare. Der var desuden tilstrækkelige beviser for, at denne stigning i importen fandt sted til priser, der ligger betydeligt under den ikke-skadevoldende pris, der blev fastsat ved den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger.
- (9) Endelig hævdedes det i anmodningen, at priserne på den pågældende vare stadig bliver subsidieret som tidligere fastslået.
- (10) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige umiddelbare beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 13, og den indledte en undersøgelse ved forordning (EU) nr. 720/2010 ⁽⁵⁾ («indledningsforordningen»). I henhold til grundforordningens artikel 14,

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 67 af 12.3.2009, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 179 af 10.7.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT L 179 af 10.7.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 211 af 12.8.2010, s. 1.

stk. 5, pålagde Kommissionen ved indledningsforordningen desuden toldmyndighederne at registrere importen afsendt fra Canada og Singapore samt importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i USA.

- (11) Kommissionen indledte desuden en sideløbende undersøgelse ved forordning (EU) nr. 721/2010⁽¹⁾ vedrørende den mulige omgåelse af udligningsforanstaltningerne over for importen af biodiesel med oprindelse i USA gennem import af biodiesel afsendt fra Canada og Singapore og gennem import af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i USA.

1.4. Undersøgelse

- (12) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i USA, Canada og Singapore. Der blev sendt spørgeskemaer til kendte eksportører og producenter i USA, Canada og Singapore. De berørte parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsforordningen.
- (13) Følgende virksomheder besvarede spørgeskemaet, og der blev efterfølgende aflagt kontrolbesøg hos dem:

Producenter/eksportører i Canada:

- BIOX Corporation
- Rothsay Biodiesel.

Forhandlere i Singapore:

- Trafigura Pte Ltd.
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Producenter/eksportører i USA:

- Archer Daniels Midland Company
- BP Products North America Inc.
- Louis Dreyfus Corporation.

Forretningsmæssigt forbundne importører

- BP Oil International Ltd.
- Cargill BV.

- (14) Derudover blev der aflagt besøg hos de pågældende kompetente myndigheder i Canada og Singapore.

1.5. Undersøgelsesperiode

- (15) Undersøgelsesperioden omfattede tidsrummet fra 1. april 2009 til 30. juni 2010 (i det følgende benævnt »UP« eller »undersøgelsesperioden«). Der blev indsamlet oplysninger for perioden fra 2008 til udgangen af UP med henblik på at undersøge den påståede ændring i handelsmønstret.

2. VARE, DER ER GENSTAND FOR OMGÅELSEUNDER-SØGELSEN

- (16) Den vare, der muligvis er genstand for omgåelse, dvs. den vare, der er genstand for den oprindelige undersøgelse, er fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91 og ex 3824 90 97 og med oprindelse i USA.

- (17) Varen, som er genstand for omgåelsesundersøgelsen, er todelt. I forbindelse med påstanden om omladning via Canada og Singapore er varen identisk med den vare, der er genstand for den oprindelige undersøgelse, som beskrevet i det foregående afsnit. For så vidt angår forsendelser direkte fra USA, er den af undersøgelsen omfattede vare biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i USA.

3. IMPORT AF BIODIESEL TIL UNIONEN I FORHOLD TIL EKSPORTEN FRA USA

- (18) Efter indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger i marts 2009 er importen af den pågældende vare næsten ophørt. Nedenstående skema sammenfatter situationen:

Import af biodiesel og visse blandinger af biodiesel til Unionen

under KN-kode 3824 90 91 (i ton)

	2008	Andel	2009	Andel	UP	Andel
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Canada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Kilde: Eurostat.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 12.8.2010, s. 6.

- (19) Ovennævnte Eurostat-data omfatter alle typer biodiesel indeholdende mindst 96,5 % estere.
- (20) Til sammenligning rapporterer USA om eksport af biodiesel og blandinger af biodiesel under toldposition HTS 3824 90 40 00 (blandinger af fedtstoffer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse), hvilket fremgår af følgende tabel:

Eksport fra USA af biodiesel og blandinger af biodiesel

under toldposition 3824 90 40 00 (i ton)

	2008	2009	UP
Unionen	2 241 473	335 577	358 291
Canada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Kilde: Handelsministeriet i USA.

- (21) Ved sammenligning af de to ovennævnte tabeller kan det konkluderes, at de 358 291 ton, som blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, er blandinger af biodiesel med et biodieselinhold på 96,5 % og derunder.

4. CANADA

4.1. Generelle betragtninger

- (22) Samarbejdsviljen var høj hos producenter og eksportører i Canada. To producenter, som tegner sig for ca. 90 % af den canadiske produktion af biodiesel, indsendte en besvarelse af spørgeskemaet og samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Desuden samarbejdede interesseorganisationen Canadian Renewable Fuels Association og de relevante canadiske myndigheder i forbindelse med undersøgelsen.
- (23) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, bør vurderingen af, om der forekom omgåelse, foretages ved at analysere, om der var sket en ændring i mønstret for handelen mellem USA, Canada og Unionen, om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, om der forelå beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og om der var bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme vare.

4.2. Ændring i handelsmønstret

4.2.1. Import til Unionen

- (24) Importen af biodiesel fra USA faldt fra 1 487 790 ton i 2008 til 381 227 ton i 2009 og var tæt ved nul i løbet af undersøgelsesperioden.

- (25) Til gengæld steg den samlede import af biodiesel fra Canada til Unionen ifølge Eurostats data betydeligt mellem 2008 og undersøgelsesperioden, fra 1 725 ton i 2008 til 140 043 ton i 2009 og 197 772 ton i undersøgelsesperioden.

4.2.2. Eksport af biodiesel fra USA til Canada

- (26) Der findes ingen told på salget af biodiesel mellem USA og Canada eller andre former for importrestriktioner.
- (27) Ifølge USA's statistikker steg importen af biodiesel fra USA til Canada fra 967 ton i 2008 til 128 233 ton i 2009 og til 161 841 ton i undersøgelsesperioden.
- (28) En sammenligning mellem eksportstatistikkerne, som de amerikanske myndigheder fremlagde, og de importstatistikker, som de canadiske myndigheder fremlagde uanmeldt, viste væsentlige uoverensstemmelser opgjort efter måned. Ifølge de canadiske statistikker steg importen af biodiesel fra USA fra 11 757 ton i 2008 til 18 673 ton i 2009 og til 174 574 ton i undersøgelsesperioden.

- (29) Ifølge de canadiske myndigheder findes der ingen specifik kode, som biodiesel skal angives under. De bemærkede, at Canada og USA udveksler importdata til anvendelse som deres respektive eksportdata. Således bør de canadiske importdata og de amerikanske eksportdata stemme overens, når det gælder sekscifrede koder, hvilket i høj grad er tilfældet under toldposition 38.24.90. Ud over de sekscifrede koder har de imidlertid hver især deres egne klassifikationssystemer. Det bør også bemærkes, at de canadiske statistikker kun omfatter import, som er blevet fortoldt i Canada, og ikke omladede varer.

- (30) Som konklusion er det på trods af uoverensstemmelserne mellem de to datakilder klart, at eksporten af biodiesel fra USA til Canada steg mellem 2008 og undersøgelsesperioden, og navnlig efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger. Det canadiske marked for biodiesel er for øjeblikket ikke i stand til at aftage sådanne mængder biodiesel. De egentlige producenter af biodiesel i Canada er rent faktisk eksportorienteret.

4.2.3. Produktion i Canada og salg af ægte canadisk biodiesel til Unionen

- (31) De to samarbejdende producenter i Canada købte ikke biodiesel fra USA eller fra andre kilder i løbet af undersøgelsesperioden.
- (32) Produktionen af biodiesel i Canada er en nyoprettet industri. Omkring seks produktionsfaciliteter var i brug i undersøgelsesperioden, men de to faciliteter i det østlige Canada, som ejes og drives af de to samarbejdsvillige producenter, tegner sig alene for ca. 90 % af den samlede produktion.

(33) Ud fra den produktionsmængde, der blev solgt af de samarbejdsvillige producenter, fastsattes salgsmængden, hvor det var sikkert, at slutkunderne befandt sig i USA eller Canada. Resten af salget gik til kunder, der enten handlede med varerne og/eller blandede dem med andre typer biodiesel. De to virksomheder vidste ikke, om kunderne solgte varerne til Unionen som canadisk biodiesel, om de blandede den, eller om biodieselen blev solgt til slutkunder i USA eller Canada.

(34) Selv hvis det i en ekstrem situation blev antaget, at al »ægte« canadisk biodiesel endte i Unionen, ville dette kun udgøre 20 % af den samlede import fra Canada til Unionen i undersøgelsesperioden.

4.3. Konklusion om ændringen i handelsmønstret

(35) Afstemningen af statistikkerne med dataene fra de samarbejdsvillige producenter viste, at canadiske biodieselproducenter ikke kunne have produceret den mængde, der blev eksporteret fra Canada til Unionen. Dette tyder derfor kraftigt på, at stigningen i importen fra Canada til Unionen er forbundet med eksporten af amerikansk biodiesel afsendt fra Canada.

(36) Det samlede fald i den amerikanske eksport til Unionen fra 2008 og den samtidige stigning i både eksporten fra Canada til Unionen og eksporten fra USA til Canada efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger kan således betragtes om en ændring i handelsmønstret.

4.4. Utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingtolden

(37) Undersøgelsen afslørede ikke nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for omladning end unddragelse af betaling af den gældende antidumpingtold på biodiesel med oprindelse i USA.

4.5. Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger

(38) Eurostat-data blev anvendt til at vurdere, om de importerede varer mængdemæssigt havde undergravet de afhjælpende virkninger af de gældende antidumpingforanstaltninger i forbindelse med import af biodiesel fra USA. Eksportmængden og -priserne fra Canada blev sammenlignet med den skadestærskel, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

(39) Som nævnt ovenfor steg importen fra Canada til Unionen fra 1 725 ton i 2008 til 197 772 ton i løbet af undersøgelsesperioden, idet sidstnævnte udgør 9,2 % af importen. Stigningen i importen fra Canada kunne ikke anses for ubetydelig under iagttagelse af EU-markedets størrelse, som fastsat i den oprindelige undersøgelse. På baggrund af den ikke-skadevoldende pris, der blev fastsat

i den oprindelige undersøgelse, blev der i forbindelse med den canadiske import til Unionen i undersøgelsesperioden konstateret et prisunderbud på ca. 50 %, mens EU-producenternes salgspriser blev underbudt med ca. 40 %.

(40) Det konkluderedes derfor, at foranstaltningerne undergraves for så vidt angår mængde og priser.

4.6. Beviser for dumping

(41) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, blev det undersøgt, om der var bevis for dumping i forhold til den normale værdi, som blev fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

(42) I den oprindelige undersøgelse blev den normale værdi fastsat ud fra hjemmemarkedspriser ved normal handel og beregnet på grundlag af produktionsomkostninger plus en rimelig fortjeneste, når der ikke var noget hjemmemarkedssalg, eller salget ikke fandt sted i normal handel.

(43) Eksportpriserne fra Canada blev fastsat på grundlag af den gennemsnitlige importpris på biodiesel under undersøgelsesperioden ifølge oplysninger fra Eurostat.

(44) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priserne og prissammenligneligheden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. På grund af manglende oplysninger om en række omkostninger, blev de oplyste cifpriser fra Eurostat således kun fratrukket transportomkostninger og forsikringsomkostninger ud fra de gennemsnitlige omkostninger ved skibstransport af biodiesel fra USA til Unionen under den oprindelige undersøgelsesperiode med henblik på at nå frem til fob-priserne ved den canadiske grænse.

(45) Dumpingmargenen blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, beregnet ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi som fastsat i den oprindelige undersøgelse og de vejede gennemsnitlige eksportpriser i undersøgelsesperioden, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet.

(46) Det fremgik af denne sammenligning, at der forekom dumping.

4.7. Konklusion

(47) På grundlag af undersøgelsesresultaterne konkluderedes det, at den endelige antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved omladning via Canada, jf. grundforordningens artikel 13.

5. SINGAPORE

- (48) To forhandlere i Singapore samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Derudover blev der udvist samarbejdsvilje fra de relevante statslige myndigheder i Singapore.
- (49) Kriterierne for vurderingen af, om der forekom omgåelse, er beskrevet i betragtning 23.
- (50) Ifølge Eurostats data steg den samlede eksport af biodiesel fra Singapore til Unionen fra 179 ton i 2008 til 20 486 ton i 2009 og til 32 078 ton i undersøgelsesperioden. Eksporten fra USA til Singapore er også steget inden for samme periode.
- (51) Ifølge de relevante statslige myndigheder i Singapore sælges lokaltproduceret biodiesel hovedsagelig i Singapore for at efterkomme den indenlandske efterspørgsel. De nævner imidlertid også den voksende industri i Singapore med det seneste byggeri af nye produktionsfaciliteter.
- (52) Traditionelt har eksporten fra Singapore været lav. Importen af biodiesel til Unionen blev undersøgt i detaljer i databasen i artikel 14, stk. 6, og er blevet kontrolleret hos de relevante nationale toldmyndigheder. Tilsyneladende er importmængderne ankommet punktvis. Det fremgik af analysen, at størsteparten af denne import var af egentlig singaporeansk oprindelse. Al importen er imidlertid ikke medregnet.
- (53) Sammenlignet med EU-forbruget, som blev opgjort i den oprindelige undersøgelse, ansås den ikke medregnede importmængde fra Singapore til Unionen for at være ekstremt lav. Derudover ville dennes andel af EU-forbruget, under hensyntagen til EBB's vurdering af den betydelige stigning i EU-forbruget siden den oprindelige undersøgelse, være ubetydelig.
- (54) På denne baggrund kan det konkluderes, at de afhjælpende virkninger af antidumpingforanstaltningerne ikke er blevet undergravet i henseende til mængderne afsendt fra Singapore.
- (55) I forbindelse med omladning er det velkendt, at Singapore er et vigtigt knudepunkt for rederier i Asien, hvor regionale skibe ankommer og lossere gods, der senere lastes på skibe, som bl.a. sejler til Europa. I denne undersøgelse omladede en af de samarbejdsvillige forhandlere biodiesel af malaysisk eller indonesisk oprindelse via Singapore med et endeligt bestemmelsessted i Unionen. I undersøgelsesperioden eksporterede denne forhandler alene en væsentlig mængde biodiesel til Unionen via omladning i Singapore og opgav ved toldbehandlingen i Unionen, at biodieselen var af malaysisk eller indonesisk oprindelse. I forbindelse med kontrollen blev der ikke sat spørgsmålstejn ved, at varerne var angivet med oprindelse i Indonesien eller Malaysia.
- (56) På denne baggrund bør undersøgelsen vedrørende den mulige omgåelse af antidumpingforanstaltningerne gennem import af biodiesel afsendt fra Singapore afsluttes.

6. USA

6.1. Indledende bemærkninger

- (57) Fem amerikanske producenter af biodiesel eller blandinger af biodiesel samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hvoraf tre indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse. Den amerikanske regering samarbejdede gennem formidling af eksportstatistikker og fortolkning af statistikkerne.
- (58) Alle tre producenter, som indgik i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, havde standset eksporten af biodiesel efter indførelsen af endelige foranstaltninger.
- (59) Kun en af de fem samarbejdsvillige virksomheder, BP North America, som ikke samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, eksporterede biodieselblandinger med et indhold af biodiesel på 20 vægtprocent eller derunder (»B20 og derunder«) til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (60) National Biodiesel Board (»NBB«), der repræsenterer biodieselindustrien i USA, hævdede, at en vare, der efter deres opfattelse tydeligvis ikke var omfattet af varedekningen for de eksisterende foranstaltninger, ikke kan gøres til genstand for antidumpingforanstaltninger uden en ny antidumpingundersøgelse. NBB hævdede, at det i den endelige forordning udtrykkeligt var fastsat, at »den pågældende vare« og »den samme vare« er biodiesel eller biodiesel i blandinger, der indeholder mere end 20 vægtprocent biodiesel. Ifølge NBB var dette ikke en kunstig tærskel, men svarede til markedrealiteterne, som blev konstateret under den oprindelige undersøgelse. Det blev eksempelvis vurderet, at tærsklen på 20 vægtprocent gør det muligt at foretage en klar sondring mellem de forskellige blandingstyper, som findes på markedet i USA.
- (61) NBB og andre berørte parter mente, at en antiomgåelsesundersøgelse kun kan udvide antidumpingforanstaltningerne over for importen af den pågældende vare til at omfatte samme vare i let ændret stand i forhold til den pågældende vare. NBB hævdede, at Rådet i den endelige forordning havde fastslået, at biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel ikke er samme vare. Ifølge NBB giver bestemmelserne i grundforordningen derfor ikke anden mulighed end at indlede en ny undersøgelse med henblik på at afgøre, hvorvidt disse blandinger bør være underlagt foranstaltninger.
- (62) Som svar på disse argumenter bør det først og fremmest påpeges, at formålet med bestemmelserne om modvirkning af omgåelse i grundforordningens artikel 13 er at modvirke påståede forsøg på at omgå de gældende foranstaltninger. Hvis der findes tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at omgåelse finder sted, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1, vil Kommissionen indlede en undersøgelse for at fastslå, om der finder omgåelse sted. I overensstemmelse med grundforordningens

artikel 13, stk. 1, bør vurderingen af, om der forekommer omgåelse, foretages ved eksempelvis at analysere, om der er sket en ændring i mønstret for handelen mellem USA og Unionen, om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, og om der forelå beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne og/eller mængderne.

- (63) Det skal også bemærkes, at en antiomgåelsesundersøgelse ikke er en fornyet undersøgelse af varedækningen på grundlag af grundforordningens artikel 11, stk. 3, og ikke ændrer definitionen af den pågældende vare og samme vare. Bestemmelserne i grundforordningens artikel 13 udgør retsgrundlaget for en undersøgelse af, hvorvidt der foregår omgåelse vedrørende en vare, der er omfattet af foranstaltninger.
- (64) I denne forbindelse hævdedes det i anmodningen, som Kommissionen modtog i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, at eksporten af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel fra USA til Unionen var begyndt efter indførelsen af foranstaltningerne, og at der angiveligt blev draget fordel af grænseværdien for indholdet af biodiesel, der er fastsat i beskrivelsen af den pågældende vare og samme vare. I undersøgelsen så man på, om denne praksis kunne anses for at indebære omgåelse i henhold til grundforordningens artikel 13. Endelig bør det bemærkes, at den påståede omgåelse kun kan undersøges i henhold til grundforordningens artikel 13.

6.2. Eksport af B20 og derunder fra USA til Unionen

- (65) Som nævnt i betragtning 20 ovenfor omfatter den amerikanske toldposition 3824 90 40 00 også blandinger af biodiesel med et biodieselinhold på højst 96,5 %. Ifølge de amerikanske eksportstatistikker blev der eksporteret sammenlagt 358 291 ton af denne type blanding til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (66) BP Products North America («BPNA») eksporterede en betydelig andel af denne mængde i løbet af undersøgelsesperioden.
- (67) BPNA deltog ikke i den oprindelige undersøgelse, eftersom virksomheden først påbegyndte sine biodieselaktiviteter i starten af 2009 i forventning om et voksende marked for biodiesel i fremtiden og som reaktion på offentlige bemyndigelser i både USA og udlandet. BPNA påbegyndte eksporten til Unionen i december 2009. Det skal i den forbindelse erindres, at der blev indført endelige foranstaltninger i juli 2009.

(68) I Unionen solgte BP blandinger af biodiesel med oprindelse i USA, som indeholdt biodiesel på 15 vægtprocent eller derunder («B15»), i Det Forenede Kongerige, Frankrig og Nederlandene. I samtlige tilfælde blandes varen yderligere for at overholde lovgivningen i visse medlemsstater med henblik på at fremme anvendelsen af pumpebiobrændstoffer, da disse for øjeblikket anses for at være miljøvenlige.

(69) BPNA hævdede, at blandinger under 15 % ikke er samme vare som den pågældende vare. Egenskaberne og markedrealiteterne er meget forskellige. Logistikken (herunder skibsfartsrestriktioner) ved fremstilling og import af blandinger med lavere koncentration afviger betydeligt i forhold til blandinger med højere koncentration. Ifølge BPNA klassificeres blandinger under 15 % som et olieprodukt ved transport i stedet for et kemisk produkt, hvilket gør transporten billigere. BPNA hævdede endvidere, at biodieselm blandinger med henholdsvis højere og lavere koncentration har forskellig ydeevne ved anvendelse i dieselmotorer.

(70) Formålet med en omgåelsesundersøgelse er at fastslå, om de gældende foranstaltninger omgås i forbindelse med biodiesel i blandinger med indhold af biodiesel på 20 vægtprocent og derunder. Det kan let være tilfældet, at blandinger med lavere koncentration er billigere at transportere. Det bør imidlertid bemærkes, at en blanding på B20 og derunder i praksis blot er en anden sammensætning af blandingen sammenlignet med processen ved fremstilling af biodiesel i en blanding over B20. At ændre en blandings sammensætning er en simpel proces. At fremstille B20 og derunder anses blot for at være en mindre ændring af den pågældende vare, eftersom den eneste forskel er biodieselandelen i blandingen. Det bør ligeledes bemærkes, at den pågældende vare samt B20 og derunder i sidste ende skal anvendes til samme formål i Unionen. Desuden har biodiesel i blandinger på B20 og derunder og biodiesel i blandinger over B20 de samme grundlæggende egenskaber.

6.3. Ændring i handelsmønstret

- (71) Importen af den pågældende vare fra USA faldt fra 1 487 790 ton i 2008 til 381 227 ton i 2009 og var tæt ved nul i løbet af undersøgelsesperioden.
- (72) Her bør det påpeges, at selv om eksempelvis B5-blandinger var obligatoriske i Unionen under den oprindelige undersøgelse, begyndte eksporten af B20 eller derunder fra USA til Unionen først efter indførelsen af endelige foranstaltninger. Under den oprindelige undersøgelse blev der hovedsagelig eksporteret B99,9 til Unionen

ifølge de data, som er indhentet fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven. Årsagen var, at det maksimerede subsidierne til eksporten af varerne (afgiftsfritagelse på 1 USD pr. gallon biodiesel).

- (73) Det er derfor vanskeligt at finde nogen økonomisk begrundelse for at påbegynde eksport af B20 og derunder ud over undgåelse af de gældende antidumpingforanstaltninger.
- (74) Andelen af biodiesel i blandingen subsidieres fortsat, og importøren undgår at betale den antidumpingtold, som normalt skal betales. Det bør i den forbindelse bemærkes, at antidumpingtolden på blandinger finder anvendelse i forhold til biodieselindholdet i blandingen, hvilket ved import af B15 betyder, at den antidumpingtold, som ikke betales, udgør ca. 26 EUR pr. ton.

6.4. Utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingtolden

- (75) Ifølge BNPA blev biodieselblandinger under B15 ikke skabt specifikt for at undgå told. Virksomheden hævdede, at den ikke deltog ikke i den oprindelige undersøgelse, fordi den først påbegyndte sin biodieselaktivitet i starten af 2009 i forventning om et aktivt marked for biodiesel i fremtiden og som reaktion på offentlige bemyndigelser i både USA og udlandet. Virksomhedens specifikke struktur, dens aktivitet som olieselskab og de logistiske aktiviteter i USA gjorde, at blanding i USA og eksport til Unionen var en logisk forretningsafgørelse. De eksporterede blandinger var altid B15 eller derunder på grund af de mindre strenge sikkerhedskrav, eftersom blandinger op til B15 ikke anses for at være et kemisk produkt i henhold til søfartsbestemmelserne.
- (76) Det skal bemærkes, at virksomhedens eksport til Unionen først startede efter foranstaltningernes indførelse. Det konkluderes, at der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over unddragelsen af betaling af den gældende antidumpingtold på biodiesel med oprindelse i USA.

6.5. Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger

- (77) I betragtning af det ikke-skadevoldende prisniveau, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, viste importen af B20 og derunder fra USA til Unionen i løbet af undersøgelsesperioden, at der var tale om både prisunderbud og målprisunderbud. Importen af B20 og derunder startede først efter indførelsen af endelige foranstaltninger, og mængderne er ikke ubetydelige.

- (78) Det konkluderedes derfor, at foranstaltningerne undergraves for så vidt angår mængde og priser.

6.6. Beviser for dumping

- (79) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, blev det undersøgt, om der var bevis for dumping i forhold til den normale værdi, som blev fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Det fremgik af sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris, at der fandt dumping sted.

6.7. Konklusion

- (80) På grundlag af undersøgelsesresultaterne konkluderedes det, at den endelige antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved import til Unionen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel.

- (81) Det blev konkluderet, at den eneste økonomiske begrundelse for eksport af blandinger af B20 og derunder var dels anvendelsen af subsidier i USA, dels unddragelsen af betaling af antidumpingtold ved import til Unionen.

- (82) BPNA anmodede om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger. Eftersom det tydeligt fremgik af undersøgelsen, at importen af B20 og derunder kun fandt sted med henblik på at omgå de gældende foranstaltninger, kan der imidlertid ikke indrømmes fritagelse. I henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 4, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse. Det fremgik af disse undersøgelser, at BPNA er involveret i omgåelse, eftersom virksomheden begyndte at eksportere B20 og derunder efter indførelsen af antidumping- og udligningsforanstaltninger uden tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af foranstaltningerne. Der foreligger desuden bevis for, at virkningerne af foranstaltningerne undergraves, for så vidt angår mængde og priser, og for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier.

- (83) En række biodieselproducenter, som samarbejdede i forbindelse med de oprindelige undersøgelser, anmodede om fritagelse fra eventuelle udvidede foranstaltninger som følge af omgåelse. Det konstateredes, at disse amerikanske producenter ikke producerede eller solgte biodiesel B20 og derunder. I overensstemmelse med

grundforordningens artikel 13, stk. 4, overvejes kun anmodninger om fritagelser fra producenter inden for rammerne af en antiomgåelsesundersøgelse. Det bør imidlertid bemærkes, at artikel 13 i grundforordningen indeholder bestemmelser vedrørende nye producenter.

7. FORANSTALTNINGER

7.1. Canada

- (84) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at den endelige antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved omladning via Canada, jf. grundforordningens artikel 13.
- (85) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, første punktum, bør de gældende foranstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i USA derfor udvides til at gælde for import af samme vare afsendt fra Canada, uanset om varen er angivet med oprindelse i Canada eller ej.
- (86) For at undgå toldunddragelse ved hjælp af ikke-verificerbare påstande om, at varen, som er omladet via Canada, er blevet produceret af en virksomhed, der er omfattet af en individuel told i henhold til den endelige forordning, bør den foranstaltning, der skal udvides, være foranstaltningen fastsat for »Alle andre virksomheder« i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 599/2009, dvs. en endelig antidumpingtold på 172,2 EUR pr. ton.
- (87) Antidumpingtolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselinholdet).
- (88) Der bør opkræves told på den registrerede import af biodiesel afsendt fra Canada i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til Unionen under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.

7.2. USA

- (89) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at den endelige antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i USA blev omgået ved import til Unionen af B20 og derunder i henhold til grundforordningens artikel 13.
- (90) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, første punktum, bør de gældende foranstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i USA derfor udvides til at gælde for import af B20 og derunder.
- (91) De foranstaltninger, som skal udvides, er foranstaltningerne fastsat i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 599/2009.

(92) Den udvidede antidumpingtold på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselinholdet).

(93) Der bør opkræves told på den registrerede import af B20 og derunder med oprindelse i USA i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til Unionen under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.

8. AFSLUTNING AF UNDERSØGELSEN VEDRØRENDE SINGAPORE

(94) I betragtning af konklusionerne vedrørende Singapore bør undersøgelsen af den mulige omgåelse af antidumpingforanstaltningerne ved import af biodiesel afsendt fra Singapore afsluttes, og den registrering af importen af biodiesel afsendt fra Singapore, der blev indført ved indledningsforordningen, bør ophøre.

9. ANMODNING OM FRITAGELSE

(95) De to samarbejdsvillige virksomheder i Canada, som indsendte en spørgeskemabesvarelse, anmodede om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4.

(96) Det blev konstateret, at de to samarbejdsvillige canadiske producenter ikke har været involveret i den omgåelsespraksis, som er genstand for denne undersøgelse. Derudover kunne disse producenter påvise, at de ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de amerikanske producenter/eksportører af biodiesel. Derfor kan deres anmodninger om fritagelse imødekommes.

(97) Kommissionen er af den opfattelse, at der er behov for særlige foranstaltninger i dette tilfælde for at sikre hensigtsmæssig anvendelse af sådanne fritagelser. En af disse særlige foranstaltninger er, at der for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, som skal opfylde de krav, der er fastsat i bilaget til denne forordning. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den udvidede antidumpingtold.

(98) En af de samarbejdsvillige virksomheder i USA, som indsendte en spørgeskemabesvarelse, anmodede om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4.

(99) Som nævnt i betragtning 82 fremgik det tydeligt af undersøgelsen, at denne part var involveret i omgåelse gennem import af B20 og derunder. Følgelig kan der ikke indrømmes fritagelse.

(100) Det bør imidlertid understreges, at berørte eksporterende producenter, som ikke længere foretager dumping, kan anmode om fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

10. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (101) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der førte til ovennævnte konklusioner, og blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den endelige antidumpingtold, som blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, udvides hermed til at gælde importen til Unionen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada eller ej, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taric-kode 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taric-kode 3824 90 91 10) og ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 01), med undtagelse af varer, der er fremstillet af nedennævnte virksomheder:

Land	Virksomhed	Taric-tillægs-kode
Canada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Canada	B107
Canada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Canada	B108

Den told, som skal udvides, er tolden fastsat for »Alle andre virksomheder« i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 599/2009, som er en endelig antidumpingtold på 172,2 EUR pr. ton netto.

Antidumpingtolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).

2. Anvendelsen af fritagelser, som er blevet indrømmet de virksomheder, der er nævnt i stk. 1, eller som Kommissionen har givet tilladelse til, jf. artikel 4, stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en

gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, finder den ved stk. 1 indførte antidumpingtold anvendelse.

3. Den i medfør af stk. 1 i denne artikel udvidede told opkræves på import afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada eller ej, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU) nr. 720/2010 samt artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009, med undtagelse af varer, som er fremstillet af de i stk. 1 nævnte virksomheder.

4. De gældende toldbestemmelser finder anvendelse.

Artikel 2

1. Den endelige antidumpingtold, som blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, udvides hermed til at gælde importen til Unionen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (Taric-kode 2710 19 41 30) og ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 04).

Den told, som skal udvides, er tolden fastsat i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 599/2009.

Antidumpingtolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).

2. Den ved stk. 1 i denne artikel udvidede told opkræves ved import med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, der registreres i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU) nr. 720/2010 og artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009.

3. De gældende toldbestemmelser finder anvendelse.

Artikel 3

Den undersøgelse, som blev indledt ved forordning (EU) nr. 720/2010 vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, gennem import af biodiesel afsendt fra Singapore, uanset om den er angivet med oprindelse i Singapore, og om at gøre denne import til genstand for registrering, afsluttes.

Artikel 4

1. Anmodninger om fritagelse for den ved artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, udvidede told indgives skriftligt på et af Den Europæiske Unions officielle sprog og underskrives af en person, der har beføjelse til at repræsentere den anmodende enhed. Anmodningen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat H
Kontor: N-105 04/92
1049 Bruxelles
BELGIEN
Fax + 32 2 2956505

2. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra virksomheder, der ikke omgår de ved forordning (EF) nr. 599/2009 indførte antidumpingforanstaltninger, fritages for den ved artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, udvidede told.

Artikel 5

Det pålægges herved toldmyndighederne at ophøre med den registrering af importen, som blev indført i henhold til artikel 2 i forordning (EU) nr. 720/2010.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. maj 2011.

På Rådets vegne
MARTONYI J.
Formand

BILAG

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, skal indeholde en erklæring underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, og udformet på følgende måde:

1. Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
  2. Følgende erklæring: »Undertegnede bekræfter, at den mængde (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.»
  3. Dato og underskrift.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 445/2011

af 10. maj 2011

om en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og om ændring af forordning (EF) nr. 653/2007

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder samt direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerheds-certificering ⁽¹⁾, særlig artikel 14a,

under henvisning til henstillingen fra Det Europæiske Jernbaneagentur af 8. juli 2010 om en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med direktiv 2004/49/EF er at forbedre adgangen til markedet for jernbanetransportydelse ved at fastsætte fælles principper for forvaltningen og reguleringen af og tilsynet med jernbanesikkerheden. Direktiv 2004/49/EF skaber også en ramme, der skal indføres for at sikre lige betingelser for alle enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne gennem anvendelsen af de samme certificeringskrav i hele EU.
- (2) Formålet med certificeringsordningen er at skabe en ramme for harmoniseringen af kravene og metoderne til vurdering af egnetheden af enheder med ansvar for vedligeholdelse i EU.
- (3) Uden at det berører jernbanevirksomheders og infrastrukturforvalteres ansvar for sikker drift af tog, sikrer enheden med ansvar for vedligeholdelse ved hjælp af et vedligeholdelsessystem, at de godsvogne, som den vedligeholder, er i en sikker driftstilstand. I betragtning af de mange forskellige konstruktions- og vedligeholdelsesmetoder bør dette vedligeholdelsessystem være et procesorienteret system.
- (4) Infrastrukturforvaltere er nødt til at anvende godsvogne til transport af materialer til byggearbejde eller til vedligeholdelse af infrastrukturer. Når infrastrukturforvaltere

anvender godsvogne til dette formål, gør de det som jernbanevirksomhed. Vurderingen af en infrastrukturforvalters kapacitet til at drive godsvogne til dette formål bør indgå i vurderingen af sikkerhedsgodkendelsen i henhold til artikel 11 i direktiv 2004/49/EF.

- (5) Tilsyn og overvågning før et togs afgang eller under transporten gennemføres normalt af jernbanevirksomhedens driftspersonale eller infrastrukturforvaltere i henhold til den procedure, der er fastlagt i deres sikkerhedsledelsessystem, jf. artikel 4, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF.
- (6) Jernbanevirksomheder eller infrastrukturforvaltere skal gennem deres sikkerhedsledelsessystem sikre, at alle risici relateret til deres aktivitet, herunder anvendelsen af kontrahenter, kontrolleres. I den forbindelse skal en jernbanevirksomhed gøre brug af kontraktlige aftaler med de enheder, der står for vedligeholdelsen af alle de vogne, den anvender. Det kan være en kontrakt mellem jernbanevirksomheden og enheden med ansvar for vedligeholdelse eller en aftalekæde med andre parter, f.eks. ihændehaveren. Disse kontrakter skal være i overensstemmelse med de procedurer, som en jernbanevirksomhed eller en infrastrukturforvalter har beskrevet i sit sikkerhedsledelsessystem, herunder for udveksling af oplysninger.
- (7) I henhold til direktiv 2004/49/EF er et certifikat til en enhed med ansvar for vedligeholdelse (ECM-certifikat) gyldigt i hele EU. Certifikater udstedt af organer i tredjelande, som er udpeget i henhold til kriterier, og som opfylder krav, der svarer til dem, der er fastsat i denne forordning, bør normalt godkendes som svarende til ECM-certifikater udstedt i EU.
- (8) Et certificeringsorgans vurdering af en ansøgning om et ECM-certifikat er en vurdering af ansøgerens egnethed til at forvalte vedligeholdelsesaktiviteter og til at yde de driftsmæssige vedligeholdelsesopgaver enten selv eller gennem kontrakter med andre organer, som f.eks. vedligeholdelseskæder, der står for leveringen af disse opgaver eller en del af dem.
- (9) En akkrediteringsordning bør tilvejebringe et redskab til risikostyring ved at sikre, at de akkrediterede organer er kompetente til at gennemføre det arbejde, de påtager sig. Endvidere menes akkreditering at sikre national og international anerkendelse af ECM-certifikater udstedt af akkrediterede organer.

⁽¹⁾ EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44.

- (10) For at opnå en ordning, som gør det muligt for certificeringsorganer at foretage kontroller af certificerede enheder med ansvar for vedligeholdelse i EU, er det vigtigt, at alle organer, som kan udstede certifikater til en enhed med ansvar for vedligeholdelse («certificeringsorganerne»), samarbejder med henblik på at harmonisere certificeringsmetoderne. Der bør udarbejdes og vedtages særlige akkrediteringskrav i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽¹⁾.
- (11) For at kunne evaluere den certificeringsproces, der er fastsat i denne forordning, er det vigtigt, at Det Europæiske Jernbaneagentur (agenturet) overvåger udviklingen af certificeringsordningen. Derfor skal agenturet indsamle oplysninger om karakteren af de certificeringsorganer, der er aktive på dette område, og antallet af certifikater udstedt til enheder med ansvar for vedligeholdelse. Det er også vigtigt, at agenturet gør koordinationen af certificeringsorganerne lettere.
- (12) Kommissionens forordning (EF) nr. 653/2007 af 13. juni 2007 om anvendelse af et fælles europæisk format for sikkerhedscertifikater og ansøgningsdokumenter i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF og om gyldigheden af sikkerhedscertifikater udstedt efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF ⁽²⁾ fastsætter standardformatet for sikkerhedscertifikater. Dette format skal ajourføres, således at det omfatter flere oplysninger om enheder med ansvar for vedligeholdelse. Forordning (EF) nr. 653/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Indtil den certificeringsordning for enheder med ansvar for vedligeholdelse, som er omhandlet i denne forordning, er fuldt indført, bør den gældende praksis for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse og vedligeholdelsesværksteder stadig være anerkendt i en overgangsperiode for at sikre en jernbanegodstransport uden afbrydelse, særlig på internationalt plan. I den periode bør de nationale sikkerhedsmyndigheder være særlig opmærksomme på de forskellige certificeringsmetoders ækvivalens og konsekvens.
- (14) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 27 i direktiv 2004/49/EF —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning fastsætter en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne i henhold til artikel 14a i direktiv 2004/49/EF.

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 153 af 14.6.2007, s. 9.

2. Formålet med certificeringsordningen er at bevise, at en enhed med ansvar for vedligeholdelse har etableret et vedligeholdelsessystem og kan opfylde kravene i denne forordning med henblik på at sikre, at enhver godsvogn, som den står for vedligeholdelsen af, er i sikker driftstilstand.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Certificeringsordningen finder anvendelse på enhver enhed med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne, som skal anvendes på jernbanenettet inden for EU.

2. Vedligeholdelsesværksteder eller enhver organisation, som påtager sig en del af de opgaver, der er nævnt i artikel 4, kan anvende certificeringsordningen på frivillig basis på grundlag af principperne i artikel 8 og i bilag I.

3. Henvisningerne til en infrastrukturforvalter i artikel 5, 7 og 12 skal forstås som vedrørende hans operationer med godsvogne til transport af materialer til byggearbejde eller til vedligeholdelse af infrastrukturer. Når en infrastrukturforvalter anvender godsvogne til dette formål, gør han det i egenskab af jernbanevirksomhed.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning finder definitionerne i artikel 3 i direktiv 2004/49/EF anvendelse.

2. Endvidere forstås der ved:

- a) »akkreditering«: akkreditering i henhold til definitionen i artikel 2, stk. 10, i (EF) nr. 765/2008
- b) »ECM-certifikat«: et certifikat udstedt til en enhed med ansvar for vedligeholdelse i betydningen i artikel 14a, stk. 4, i direktiv 2004/49/EF
- c) »certificeringsorgan«: et organ, som er udpeget i henhold til artikel 10, og som har til opgave at certificere enheder med ansvar for vedligeholdelse på grundlag af kriterierne i bilag II
- d) »godsvogn«: et ikke-selvkørende køretøj, som er konstrueret til at transportere gods eller andre materialer, som skal anvendes til f.eks. byggearbejde eller vedligeholdelse af infrastruktur
- e) »vedligeholdelsesværksted«: en mobil eller fast enhed bestående af personale, herunder med ledelsesansvar, værktøj og faciliteter, og som er organiseret på en sådan måde, at den kan yde vedligeholdelse af køretøjer, reservedele, komponenter eller underenheder til køretøjer

- f) »frigivelse til tjeneste«: forsikring fra enheden med ansvar for vedligeholdelse over for forvalteren af flådevedligeholdelsen om, at vedligeholdelsen er blevet udført i henhold til vedligeholdelsesordrerne
- g) »genindsættelse i drift«: forsikring, som enheden med ansvar for vedligeholdelse på grundlag af frigivelsen til tjeneste giver brugeren — f.eks. en jernbanevirksomhed eller en ihændehaver — om, at alt relevant vedligeholdelsesarbejde er færdiggjort, og at godsvognen, som tidligere blev fjernet fra driften, kan anvendes sikkert, eventuelt med forbehold af midlertidige anvendelsesmæssige restriktioner.

Artikel 4

Vedligeholdelsessystem

- Vedligeholdelsessystemet skal bestå af følgende funktioner:
  - ledelsesfunktionen, som overvåger og koordinerer de vedligeholdelsesopgaver, der er nævnt i litra b)-d), og sikrer, at en godsvogn er i sikker driftstilstand i jernbanesystemet
  - vedligeholdelsesudviklingsfunktionen, som har ansvar for styringen af vedligeholdelsesdokumentationen, herunder konfigurationsstyringen, på grundlag af oplysninger om udformning og drift samt ydelse og udbyttet af erfaring
  - funktionen for styring af flådevedligeholdelsen, som forvalter fjernelsen af en godsvogn, når den skal vedligeholdes, og dens genindsættelse i drift efter vedligeholdelsen, og
  - vedligeholdelsesleveringsfunktionen, hvor der ydes den nødvendige tekniske vedligeholdelse af en godsvogn eller dele af den, herunder dokumentation for frigivelsen til tjeneste.
- Enheden med ansvar for vedligeholdelse sørger for, at de i stk. 1 nævnte funktioner er i overensstemmelse med kravene og vurderingskriterierne i bilag III.
- Enheden med ansvar for vedligeholdelse gennemfører selv ledelsesopgaven, men den kan outsource de vedligeholdelsesfunktioner, der er nævnt i stk. 1, litra b)-d), eller dele af dem til andre kontraherende parter i henhold til bestemmelserne i artikel 8. Hvis enheden med ansvar for vedligeholdelse gør brug af outsourcing, skal den sikre, at principperne i bilag I finder anvendelse.
- Uanset hvilke aftaler om outsourcing der er indgået, er enheden med ansvar for vedligeholdelse ansvarlig for resultatet af den vedligeholdelse, den står for, og skal indføre et system til kontrol af resultatet af disse aktiviteter.

Artikel 5

Forbindelser mellem de parter, der er involveret i vedligeholdelsesprocessen

- Den enkelte jernbanevirksomhed eller infrastrukturforvalter sørger for, at de godsvogne, den anvender, før afgang har en certificeret enhed med ansvar for vedligeholdelse, og at anvendelsen af godsvognen svarer til certifikatets anvendelsesområde.
- Alle parter, der er involveret i vedligeholdelsesprocessen, udveksler relevante oplysninger om vedligeholdelse i overensstemmelse med kriterierne i punkt I.7 og I.8 i bilag III.
- Efter indgåelse af kontraktlige aftaler kan en jernbanevirksomhed anmode om oplysninger til driftsmæssige formål om vedligeholdelsen af en godsvogn. Enheden med ansvar for vedligeholdelsen af godsvognen besvarer anmodningen enten direkte eller gennem andre kontraherende parter.
- Efter indgåelse af kontraktlige aftaler kan en enhed med ansvar for vedligeholdelse anmode om oplysninger om driften af en godsvogn. Jernbanevirksomheden eller infrastrukturforvalteren besvarer anmodningen enten direkte eller gennem andre kontraherende parter.
- Alle kontraherende parter udveksler oplysninger om sikkerhedsrelaterede fejl og mangler, hændelser, farlige situationer og andre farlige tildragelser samt om en evt. begrænsning af anvendelsen af godsvogne.
- ECM-certifikaterne accepteres som bevis for en jernbanevirksomheds eller infrastrukturforvalters egnethed til at opfylde de krav til vedligeholdelse og kontrol af kontrahenter og leverandører, som er anført i bilag II, punkt B.1, B.2, B.3 og C.1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1158/2010 af 9. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedscertifikater⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EU) nr. 1169/2010 af 10. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedsgodkendelser⁽²⁾, medmindre den nationale sikkerhedsmyndighed kan påvise eksistensen af en væsentlig sikkerhedsrisiko.
- Hvis en kontraherende part, særlig en jernbanevirksomhed, har en behørig grund til at tro, at en bestemt enhed med ansvar for vedligeholdelse ikke opfylder kravene i artikel 14a, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF eller certificeringskravene i denne forordning, underretter den straks certificeringsorganet herom. Certificeringsorganet tager passende skridt til at kontrollere, om påstanden om manglende overholdelse er berettiget, og det underretter de berørte parter (herunder den kompetente nationale sikkerhedsmyndighed, hvis det er relevant) om resultaterne af sin undersøgelse.

⁽¹⁾ EUT L 326 af 10.12.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 327 af 11.12.2010, s. 13.

8. Hvis enheden med ansvar for vedligeholdelse udskiftes, underretter indehaveren af registreringen i henhold til artikel 33, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF⁽¹⁾ rettidigt registreringsenheden som fastsat i artikel 4, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2007/756/EF⁽²⁾, således at sidstnævnte kan opdatere det nationale køretøjsregister.

Den tidligere enhed med ansvar for vedligeholdelse fremsender vedligeholdelsesdokumentationen til enten indehaveren af registreringen eller den nye enhed med ansvar for vedligeholdelse.

Den tidligere enhed med ansvar for vedligeholdelse løses fra sit ansvar, når den er fjernet fra det nationale køretøjsregister. Hvis ingen ny enhed med ansvar for vedligeholdelse på datoen for afregistrering af den tidligere enhed med ansvar for vedligeholdelse har bekræftet sin accept af stillingen som enhed med ansvar for vedligeholdelse, inddrages registreringen af køretøjet.

Artikel 6

Certificeringsorganer

1. Et ECM-certifikat tildeles af et kompetent certificeringsorgan valgt af den ansøgende enhed med ansvar for vedligeholdelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringsorganerne opfylder de generelle kriterier og principper i bilag II og overholder enhver efterfølgende sektorrelateret akkrediteringsordning.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afgørelser truffet af certificeringsorganerne kan prøves ved en domstol.

4. Med henblik på at harmonisere metoderne for vurdering af ansøgninger samarbejder certificeringsorganerne indbyrdes både inden for medlemsstaterne og i EU.

5. Agenturet tilrettelægger og fremmer samarbejdet mellem certificeringsorganerne.

Artikel 7

Certificeringsordning for enheder med ansvar for vedligeholdelse

1. Certificeringen baseres på en vurdering af evnen hos enheden med ansvar for vedligeholdelse til at opfylde de relevante krav i bilag III og til at anvende dem konsekvent. Den skal omfatte et kontrolsystem for at sikre en fortsat opfyldelse af de gældende krav efter tildeling af ECM-certifikatet.

2. En enhed med ansvar for vedligeholdelse ansøger om certificering ved at udfylde den relevante blanket i bilag IV og fremlægge dokumentation for de procedurer, der er anført i bilag III. Den indsender straks alle de supplerende oplysninger, som certificeringsorganet har anmodet om. Certificeringsorganerne vurderer ansøgningerne på grundlag af kravene og vurderingskriterierne i bilag III.

3. Certificeringsorganet træffer en afgørelse senest fire måneder, efter at den enhed med ansvar for vedligeholdelse, der ansøger om certificering, har fremsendt alle de nødvendige oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som organet har anmodet om. Certificeringsorganet udfører den nødvendige vurdering af enhedens driftssted eller -steder før tildelingen af certifikatet. Afgørelsen om tildelingen af certifikatet meddeles enheden med ansvar for vedligeholdelse ved hjælp af den relevante blanket i bilag V.

4. Et ECM-certifikat er gyldigt i højst fem år. Indehaveren af certifikatet underretter hurtigst muligt certificeringsorganet om alle væsentlige ændringer i de forhold, der var gældende, da det oprindelige certifikat blev tildelt, med henblik på at give certificeringsorganet mulighed for at beslutte, om certifikatet skal ændres, fornys eller tilbagekaldes.

5. Certificeringsorganet giver en nærmere beskrivelse af begrundelserne for hver enkelt af dets afgørelser. Certificeringsorganet meddeler enheden med ansvar for vedligeholdelse sin afgørelse og begrundelsen herfor samt angiver proceduren, klagefristen og kontaktoplysninger for klageinstansen.

6. Certificeringsorganet udfører kontrol mindst én gang om året på udvalgte driftssteder, som er geografisk og funktionelt repræsentative for alle de aktiviteter, som de enheder med ansvar for vedligeholdelse, det har certificeret, udfører, for at kontrollere, om virksomhederne stadig opfylder kriterierne i bilag III.

7. Hvis et certificeringsorgan konstaterer, at en enhed med ansvar for vedligeholdelse ikke længere opfylder de krav, der fandt anvendelse ved udstedelsen af ECM-certifikatet, aftaler det en forbedringsplan med enheden med ansvar for vedligeholdelse eller begrænser certifikatets anvendelsesområde eller inddrager certifikatet afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse.

Ved fortsat manglende overholdelse af certificeringskravene eller en eventuel forbedringsplan begrænser certificeringsorganet anvendelsesområdet for eller tilbagekalder ECM-certifikatet, idet det begrunder sin afgørelse og angiver proceduren og klagefristen samt kontaktoplysninger for klageinstansen.

8. Når en jernbanevirksomhed eller en infrastrukturforvalter ansøger om et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse, gælder følgende for de godsvogne, den anvender:

a) Hvis godsvognene vedligeholdes af ansøgeren, gælder det, at ansøgeren skal vedlægge et gyldigt ECM-certifikat til ansøgningen (hvis det foreligger), eller at ansøgerens evne som enhed med ansvar for vedligeholdelse skal vurderes som led i ansøgningen om et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse.

b) Hvis godsvognene vedligeholdes af andre parter end ansøgeren, skal ansøgeren gennem sit sikkerhedsledelsessystem sikre kontrol af alle risici relateret til den pågældendes aktivitet, herunder anvendelsen af godsvogne, idet særlig bestemmelserne i artikel 5 finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 305 af 23.11.2007, s. 30.

Certificeringsorganerne og de nationale sikkerhedsmyndigheder udveksler under alle omstændigheder aktivt synspunkter for at undgå ethvert dobbeltarbejde i forbindelse med vurderingen.

Artikel 8

Certificeringsordning for outsourcete vedligeholdelsesopgaver

1. Hvis en enhed med ansvar for vedligeholdelse beslutter at outsource en eller flere af opgaverne i artikel 4, stk. 1, litra b), c) og d), eller dele af dem, skaber en frivillig certificering af kontrahenten i henhold til certificeringsordningen i denne forordning en formodning om, at enheden med ansvar for vedligeholdelse opfylder de relevante krav i bilag III, for så vidt som disse krav er dækket af den frivillige certificering af kontrahenten. Hvis der ikke foreligger en sådan certificering, skal enheden med ansvar for vedligeholdelse over for certificeringsorganet bevise, på hvilken måde den opfylder kravene i bilag III med hensyn til de opgaver, den beslutter at outsource.

2. Certifikater til outsourcete vedligeholdelsesopgaver, eller dele af dem, udstedes af certificeringsorganerne i henhold til de samme procedurer i artikel 6 og 7 og artikel 10, stk. 3, tilpasset ansøgerens særlige tilfælde. De er gyldige i hele Unionen.

Ved vurderingen af ansøgninger om certifikater til outsourcete vedligeholdelsesopgaver, eller dele af dem, følger certificeringsorganerne principperne i bilag I.

Artikel 9

Tilsynsordningens rolle

Hvis en national sikkerhedsmyndighed har en behørig grund til at tro, at en bestemt enhed med ansvar for vedligeholdelse ikke opfylder kravene i artikel 14a, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF eller certificeringskravene i denne forordning, træffer den straks den nødvendige afgørelse og underretter Kommissionen, agenturet, andre kompetente myndigheder, certificeringsorganet og andre berørte parter om sin afgørelse.

Artikel 10

Oplysninger til Kommissionen og agenturet

1. Senest den 30. november 2011 underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvorvidt certificeringsorganerne er akkrediterede organer, anerkendte organer eller nationale sikkerhedsmyndigheder. De meddeler også Kommissionen enhver ændring i denne situation senest en måned efter ændringen.

2. Senest den 31. maj 2012 underretter medlemsstaterne agenturet om, hvilke certificeringsorganer der er anerkendte. Akkrediteringsorganerne som defineret i forordning (EF) nr.

765/2008 underretter agenturet om, hvilke certificeringsorganer der er akkrediterede. Enhver ændring meddeles også agenturet senest en måned efter ændringen.

3. Et certificeringsorgan underretter senest en uge efter sin afgørelse agenturet om udstedelse, fornyelse, ændring eller tilbagekaldelse af ECM-certifikater eller certifikater til specifikke funktioner i henhold til artikel 4, stk. 1, ved at udfylde blanketterne i bilag V.

4. Agenturet registrerer alle de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 2 og 3, og gør dem offentligt tilgængelige.

Artikel 11

Ændring af forordning (EF) nr. 653/2007

Bilag I til forordning (EF) nr. 653/2007 erstattes af teksten i bilag VI til nærværende forordning.

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

1. Følgende overgangsbestemmelser finder anvendelse, jf. dog bestemmelsen i artikel 9.

2. Fra den 31. maj 2012 udstedes ethvert ECM-certifikat i overensstemmelse med denne forordning til enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne med forbehold af artikel 14a, stk. 8, i direktiv 2004/49/EF.

3. Certifikater udstedt af et certificeringsorgan senest den 31. maj 2012 på grundlag af principper og kriterier, som svarer til principperne og kriterierne i aftalememorandummet om fastsættelse af grundprincipperne for en fælles ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne, som blev undertegnet af medlemsstaterne den 14. maj 2009, anerkendes som svarende til ECM-certifikater udstedt i henhold til denne forordning, i deres oprindelige gyldighedsperiode indtil senest den 31. maj 2015.

4. Certifikater udstedt af et certificeringsorgan til en enhed med ansvar for vedligeholdelse senest den 31. maj 2012 på grundlag af national lovgivning, som var gældende før denne forordnings ikrafttræden, og som er ækvivalent med denne forordning, særlig artikel 6 og 7 og bilag I og III, anerkendes som svarende til ECM-certifikater udstedt i henhold til denne forordning, i deres oprindelige gyldighedsperiode indtil senest den 31. maj 2015.

5. Certifikater udstedt til et vedligeholdelsesværksted senest den 31. maj 2014 på grundlag af national lovgivning, som var gældende før denne forordnings ikrafttræden, og som er

ækvivalent med denne forordning, anerkendes som svarende til certifikater til vedligeholdelsesværksteder, som påtager sig levering af vedligeholdelse, udstedt i henhold til denne forordning, i deres oprindelige gyldighedsperiode indtil senest den 31. maj 2017.

6. Uden at bestemmelserne i stk. 3-5 indskrænkes, skal enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne, som er registreret i det nationale køretøjsregister senest den 31. maj 2012, være certificeret i henhold til denne forordning senest den 31. maj 2013. I den periode anerkendes egenerklæringer fra enheder med ansvar for vedligeholdelse vedrørende overensstemmelse med de relevante krav i denne forordning eller i aftalememorandummet om fastsættelse af grundprincipperne for en fælles ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne, som blev undertegnet af

medlemsstaterne den 14. maj 2009, som svarende til ECM-certifikater udstedt i henhold til denne forordning.

7. Jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere, som allerede er certificeret i henhold til artikel 10 og 11 i direktiv 2004/49/EF senest den 31. maj 2012, behøver ikke at ansøge om et ECM-certifikat i deres certifikaters oprindelige gyldighedsperiode ved vedligeholdelse af de godsvogne, de har ansvaret for som enhed med ansvar for vedligeholdelse.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Principper, som skal anvendes på organisationer, der ansøger om et certifikat til vedligeholdelsesopgaver, der outsources af en enhed med ansvar for vedligeholdelse

1. Ved certificering af en virksomhed eller organisation, der påtager sig en eller flere af en de funktioner, der varetages af en enhed med ansvar for vedligeholdelse (vedligeholdelsesudvikling, styring af flådevedligeholdelse eller levering af vedligeholdelsen), eller dele af dem, gælder følgende krav og vurderingskriterier, der er anført i bilag III:
    - a) krav og vurderingskriterier, som er anført bilag III, del I, tilpasset karakteren og omfanget af organisationens ydelser
    - b) krav og vurderingskriterier, som beskriver den specifikke vedligeholdelsesfunktion eller de specifikke vedligeholdelsesfunktioner.
  2. Ved certificering af et vedligeholdelsværksted, som påtager sig vedligeholdelsesleveringsfunktionen, gælder følgende krav og vurderingskriterier, der er fastsat i bilag III:
    - a) de krav og vurderingskriterier, der er fastsat i bilag III, del I, og som skal tilpasses til den specifikke aktivitet i et vedligeholdelsværksted, som varetager vedligeholdelsesleveringsfunktionen.
    - b) processen, der beskriver vedligeholdelsesleveringsfunktionen.
-

BILAG II

Kriterier for akkreditering eller anerkendelse af certificeringsorganer, der deltager i vurderingen og tildelingen af ECM-certifikater

1. ORGANISATION

Certificeringsorganet skal dokumentere sin organisationsstruktur, som viser ledelsens, andet certificeringspersonales og evt. udvalgs opgaver, ansvarsområder og bemyndigelser. Hvis certificeringsorganet er en afgrænset del af en juridisk enhed, skal strukturen omfatte bemyndigelsesvejen og forbindelsen til andre parter i den samme juridiske enhed.

2. UAFHÆNGIGHED

Certificeringsorganets beslutningstagning skal være organisationsmæssigt og funktionelt uafhængig af jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ihændehavere, fabrikker og enheder med ansvar for vedligeholdelse, og det må ikke levere tilsvarende ydelser.

Det skal garanteres, at det personale, som er ansvarlig for certificeringskontrollen, er uafhængigt. Aflønningen af den enkelte medarbejder må hverken være afhængig af, hvor mange kontroller den pågældende udfører, eller af resultaterne af kontrollerne.

3. KOMPETENCE

Certificeringsorganet og det anvendte personale skal have den nødvendige faglige kompetence, særlig med hensyn til tilrettelæggelsen af vedligeholdelsen af godsvogne, og et passende vedligeholdelsessystem.

Certificeringsorganet skal kunne påvise:

- a) solid erfaring med vurdering af ledelsessystemer
- b) kendskab til de relevante lovgivningskrav.

Det hold, der er oprettet til at kontrollere enheder med ansvar for vedligeholdelse, skal have erfaring på de relevante områder og skal navnlig kunne påvise:

- a) fornødent kendskab til og forståelse af den relevante EU-lovgivning
- b) relevant teknisk kompetence
- c) mindst tre års relevant erfaring inden for vedligeholdelse generelt
- d) tilstrækkelig erfaring med vedligeholdelse af godsvogne eller mindst med vedligeholdelse inden for tilsvarende industrisektorer.

4. UPARTISKHED

Certificeringsorganets afgørelser skal være baseret på objektiv dokumentation for overensstemmelse eller manglende overensstemmelse indhentet af certificeringsorganet, og dets afgørelser må ikke være påvirket af andre interesser eller andre parter.

5. ANSVAR

Certificeringsorganet er ikke ansvarlig for at sikre den løbende opfyldelse af kravene til certificering.

Certificeringsorganet har ansvar for at vurdere tilstrækkelig objektiv dokumentation, på hvilken en certificeringsafgørelse skal baseres.

6. ÅBENHED

Et certificeringsorgan skal give offentlig adgang til eller fremlægge relevante og rettidige oplysninger om dets revisions- og certificeringsproces. Det skal også stille oplysninger til rådighed om status for certificeringen (herunder bevilling, forlængelse, udvidelse, bibeholdelse, fornyelse, inddragelse, begrænsning af anvendelsesområdet eller tilbagekaldelse af certificeringen) fra enhver organisation med henblik på at skabe tillid til en certificerings integritet og troværdighed. Åbenhed er et princip for adgang til eller fremlæggelse af relevante oplysninger.

7. FORTROLIGHED

For at opnå den privilegerede adgang til oplysninger, som er nødvendig for at foretage en passende vurdering af overensstemmelsen med certificeringskravene, skal certificeringsorganet behandle forretningsoplysninger om en kunde fortroligt.

8. BEHANDLING AF KLAGER

Certificeringsorganet skal etablere en klageprocedure til behandling af klager over afgørelser og andre certificeringsrelaterede aktiviteter.

9. ERSTATNINGSANSVAR OG FINANSIERING

Certificeringsorganet skal kunne påvise, at det har vurderet de risici, som opstår i forbindelse med dets certificeringsaktiviteter, og at det har passende ordninger (herunder forsikring eller reserver), der kan dække erstatningsansvar, som opstår i forbindelse med dets operationer inden for hvert af dets aktivitetsområder, og de geografiske områder, hvor det opererer.

BILAG III

Krav og vurderingskriterier for organisationer, der ansøger om et ECM-certifikat eller om et certifikat til vedligeholdelsesopgaver, som outsources af en enhed med ansvar for vedligeholdelse**I. Krav til og vurderingskriterier for ledelsesfunktionen**

1. Ledelse — *forpligtelse til udvikling og gennemførelse af organisationens vedligeholdelsessystem og til kontinuerlig forbedring af dets effektivitet*

Organisationen skal have procedurer:

- a) for etablering af en vedligeholdelsespolitik, der passer til karakteren og omfanget af organisationens ydelser, og som er godkendt af organisationens administrerende direktør eller hans eller hendes repræsentant
- b) for opstilling af sikkerhedsmål i overensstemmelse med den juridiske ramme og med organisationens karakter og omfang samt de relevante risici
- c) for vurdering af dens samlede sikkerhedsniveau i forhold til virksomhedens sikkerhedsmål
- d) for udvikling af planer og procedurer til opnåelse af dens sikkerhedsmål
- e) der sikrer, at de nødvendige ressourcer er til rådighed til at gennemføre alle processer, således at kravene i dette bilag kan opfyldes
- f) for påvisning og styring af virkningen af andre ledelsesaktiviteter på vedligeholdelsessystemet
- g) der sikrer, at den øverste ledelse er bekendt med resultaterne af resultatovervågning og revisioner og påtager sig det overordnede ansvar for gennemførelsen af ændringer i vedligeholdelsessystemet
- h) der sikrer, at personalet og dets repræsentanter er behørigt repræsenteret og bliver hørt på passende vis i spørgsmål, der vedrører fastlæggelsen, kontrollen og ajourføringen af sikkerhedsaspekterne i forbindelse med alle relaterede procedurer, når de kan omfatte personalets medvirken.

2. Risikovurdering — *en struktureret strategi for vurdering af risici forbundet med vedligeholdelsen af godsvogne, herunder risici, som er en direkte følge af driftsprocesser og andre organisationers eller personers aktiviteter, og for idenfikation af passende risikostyringsforanstaltninger*

- 2.1. Organisationer skal have procedurer for:

- a) analyse af risici, som er relevante for omfanget af de operationer, som organisationen gennemfører, herunder de risici, der opstår i forbindelse med fejl og konstruktionsmæssig manglende overensstemmelse eller fejl og mangler i hele livscyklussen
- b) evaluering af de risici, der nævnes i litra a)
- c) udvikling og indførelse af risikostyringsforanstaltninger.

- 2.2. Organisationer skal have procedurer og ordninger, der anerkender behovet for og forpligtelsen til at samarbejde med ihændehavere, jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere eller andre berørte parter.

- 2.3. Organisationer skal have risikovurderingsprocedurer for håndtering af ændringer i materiel, procedurer, organisation, personale eller grænseflader og for anvendelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2009 ⁽¹⁾.

- 2.4. Organisationer skal i forbindelse med risikovurdering have procedurer, der tager højde for behovet for at fastlægge, tilvejebringe og bevare et passende arbejdsmiljø, som er i overensstemmelse med europæisk og national lovgivning, særlig Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽²⁾.

3. Overvågning — *en struktureret strategi, som sikrer, at der er indført risikostyringsforanstaltninger, at de fungerer korrekt og medvirker til at opnå organisationens mål*

- 3.1. Organisationer skal have en procedure for regelmæssig indsamling, overvågning og analyse af de relevante sikkerhedsdata, herunder:

- a) gennemførelsen af relevante processer
- b) resultaterne af processer (herunder alle kontraktlige ydelser og produkter)

⁽¹⁾ EUT L 108 af 29.4.2009, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

- c) om risikostyringsordninger er effektive
  - d) oplysninger om erfaring, fejl og mangler, defekter og reparationer hidrørende fra den daglige drift og vedligeholdelse.
- 3.2. Organisationen skal have procedurer, der sikrer, at ulykker, hændelser, farlige situationer og andre farlige tildragelser indberettes, registreres, undersøges og analyseres.
- 3.3. Organisationen skal med henblik på en periodisk gennemgang af alle processer have et internt revisionssystem, som er uafhængigt, upartisk og fungerer på en gennemsigtig måde. Der skal være indført procedurer for dette system for:
- a) udarbejdelse af en intern revisionsplan, som kan ændres alt efter resultaterne af tidligere revisioner og kontrol af resultaterne
  - b) analyse og evaluering af resultaterne af revisionerne
  - c) at foreslå og gennemføre særlige korrigerende foranstaltninger/tiltag
  - d) kontrol af, om tidligere foranstaltninger/tiltag var effektive.
4. *Løbende forbedring — en struktureret strategi for analyse af oplysninger indsamlet gennem regelmæssig overvågning, revision eller andre relevante kilder og for anvendelse af resultaterne til at drage erfaringer og indføre forebyggende eller korrigerende foranstaltninger med henblik på at bibeholde eller forbedre sikkerhedsniveauet*
- Organisationen skal have procedurer, der sikrer, at:
- a) at påviste mangler udbedres
  - b) at der gennemføres nye sikkerhedsmæssige udviklinger
  - c) at resultaterne af den interne revision anvendes til at forbedre systemet
  - d) at der gennemføres forebyggende eller korrigerende foranstaltninger, hvis der er behov for det, som skal sikre, at jernbanesystemet er i overensstemmelse med standarderne og andre krav i hele materiellets og operationernes livscyklus
  - e) at relevante oplysninger vedrørende undersøgelse af og årsagerne til ulykker, hændelser, farlige situationer og andre farlige tildragelser anvendes til at drage erfaringer, og, hvis det er nødvendigt, indføre foranstaltninger for at forbedre sikkerhedsniveauet
  - f) at relevante henstillinger fra den nationale sikkerhedsmyndighed, det nationale undersøgelsesorgan, industrien eller interne undersøgelser evalueres og gennemføres, hvis det er hensigtsmæssigt
  - g) at relevante rapporter/oplysninger fra jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og ihændehavere eller andre relevante kilder behandles og tages i betragtning.
5. *Struktur og ansvar — en struktureret strategi for definition af enkeltpersoners og holds ansvarsområder med henblik på en sikker gennemførelse af organisationens sikkerhedsmål*
- 5.1. Organisationen skal have procedurer for tildeling af ansvar i forbindelse med de relevante processer i hele organisationen.
- 5.2. Organisationen skal have procedurer, der klart fastsætter sikkerhedsrelaterede ansvarsområder og fordelingen af ansvarsområder på bestemte funktioner, der er forbundet med dem, samt deres grænseflader. Disse omfatter de ovennævnte procedurer mellem organisationen og ihændehaverne, og i givet fald, jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere.
- 5.3. Organisationen skal have procedurer, der sikrer, at ansatte, til hvem der er uddelegeret ansvarsområder i organisationen, har de nødvendige bemyndigelser, kompetencer og ressourcer til at udføre deres opgaver. Ansvarsområdet og kompetencen bør være kohærent med og i overensstemmelse med den givne rolle, og uddelegeringen skal være skriftligt.
- 5.4. Organisationen skal have procedurer, der sikrer koordinationen af aktiviteter forbundet med relevante processer på tværs af organisationen.
- 5.5. Organisationen skal have procedurer, der sikrer, at personer, som bidrager til sikkerhedsledelsen, holdes ansvarlige for deres præstationer.
6. *Kompetencestyring — en struktureret strategi, der sikrer, at de ansatte har de nødvendige kompetencer til at gennemføre organisationens mål på en sikker og effektiv måde under alle omstændigheder*
- 6.1. Organisationen skal indføre et kompetencestyringssystem, som:
- a) fastsætter stillinger, der indebærer ansvar for inden for systemet at gennemføre alle de processer, som er nødvendige for at opfylde kravene i dette bilag
  - b) omfatter bestemmelse af de stillinger, der omfatter sikkerhedsopgaver

- c) omfatter tildeling af personale med passende kompetence til relevante opgaver.
- 6.2. Organisationens kompetencestyringsystem skal omfatte procedurer for styring af personalets kompetencer, herunder mindst:
- a) fastlæggelse af den viden og erfaring samt de færdigheder, der er nødvendige i forbindelse med sikkerhedsrelaterede opgaver i forhold til ansvarsområderne
  - b) udvælgelsesprincipper, herunder grundlæggende uddannelsesniveau og krav vedrørende psykisk og fysisk egnethed
  - c) indledende efteruddannelse og kvalificering eller certificering af erhvervede kompetencer og færdigheder
  - d) garanti for, at alle ansatte er bevidst om relevansen og betydningen af deres aktiviteter, og hvordan de bidrager til at nå sikkerhedsmål
  - e) løbende efteruddannelse og regelmæssig ajourføring af eksisterende viden og færdigheder
  - f) periodisk kontrol af kompetencer og evt. krav vedrørende psykisk og fysisk egnethed
  - g) særlige foranstaltninger i tilfælde af ulykker/hændelser eller om fornødent langvarigt fravær fra arbejdet.
7. Oplysninger — *en struktureret strategi, der sikrer, at personer, som foretager skøn og træffer beslutninger på alle organisationens niveauer, har adgang til vigtige oplysninger*
- 7.1. Organisationen skal have procedurer, der fastlægger rapporteringsveje, således at der i selve virksomheden og i dens kontakt med andre aktører, herunder infrastrukturforvaltere, jernbanevirksomheder og ihændehavere, på behørig vis udveksles oplysninger om alle relevante processer, og at de hurtigt og klart fremsendes til den person, som har den rigtige rolle både i den pågældendes egen organisation og i andre organisationer.
- 7.2. Organisationen skal for at sikre en tilstrækkelig udveksling af oplysninger have procedurer:
- a) for modtagelse og behandling af specifikke oplysninger
  - b) for identifikation, oparbejdelse og formidling af specifikke oplysninger
  - c) for adgang til pålidelige og ajourførte oplysninger.
- 7.3. Organisationen skal indføre procedurer, der sikrer, at væsentlige driftsoplysninger er:
- a) relevante og gyldige
  - b) korrekte
  - c) fuldstændige
  - d) behørigt ajourførte
  - e) kontrollerede
  - f) konsekvente og lette at forstå (herunder sprogbruget)
  - g) meddeles personalet, før de anvendes
  - h) let tilgængelige for medarbejderne, og at de i givet fald får kopier af dem.
- 7.4. Kravene i stk. 7.1, 7.2 og 7.3 finder særlig anvendelse på følgende driftsoplysninger:
- a) kontrol af, om identifikationen (herunder metoderne) og registreringen i de nationale køretøjsregistre af de godsvogne, som organisationen vedligeholder, er korrekt og fuldstændig
  - b) vedligeholdelsesdokumentation
  - c) oplysninger om støtte til ihændehavere og i givet fald til andre parter, herunder jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere
  - d) oplysninger om personalets kvalifikationer og efterfølgende tilsyn under vedligeholdelsesudvikling
  - e) oplysninger om operationer (herunder kørte kilometer, aktiviteterens karakter og omfang og hændelser/ulykker) og anmodninger fra jernbanevirksomheder, ihændehavere og infrastrukturforvaltere
  - f) oversigter over udført vedligeholdelse, herunder oplysninger om mangler påvist under inspektioner og korrigerende tiltag truffet af jernbanevirksomheder eller infrastrukturforvaltere, som f.eks. tilsyn og overvågning før et togs afgang eller under transporten
  - g) frigivelse til tjeneste og genindsættelse i drift
  - h) vedligeholdelsesordrer

- i) tekniske oplysninger, som skal sendes til jernbanevirksomheder/infrastrukturforvaltere og ihændehavere til vedligeholdelsesvejledning
  - j) beredskabsoplysninger vedrørende situationer, hvor den sikre driftstilstand svækkes, som kan bestå af:
    - i) Pålæggelse af anvendelsesmæssige begrænsninger eller særlige driftsforhold for de godsvogne, som organisationen vedligeholder, eller andre køretøjer i den samme serie, selv om de vedligeholdes af andre enheder med ansvar for vedligeholdelse, hvor disse oplysninger også skal formidles til alle involverede parter.
    - ii) Presserende oplysninger om sikkerhedsrelaterede spørgsmål, som er identificeret under vedligeholdelse, som f.eks. mangler påvist i en komponent, der anvendes til flere typer eller serier af køretøjer.
  - k) alle relevante oplysninger/data, som er nødvendige for at fremsende den årlige vedligeholdelsesrapport til certificeringsorganet og til de relevante kunder (herunder ihændehavere), hvor rapporten også efter anmodning skal stilles til rådighed for de nationale sikkerhedsmyndigheder.
8. Dokumentation — *en struktureret strategi, der sikrer alle relevante oplysningers sporbarhed*
- 8.1. Organisationens skal have passende procedurer, der sikrer, at alle relevante processer dokumenteres behørigt.
- 8.2. Organisationens skal have passende procedurer:
- a) for regelmæssig overvågning og ajourføring af al relevant dokumentation
  - b) for udformning, oparbejdelse, fordeling og kontrol af ændringer i al relevant dokumentation
  - c) for modtagelse, indsamling og arkivering af al relevant dokumentation.
9. Kontraktaktiviteter — *en struktureret strategi, der sikrer, at aktiviteter, der er givet i underentreprise, forvaltes hensigtsmæssigt, således at organisationens mål kan gennemføres*
- 9.1. Organisationens skal have procedurer, der sikrer, at sikkerhedsrelaterede produkter og tjenesteydelser identificeres.
- 9.2. Når der gøres brug af kontrahenter og/eller leverandører til sikkerhedsrelaterede produkter og tjenesteydelser, skal organisationens have indført procedurer for bekræftelse på udvælgelsestidspunktet af, at:
- a) kontrahenter, underleverandører og leverandører er kompetente
  - b) kontrahenter, underleverandører og leverandører har et vedligeholdelses- og styringssystem, der er tilstrækkeligt og dokumenteret.
- 9.3. Organisationens skal have en procedure for fastlæggelse af de krav, disse kontrahenter og leverandører skal opfylde.
- 9.4. Organisationens skal have procedurer for overvågning af leverandørers og/eller kontrahenters bevidsthed om, hvilke risici de indebærer for organisationens operationer.
- 9.5. Når en kontrahent eller leverandørs vedligeholdelses-/ledelsessystem certificeres, kan den overvågningsproces, som beskrives i punkt 3, begrænses til resultaterne af de driftsprocesser, for hvilke der er indgået kontrakt, og som er nævnt i punkt 3.1, litra b).
- 9.6. Som minimum skal grundprincipperne for følgende processer klart fastlægges, være kendte og tildelt i kontrakten mellem de kontraherende parter:
- a) ansvarsområder og opgaver vedrørende jernbanesikkerhedsspørgsmål
  - b) forpligtelser vedrørende overførslen af relevante oplysninger mellem begge parter
  - c) sikkerhedsrelaterede dokumenters sporbarhed.
- II. Krav til og vurderingskriterier for vedligeholdelsesudviklingsfunktionen**
1. Organisationens skal have en procedure for fastlæggelse og styring af alle vedligeholdelsesaktiviteter, der berører sikkerheden og sikkerhedskritiske komponenter.
2. Organisationens skal have procedurer, der sikrer opfyldelse af de væsentlige interoperabilitetskrav, herunder ajourføringer i hele livscyklussen, ved:
- a) at sikre overholdelse af specifikationerne vedrørende de grundlæggende parametre for interoperabilitet, der er fastlagt i de relevante tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI'er)
  - b) under alle omstændigheder at kontrollere vedligeholdelsesdokumentationens overensstemmelse med ibrugtagningstilladelsen (herunder evt. krav fra de nationale sikkerhedsmyndigheder), erklæringen om overensstemmelse med TSI'er, verifikationserklæringerne og den tekniske dokumentation

- c) at forvalte en eventuel udskiftning under vedligeholdelse i overensstemmelse med kravene i direktiv 2008/57/EF og de relevante TS'er
  - d) at fastlægge behovet for risikovurdering med hensyn til den pågældende udskiftnings potentielle virkning på jernbanesystemets sikkerhed
  - e) at forvalte konfigurationen af de tekniske ændringer, som berører køretøjssystemets integritet.
3. Organisationen skal have en procedure for udformning og fremme af gennemførelsen af vedligeholdelsesfaciliteter, materiel og værktøj, som er specielt udviklet og påkrævet for at levere vedligeholdelse. Organisationen skal have en procedure for kontrol af, at faciliteterne, materiellet og værktøjet anvendes, opbevares og vedligeholdes i overensstemmelse med deres vedligeholdelsesplan og kravene til vedligeholdelse af dem.
  4. Når godsvogne tages i brug, skal organisationen have procedurer for:
    - a) indhentelse af den indledende dokumentation og indsamling af tilstrækkelige oplysninger om planlagte operationer
    - b) analyse af den indledende dokumentation og udarbejdelse af den første vedligeholdelsesdokumentation, i hvilken der også tages højde for forpligtelserne i evt. garantier i forbindelse hermed
    - c) sikring af, at den første vedligeholdelsesdokumentation gennemføres korrekt.
  5. For at holde vedligeholdelsesdokumentationen ajourført i hele en godsvogns livscyklus skal organisationen have procedurer for:
    - a) indsamling af mindst de relevante oplysninger vedrørende:
      - i) karakteren og omfanget af de operationer, der er gennemført, herunder, men ikke begrænset til driftsmæssige hændelser, der kunne påvirke godsvognens sikkerhedsniveau
      - ii) karakteren og omfanget af planlagte operationer
      - iii) den vedligeholdelse, der rent faktisk er udført
    - b) fastlæggelse af behovet for ajourføringer, idet der tages højde for grænseværdierne for interoperabilitet
    - c) at stille forslag til og godkende ændringer og gennemførelsen af dem med henblik på at træffe en beslutning baseret på klare kriterier på grundlag af resultaterne af risikovurdering
    - d) sikring af, at ændringer gennemføres korrekt.
  6. Når kompetencestyringsprocessen anvendes på vedligeholdelsesudviklingsfunktionen, skal der tages højde for mindst de følgende aktiviteter, som berører sikkerheden:
    - a) vurderingen af ændringers betydning for vedligeholdelsesdokumentationen og foreslåede udskiftninger i forbindelse med vedligeholdelse
    - b) ingeniørfag, som er nødvendige for at styre udarbejdelsen og ændringerne af vedligeholdelsesdokumentationen samt udviklingen, vurderingen, valideringen og godkendelsen af udskiftninger i forbindelse med vedligeholdelse
    - c) sammenføjnigsteknikker (herunder svejsning og limning), bremsesystemer, hjulsæt og trækanordninger, ikkede-struktive afprøvningsteknikker og vedligeholdelse af særlige komponenter på godsvogne til transport af farligt gods, som f.eks. tanke og ventiler.
  7. Når dokumentationsprocessen anvendes på denne vedligeholdelsesudviklingsfunktion, skal mindst følgende elementers sporbarhed garanteres:
    - a) dokumentationen vedrørende udvikling, vurdering, validering og godkendelse af en udskiftning i forbindelse med vedligeholdelse
    - b) konfigurationen af køretøjer, herunder men ikke begrænset til sikkerhedsrelaterede komponenter
    - c) oversigter over den gennemførte vedligeholdelse
    - d) resultater af undersøgelser vedrørende udbytte af erfaring
    - e) alle successive udgaver af vedligeholdelsesdokumentationen, herunder risikovurdering
    - f) rapporter om kompetencen og tilsynet med leveringen af vedligeholdelsen og styringen af flådevedligeholdelsen
    - g) tekniske oplysninger, der skal stilles til rådighed for at støtte ihændehavere, jernbaneverksted og infrastrukturforvaltere.

III. Krav til og vurderingskriterier for funktionen for styring af flådevedligeholdelsen

1. Organisationen skal have en procedure for kontrol af kompetencen, disponibiliteten og egnetheden hos enheden med ansvar for leveringen af vedligeholdelsen, før der afgives vedligeholdelsesordrer. Dette kræver, at vedligeholdelsesværkstedet er behørigt kvalificeret til at bestemme kravene til tekniske kompetencer i vedligeholdelsesleveringsfunktionen.
2. Organisationen skal have en procedure for sammensætningen af arbejdspakken og for afgivelsen og frigivelsen af vedligeholdelsesordren.
3. Organisationen skal have en procedure for at sende godsvogne til vedligeholdelse rettidigt.
4. Organisationen skal have en procedure for styring af fjernelsen af godsvogne fra driften i forbindelse med vedligeholdelse, eller når der er konstateret defekter.
5. Organisationen skal have en procedure for fastsættelse af de nødvendige kontrolforanstaltninger, der anvendes på den ydede vedligeholdelse og frigivelsen til tjeneste af godsvognene.
6. Organisationen skal have en procedure for bekendtgørelse af en meddelelse om genindsættelse i drift, som tager højde for dokumentationen for frigivelse til tjeneste.
7. Når kompetencestyringsprocessen anvendes på funktionen for styring af flådevedligeholdelsen, skal der mindst tages højde for genindsættelsen i drift.
8. Når informationsprocessen anvendes på funktionen for styring af flådevedligeholdelsen, skal mindst følgende oplysninger stilles til rådighed for vedligeholdelsesleveringsfunktionen:
  - a) gældende regler og tekniske specifikationer
  - b) vedligeholdelsesplanen for hver godsvogn
  - c) en liste over reservedele, herunder en tilstrækkeligt detaljeret teknisk beskrivelse af den enkelte del, således at den udskiftes med en tilsvarende del med de samme garantier
  - d) en liste over materialer, herunder en tilstrækkeligt detaljeret beskrivelse af deres anvendelse og de nødvendige sundheds- og sikkerhedsoplysninger
  - e) et dossier, som fastsætter specifikationerne for sikkerhedsrelaterede aktiviteter, og som indeholder interventions- og anvendelsesmæssige restriktioner for komponenterne
  - f) en liste over komponenter eller systemer, som er underlagt lovmæssige krav, og en liste over disse krav (herunder bremseholdere og tanke til transport af farligt gods)
  - g) alle yderligere relevante sikkerhedsrelaterede oplysninger i overensstemmelse med den risikovurdering, som organisationen har foretaget.
9. Når informationsprocessen anvendes på funktionen for styring af flådevedligeholdelsen, skal mindst genindsættelse i drift og anvendelsesmæssige restriktioner, som er relevante for brugerne (jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere), meddeles de berørte parter.
10. Når dokumentationsprocessen anvendes på funktionen for styring af flådevedligeholdelsen, skal mindst følgende oplysninger registreres:
  - a) vedligeholdelsesordrer
  - b) genindsættelse i drift og anvendelsesmæssige restriktioner, som er relevante for jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere.

IV. Krav til og vurderingskriterier for vedligeholdelsesleveringsfunktionen

1. Organisationen skal have procedurer:
  - a) for kontrol af, om de oplysninger, som funktionen for styring af flådevedligeholdelsen har givet med hensyn til de bestilte aktiviteter, er fuldstændige og passende
  - b) for kontrol af anvendelsen af de nødvendige, relevante vedligeholdelsesdokumenter og andre standarder, som gælder for leveringen af vedligeholdelsesydelserne, i overensstemmelse med vedligeholdelsesordrerne
  - c) der sikrer, at det involverede personale har adgang til de relevante specifikationer i vedligeholdelsesordrerne (dvs. de er indeholdt i interne arbejdsvejledninger)
  - d) der sikrer, at det involverede personale har adgang til de relevante specifikationer som fastsat i de gældende forskrifter og specificerede standarder i vedligeholdelsesordrerne (dvs. de er indeholdt i interne arbejdsvejledninger).
2. Organisationen skal have procedurer, der sikrer, at:
  - a) komponenter (herunder reservedele) og materialer anvendes som angivet i vedligeholdelsesordrerne og leverandørdokumentationen

- b) komponenter og materialer opbevares, håndteres og transporteres på en sådan måde, at man undgår slid og beskadigelse, og som angivet i vedligeholdelsesordrerne og leverandørdokumentationen
- c) alle komponenter og materialer, herunder dem, der stilles til rådighed af kunden, er i overensstemmelse med relevante nationale og internationale regler samt med kravene i de relevante vedligeholdelsesordrer.
3. Organisationen skal have procedurer for fastsættelse, identifikation, tilvejebringelse og registrering af passende og tilstrækkelige faciliteter, materiel og værktøj, som stilles til rådighed, og som gør det muligt for den at levere vedligeholdelsesydelserne i overensstemmelse med vedligeholdelsesordrerne og andre gældende specifikationer, idet der garanteres:
  - a) en sikker levering af vedligeholdelse, herunder vedligeholdelsespersonalets sundhed og sikkerhed
  - b) ergonomi og sundhedsbeskyttelse, herunder også grænsefladerne mellem brugerne og it-systemer eller fejlfindingsudstyr.
4. Organisationen skal, hvis det er nødvendigt for at opnå gyldige resultater, have procedurer, der sikrer, at dens måleudstyr:
  - a) kalibreres eller kontrolleres med bestemte intervaller, eller før brug, i henhold til internationale, nationale eller industrielle målestandarder — hvis der ikke findes sådanne standarder, skal det grundlag, der anvendes til kalibrering eller kontrol, anføres
  - b) justeres eller ændres efter behov
  - c) identificeres for at gøre det muligt at fastslå status for kalibreringen
  - d) sikres mod tilpasninger, som ville gøre måleresultatet ugyldigt
  - e) beskyttes mod beskadigelse og forringelse i forbindelse med håndtering, vedligeholdelse og opbevaring.
5. Organisationen skal have procedurer, der sikrer, at alle faciliteter samt alt materiel og værktøj anvendes, kalibreres og vedligeholdes korrekt i henhold til dokumenterede procedurer.
6. Organisationen skal have procedurer til kontrol af, at de udførte vedligeholdelsesopgaver er i overensstemmelse med vedligeholdelsesordrerne, og for udstedelse af meddelelsen om frigivelse til tjeneste, som omfatter eventuelle anvendelsesmæssige restriktioner.
7. Når risikovurderingsprocessen (særlig punkt 2.4 i del I) anvendes på vedligeholdelsesleveringsfunktionen, omfatter arbejdsmiljøet ikke kun de værksteder, hvor vedligeholdelsen udføres, men også sporene uden for værkstedsbygningen og alle steder, hvor der udføres vedligeholdelse.
8. Når kompetencestyringsprocessen anvendes på vedligeholdelsesleveringsfunktionen, skal der tages højde for mindst de følgende aktiviteter, som berører sikkerheden:
  - a) sammenføjningsteknikker (herunder svejsning og limning)
  - b) ikkedestruktiv afprøvning
  - c) endelig afprøvning af køretøjet og frigivelse til tjeneste
  - d) vedligeholdelse af bremsesystemer, hjulsæt og trækanordninger og vedligeholdelse af særlige komponenter på godsvogne til transport af farligt gods, som f.eks. tanke og ventiler
  - e) andre påviste sikkerhedsrelaterede særlige områder.
9. Når informationsprocessen anvendes på vedligeholdelsesleveringsfunktionen, skal mindst følgende oplysninger stilles til rådighed for funktionen for styring af flådevedligeholdelsen og vedligeholdelsesudviklingsfunktionen:
  - a) arbejde udført i overensstemmelse med vedligeholdelsesordrerne
  - b) enhver mulig fejl eller defekt vedrørende sikkerhed, som organisationen har påvist
  - c) frigivelsen til tjeneste.
10. Når dokumentationsprocessen anvendes på vedligeholdelsesleveringsfunktionen, skal mindst følgende oplysninger registreres:
  - a) en klar identifikation af alle faciliteter samt alt materiel og værktøj, der vedrører sikkerhedsrelaterede aktiviteter
  - b) alt udført vedligeholdelsesarbejde, herunder personale, værktøj, materiel, reservedele og materialer, der er anvendt, idet der tages højde for:

- i) de relevante nationale regler i det land, hvor organisationen er etableret
  - ii) krav fastsat i vedligeholdelsesordrerne, herunder krav til registreringer
  - iii) endelig afprøvning og beslutning vedrørende frigivelse til tjeneste
- c) kontrolforanstaltningerne i vedligeholdelsesordrerne og frigivelsen til tjeneste
- d) kalibrerings- og kontrolresultaterne, hvor softwares evne til at udføre den ønskede opgave skal bekræftes inden ibrugtagningen og om nødvendigt bekræftes igen, for computersoftware, der anvendes til kontrol og måling af specificerede krav
- e) de tidligere måleresultaters gyldighed, hvis et måleinstrument viser sig ikke at være i overensstemmelse med kravene.
-

BILAG IV

ANSØGNING OM ECM-CERTIFIKAT

Ansøgning om et certifikat, der bekræfter, at det vedligeholdelsessystem, der benyttes af en enhed med ansvar for vedligeholdelse (ECM), er godkendt i henhold til direktiv 2004/49/EF og forordning (EU) nr. 445/2011

Kontaktoplysninger for certificeringsorganet

- 1.1 Organisation, som ansøgningen vedrører _____
- 1.2 Certificeringsorganets referencenummer _____
- 1.3 Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land) _____

Oplysninger om ansøgeren

- 2.1 Indregistreret navn _____
- 2.2 Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land) _____
- 2.3 Telefonnummer _____ 2.4 Faxnummer _____
- 2.5 E-mail-adresse _____ 2.6 Websted _____
- 2.7 Virksomhedsregistrerings-nummer _____ 2.8 CVR-nr. _____
- 2.9 Andre oplysninger _____

Oplysninger om kontaktperson

- 3.1 Efternavn og fornavn _____
- 3.2 Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land) _____
- 3.3 Telefonnummer _____ 3.4 Faxnummer _____
- 3.5 E-mail-adresse _____

Oplysninger vedrørende ansøgningen

- 4.1 Ansøgningsreference (oplyses af ansøgeren)

Ansøgningen vedrører

- 4.1.1 et nyt certifikat 4.1.2 et ajourført/ændret certifikat
- 4.1.3 et fornyet certifikat

Driftsmæssige oplysninger

- Virksomhedstype 5.1 JV/IF 5.2 Ihændehaver
- 5.3 andet angiv nærmere: _____

Omfanget af ECM'ens aktiviteter

- 5.4 Omfatter tankvogne til farligt gods: JA/NEJ
Omfatter andre godsvogne specielt beregnet til transport af farligt gods: JA/NEJ

ECM'ens driftsfunktioner

	egne	delvist	fuldt ud
5.5 Vedligeholdelsesudvikling	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Styring af flådevedligeholdelse	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Levering af vedligeholdelse	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Indsendte dokumenter6.1 Dokumentation for vedligeholdelsessystem 6.2 Andet angiv nærmere: _____**Underskrifter****Ansøger** _____
(fornavn, efternavn)

Dato _____ Underskrift: _____

Certificeringsorgan _____Internt referencenummer _____
Dato for modtagelse af ansøgningen _____

Dato _____ Underskrift _____

FORBEHOLDT MODTAGENDE
KONTOR/MYNDIGHED

ANSØGNING OM CERTIFIKAT TIL VEDLIGEHOLDELSSESFUNKTIONER

Ansøgning om et certifikat, der bekræfter, at vedligeholdelsessystemet er godkendt i Den Europæiske Union i henhold til direktiv 2004/49/EF og forordning (EU) nr. 445/2011

Kontaktoplysninger for certificeringsorganet

- 1.1 Organisation, som ansøgningen vedrører _____
- 1.2 Certificeringsorganets referencenummer _____
- 1.3 Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land) _____

Oplysninger om ansøgeren

- 2.1 Indregistreret navn _____
- 2.2 Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land) _____
- 2.3 Telefonnummer _____ 2.4 Faxnummer _____
- 2.5 E-mail-adresse _____ 2.6 Websted _____
- 2.7 Virksomhedsregistreringsnummer _____ 2.8 CVR-nr. _____
- 2.9 Andre oplysninger _____

Oplysninger om kontaktperson

- 3.1 Efternavn og fornavn _____
- 3.2 Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land) _____
- 3.3 Telefonnummer _____ 3.4 Faxnummer _____
- 3.5 E-mail-adresse _____

Oplysninger vedrørende ansøgningen

- 4.1 Ansøgningsreference (oplyses af ansøgeren)

Ansøgningen vedrører

- 4.1.1 et nyt certifikat 4.1.2 et ajourført/ændret certifikat
- 4.1.3 et fornyet certifikat

Driftsmæssige oplysninger

- Virksomhedstype 5.1 JV/IF 5.2 Ihændebarer
- 5.3 andet angiv nærmere: _____

Aktiviteternes omfang

- 5.4 Omfatter tankvogne til farligt gods: JA/NEJ
Omfatter andre godsvogne specielt beregnet til transport af farligt gods: JA/NEJ

Vedligeholdelsesfunktioner

5.5	Vedligeholdelsesudvikling	JA ☐	NEJ ☐	Delvist ☐
5.6	Styring af flådevedligeholdelse	JA ☐	NEJ ☐	Delvist ☐
5.7	Levering af vedligeholdelse	JA ☐	NEJ ☐	Delvist ☐

I forbindelse med delvise vedligeholdelsesfunktioner anføres de underfunktioner, som ansøgningen drejer sig om, (der henvises til listen i bilag III i forordning (EU) nr. 445/2011):

Indsendte dokumenter

- 6.1 Dokumentation for vedligeholdelsessystem
- 6.2 Andet angiv nærmere: _____

Underskrifter

Ansøger _____
(fornavn, efternavn)

Dato _____ Underskrift _____

Certificeringsorgan

Internt referencenummer

_____ Dato for modtagelse af ansøgningen _____

Dato _____ Underskrift _____

FORBEHOLDT MODTAGENDE
KONTOR/MYNDIGHED

BILAG V

ECM-CERTIFIKAT

som bekræfter, at det vedligeholdelsessystem, der benyttes af en enhed med ansvar for vedligeholdelse (ECM), er godkendt i Den Europæiske Union i henhold til direktiv 2004/49/EF og forordning (EU) nr. 445/2011

1. CERTIFICERET ENHED MED ANSVAR FOR VEDLIGEHOLDELSE

Indregistreret navn:	
Forretningsnavn eller forkortelse/logo (frivilligt)	
Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land)	
Virksomhedsregistreringsnummer	CVR-nr.

2. CERTIFICERINGSORGAN

Indregistreret navn:
Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land)
Certificeringsorganets referencenummer:

3. CERTIFIKATOPLYSNINGER

Dette er <ul style="list-style-type: none"> — et nyt certifikat ☐ — et fornyet certifikat ☐ — et ajourført/ændret certifikat ☐ 	Vedligeholdelsesvirksomhedens identifikationsnr. på det tidligere certifikat:
Gyldigt fra:	til:
Virksomhedstype: (jernbanevirksomhed, ihændeheber, leverandør af vedligeholdelse osv.)	

4. VEDLIGEHOLDELSERVIRKSOMHEDENS AKTIVITETER

Omfatter godsvogne til farligt gods	JA/NEJ
Omfatter andre godsvogne specielt beregnet til transport af farligt gods	JA/NEJ

5. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

--

Udstedelsesdato og gyldighed

--

Underskrift

--

Internt referencenummer

--

Certificeringsorganets stempel

--

CERTIFIKAT TIL VEDLIGEHOLDELSSESFUNKTIONER

som bekræfter, at vedligeholdelsessystemet er godkendt i Den Europæiske Union i henhold til direktiv 2004/49/EF og forordning (EU) nr 445/2011

1. CERTIFICERET ORGANISATION

Indregistreret navn:	
Forretningsnavn eller forkortelse/logo (frivilligt)	
Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land)	
Virksomhedsregistreringsnummer	CVR-nr.:

2. CERTIFICERINGSORGAN

Indregistreret navn:
Fuldstændig postadresse (gade, postnummer, by, land)
Certificeringsorganets referencenummer:

3. CERTIFIKATOPLYSNINGER

Dette er	— et nyt certifikat	☐	Vedligeholdelsesvirksomhedens identifikationsnr. på det tidligere certifikat:
	— et fornyet certifikat	☐	
	— et ajourført/ændret certifikat	☐	
Gyldigt fra:	til:		
Virksomhedstype: (jernbanevirksomhed, ihændebarer, leverandør af vedligeholdelse osv.)			

4. VEDLIGEHOLDELSSESAKTIVITETER

Omfatter godsvogne til farligt gods	JA/NEJ
Omfatter andre godsvogne specielt beregnet til transport af farligt gods	JA/NEJ

5. VEDLIGEHOLDELSSESFUNKTIONER

Vedligeholdelsesudvikling	JA	☐	NEJ	☐
Styring af flådevedligeholdelse	JA	☐	NEJ	☐
Levering af vedligeholdelse	JA	☐	NEJ	☐

I forbindelse med delvise vedligeholdelsesfunktioner anføres de underfunktioner, som dette certifikat finder anvendelse på, (der henvises til listen i bilag III i forordning (EU) nr. 445/2011):

---

6. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

Udstedelsesdato og gyldighed

Underskrift

Internt referencenummer

Certificeringsorganets stempel

BILAG VI

»BILAG I

SIKKERHEDSCERTIFIKAT A

Sikkerhedscertifikat, der bekræfter, at sikkerhedsledelsessystemet er godkendt i Den Europæiske Union i henhold til direktiv 2004/49/EF og gældende national lovgivning

EU-IDENTIFIKATIONSNUMMER:

1. CERTIFICERET JERNBANEVIRKSOMHED

Indregistreret navn:	
Jernbanevirksomhedens sædvanlige navn:	Forkortelse/logo:
Nationalt registreringsnummer:	CVR-nr.:

2. ORGANISATION, DER UDSTEDER CERTIFIKATET

Organisation:
Land:

3. CERTIFIKATOPLYSNINGER

Dette er	— et nyt certifikat	☐	ECM-certifikat (enhed med ansvar for vedligeholdelse) ja/nej ECM-certifikatnummer: EU-identifikationsnummer på det tidligere certifikat A:
	— et fornyet certifikat	☐	
	— et ajourført/ændret certifikat	☐	
Gyldigt fra:		til:	
Trafiktype(r):			
Transportarbejdets omfang:			
Jernbanevirksomhedens størrelse:			
Vedligeholdelsesvirksomhedens aktiviteter:			
Omfatter tankvogne til farligt gods: JA/NEJ			
Omfatter andre godsvogne specielt beregnet til transport af farligt gods: JA/NEJ			

4. GÆLDENDE NATIONAL LOVGIVNING

5. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

Udstedt den

Underskrift _____

Internt referencenummer

Myndighedens stempel

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 446/2011

af 10. maj 2011

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Indledning

- (1) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) offentliggjorde den 13. august 2010 en meddelelse ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til EU af visse fedtalkoholer og blandinger heraf (»den undersøgte vare«) med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (»de pågældende lande«).
- (2) Antidumpingproceduren blev indledt, efter at to EU-producenter, Cognis GmbH og Sasol Olefins & Surfactants GmbH (»de klagende«), indgav en klage den 30. juni 2010. Begge virksomheder er selskaber stiftet i henhold til tysk lovgivning med produktionsanlæg i Tyskland, Frankrig og Italien. De to virksomheder tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede EU-produktion af den undersøgte vare. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der foregik dumpingimport af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, og at dette havde medført væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

1.2. Parter, som er berørt af proceduren

- (3) Kommissionen underrettede officielt de klagende, andre kendte EU-producenter, importører/forhandlere og brugere, som den vidste, var berørt af sagen, de kendte eksporterende producenter og repræsentanter for de pågældende eksporterende lande om indledningen af

proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.

- (4) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (5) I betragtning af det store antal importører i klagen påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver for importører i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1. Fire importører indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. I betragtning af det lave antal importører, der gav sig selv til kende, blev det besluttet ikke at anvende stikprøver.
- (6) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de eksporterende producenter, EU-producenter, importører og til alle brugere og leverandører, som den vidste, var berørt af sagen, samt til alle andre parter, som anmodede om det inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (7) Der indkom svar på spørgeskemaerne fra fem EU-producenter, to importører, 21 brugere i EU, to eksporterende producenter i Indien, to eksporterende producenter i Indonesien og deres forretningsmæssigt forbundne forhandlere og tre eksporterende producenter i Malaysia og deres forretningsmæssigt forbundne forhandlere.
- (8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for en foreløbig afgørelse af, om der er tale om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) EU-producenter:

— Cognis GmbH, Tyskland

— Cognis France S.A.S., Frankrig

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Tyskland

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 219 af 13.8.2010, s. 12.

b) EU-importører:

— Oleo solutions Ltd, Det Forenede Kongerige

c) EU-brugere:

— Henkel AG & Co., Tyskland

— PCC Rokita SA, Polen

— Procter & Gamble International Operations SA, Schweiz

— Unilever, Nederlandene

— Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Italien

d) Eksporterende producenter i Indien:

— Godrej Industries Limited, Mumbai og Taluka Valia

— VVF Limited, Mumbai

e) Eksporterende producenter i Indonesien:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals og forretningsmæssigt forbundne selskaber, Batam, Singapore, Dessau

— P.T. Musim Mas og forretningsmæssigt forbundne selskaber, Medan, Singapore, Hamburg

f) Eksporterende producenter i Malaysia

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. og forretningsmæssigt forbundne selskaber, Prai, Emmerich

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. og forretningsmæssigt forbundet selskab, Petaling Jaya, Hamburg

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3. Undersøgelsesperiode

- (9) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2009 til 30. juni 2010 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede

perioden fra 1. januar 2007 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (10) Den pågældende vare er mættede fedtalkoholer med en carbonkædelængde på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (ekskl. forgrenede isomerer), herunder rene mættede fedtalkoholer (også benævnt »single cuts«), blandinger, der hovedsageligt indeholder en kombination af carbonkædelængderne C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (normalt klassificeret som C8-C10), blandinger, der hovedsagelig indeholder en kombination af carbonkædelængderne C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (normalt klassificeret som C12-C14), og blandinger, der hovedsageligt indeholder en kombination af carbonkædelængderne C16-C18, med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (»den pågældende vare«), som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 og ex 3823 70 00.

- (11) Den undersøgte vare er et mellemprodukt fremstillet af naturlige (oliekemiske) eller syntetiske (petrokemiske) materialer, f.eks. naturlige fedtstoffer og olier, råolie, naturgas, flydende naturgas og kul. Den anvendes hovedsageligt som tilført materiale ved fremstilling af fedtalkoholsulfater, fedtalkoholethoxylater og fedtalkoholethersulfater (såkaldte overfladeaktive stoffer). Overfladeaktive stoffer anvendes til fremstilling af vaskemidler, husholdnings- og rengøringsmidler samt produkter til personlig pleje.

2.2. Samme vare

- (12) Den vare, der blev eksporteret til Unionen fra Indien, Indonesien og Malaysia, og den vare, der blev fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i disse lande, og også den vare, der blev fremstillet og solgt i Unionen af EU-producenter, blev anset for at have de samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber såvel som de samme anvendelsesformål. Det konkluderes derfor foreløbigt, at disse varer er identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

- (13) I forbindelse med undersøgelsen hævdede visse parter, at en af de klagende på et af sine produktionsanlæg fremstillede en vare, der indeholder forgrenede isomerer, som ikke er omfattet af varedefinitionen, og at denne produktion derfor ikke burde anses for at henhøre under samme vare. Det fastslås foreløbigt, at denne påstand er berettiget, og derfor blev data vedrørende denne producent ikke anvendt i forbindelse med skadesanalysen. Det bør bemærkes, at to andre virksomheder, hvoraf den ene samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, af samme grund blev udelukket fra definitionen af EU-erhvervsgruppen.

3. DUMPING

3.1. Indien

3.1.1. Normal værdi

- (14) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi blev det først for hver af de eksporterende producenter fastslået, om det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt i forhold til virksomhedens samlede eksportsalg til EU. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, anses hjemmemarkedssalget for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg udgør mindst 5 % af det samlede salg af den pågældende vare til Unionen. Det konstateredes, at det samlede salg for hver af de eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet var repræsentativt.
- (15) For hver varetype, som en eksporterende producent solgte på sit hjemmemarked, og som fandtes at være direkte sammenlignelig med den varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkelig repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende varetype solgt af den berørte eksporterende producent på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i UP udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.
- (16) Det undersøgte også, om hjemmemarkedssalget af hver varetype kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det blev gjort ved at fastlægge, hvor stor en andel af hjemmemarkedssalget af hver eksporteret type af den pågældende vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i UP der var fortjenstgivende.
- (17) For de varettyper, hvor over 80 % af salgsmængden på hjemmemarkedet af den varetype lå over produktionsomkostningerne, og den vejede gennemsnitlige salgspris på den type var lig med eller lå over enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi efter varetype beregnet som et vejet gennemsnit af de faktiske hjemmemarkedspriser for alt salg af den pågældende type, uanset om salget var fortjenstgivende eller ej.
- (18) I de tilfælde, hvor mængden af fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og hvor den vejede gennemsnitspris for den varetype lå under enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, der blev beregnet som et vejet gennemsnit af kun de fortjenstgivende hjemmemarkedssalg for denne varetype i UP.

3.1.2. Eksportpris

- (19) De eksporterende producenter i Indien eksporterede begge den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen. Eksportpriserne blev derfor fastsat på grundlag af de priser, der faktisk betales eller skulle betales af disse uafhængige kunder for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.1.3. Sammenligning

- (20) Den normale værdi og eksportprisen for de eksporterende producenter blev sammenlignet ab fabrik.
- (21) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, via justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed. På den baggrund blev der foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til afgifter, transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, emballering, kreditter og provisioner, når dette var relevant og berettiget.
- (22) De eksporterende producenter hævdede begge, at der burde ses bort fra deres salg til en af de klagende i Unionen i UP ved beregning af dumpingmargenen, fordi salget omfattede betydelige mængder og foregik til priser fastsat efter hårde forhandlinger. Der er dog ikke ingen retlige forhold, som kan begrunde, at der bør ses bort fra en sådan eksport af den pågældende vare ved beregning af dumpingmargenen. Begge de eksporterende producenters påstande afvises derfor.
- (23) De eksporterende producenter krævede begge en justering for valutaomregning og hævdede, at en længerevarende opskrivning af den indiske rupee (INR) i forhold til euroen (EUR) fra november 2009 ville fordreje dumpingberegningerne. Kravet vedrørte salget i euro fra januar 2010 og fremefter, og producenterne anmodede om, at man ved omregning af salgsværdien til indiske rupeer ikke anvendte vekselkursen i den måned, hvor salget foregik, men i stedet vekselkursen fra to måneder tidligere. Artikel 2, stk. 10, litra j), indeholder faktisk bestemmelser om justering for valutaomregninger under visse omstændigheder. Det skal dog bemærkes, at opskrivningen af den indiske rupee først fandt sted i den anden halvdel af UP. Endvidere skal det bemærkes, at begge de indiske virksomheder gentagne gange hævdede deres priser til de største kunder i Unionen i den pågældende periode efter et ret ensartet mønster, og at de klagendes priser i Unionen også steg støt i den anden halvdel af UP. Der er ikke noget entydigt bevis for, at opskrivningen af den indiske rupee ikke i rette tid blev afspejlet i de priser, som de indiske eksporterende producenter forlangte af deres kunder i EU, eller at opskrivningen havde en ubehørig negativ indvirkning på dumpingberegningen. Begge virksomheders påstande blev derfor afvist.

3.1.4. *Dumpingmargen*

- (24) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne.
- (25) Ud fra de foreliggende oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien og oplysningerne i klagen og i betragtning af de forhåndenværende statistiske oplysninger er der ingen andre producenter af den pågældende vare i Indien. Derfor blev den landsdækkende dumpingmargen for Indien fastsat på det samme niveau som den højeste margen, der var blevet fastsat for en samarbejdsvillig eksporterende producent.
- (26) På det grundlag blev de midlertidige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Alle andre virksomheder	9,3 %

3.2. **Indonesien**3.2.1. *Normal værdi*

- (27) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi blev det først for hver af de eksporterende producenter fastslået, om det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt i forhold til virksomhedens samlede eksportsalg til EU. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, anses hjemmemarkedssalget for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg udgør mindst 5 % af det samlede salg af den pågældende vare til Unionen. Det konstateredes, at det samlede salg for hver af de eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet var repræsentativt.
- (28) For hver varetype, som en eksporterende producent solgte på sit hjemmemarked, og som fandtes at være direkte sammenlignelig med den varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkelig repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende varetype solgt af den berørte eksporterende producent på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i UP udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.

(29) Det undersøgtes også, om hjemmemarkedssalget af hver varetype kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det blev gjort ved at fastlægge, hvor stor en andel af hjemmemarkedssalget af hver eksporteret type af den pågældende vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i UP, der var fortjenstgivende.

(30) For de varetyper, hvor over 80 % af salgsmængden på hjemmemarkedet af den varetype lå over produktionsomkostningerne, og den vejede gennemsnitlige salgspris på den type var lig med eller lå over enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi efter varetype beregnet som et vejet gennemsnit af de faktiske hjemmemarkedspriser for alt salg af den pågældende type, uanset om salget var fortjenstgivende eller ej.

(31) I de tilfælde, hvor mængden af fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og hvor den vejede gennemsnitspris for den varetype lå under enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, der blev beregnet som et vejet gennemsnit af kun de fortjenstgivende hjemmemarkedssalg for denne varetype i UP.

(32) I de tilfælde, hvor en eksporterende producent ikke solgte en bestemt varetype på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.

(33) I forbindelse med beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, bygger salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste på de faktiske beløb, som påløber i forbindelse med produktion og salg i normal handel af samme vare for den eksporterende producent, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, hovedet.

3.2.2. *Eksportpris*

(34) De eksporterende producenters eksportsalg til Unionen fandt enten sted direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder beliggende i Singapore og Unionen.

(35) I de tilfælde, hvor eksportsalget til Unionen enten gik direkte til uafhængige kunder i Unionen eller gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder i Singapore, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

(36) I de tilfælde, hvor eksportsalget til Unionen gik gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder i Unionen, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af priserne ved disse forretningsmæssigt forbundne forhandlernes første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.

3.2.3. Sammenligning

(37) Den normale værdi og eksportprisen for de eksportende producenter blev sammenlignet af fabrik.

(38) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, via justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed. På den baggrund blev der foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til afgifter, transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, emballering, kreditter og provisioner, når dette var relevant og berettiget.

(39) En virksomhed krævede justering for forskellige fysiske egenskaber med den begrundelse, at virksomheden eksporterer den undersøgte vare til EU i både flydende og fast form, mens den kun sælger varen i fast form på hjemmemarkedet, og at priserne for varen i flydende form er lavere end priserne for den undersøgte vare i fast form. Men virksomheden forelagde ikke en beregning af justeringen. En sammenligning af eksportpriserne på den undersøgte vare i fast og flydende form er ikke i sig selv nok til at begrunde en justering for forskellige fysiske egenskaber. Virksomhedens regnskabssystem gør det heller ikke muligt at skelne behørigt mellem omkostninger til varen i fast og flydende form. Derfor kunne en eventuel justering ikke beregnes på pålidelig vis, og kravet måtte afvises.

(40) De klagende påstod, at energiomkostningerne i Indonesien blev fordrejet på grund af lave, subsidierede energipriser. De har dog ikke indgivet dokumentation for, hvordan de fordrejede omkostninger til energi, som anvendes til produktion med henblik på hjemmemarkedet og eksport, kan påvirke dumpingberegningerne. Påstanden blev derfor afvist.

3.2.4. Dumpingmargen

(41) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksportende producenter i Indonesien blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejte gennemsnit af eksportpriserne.

(42) Ud fra de foreliggende oplysninger fra de samarbejdsvillige eksportende producenter i Indonesien og oplysningerne i klagen og i betragtning af de forhåndenværende

statistiske oplysninger er der ingen andre producenter af den pågældende vare i Indonesien. Derfor blev den landsdækkende dumpingmargen for Indonesien fastsat på det samme niveau som den højeste margen, der var blevet fastsat for en samarbejdsvillig eksporterende producent.

(43) På det grundlag blev de midlertidige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Alle andre virksomheder	7,6 %

3.3. Malaysia

3.3.1. Normal værdi

(44) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi blev det først for hver af de eksportende producenter fastslået, om det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt i forhold til virksomhedens samlede eksportsalg til EU. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, anses hjemmemarkedssalget for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg udgør mindst 5 % af det samlede salg af den pågældende vare til Unionen. Det konstateredes, at det samlede salg for to af de samarbejdsvillige eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet var repræsentativt. For den resterende samarbejdsvillige eksporterende producent konstateredes der ikke salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i UP.

(45) For hver varetype, som en eksporterende producent solgte på sit hjemmemarked, og som fandtes at være direkte sammenlignelig med den varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkelig repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende varetype solgt af den berørte eksporterende producent på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i UP udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.

- (46) Det undersøgte også, om hjemmemarkedssalget af hver varetype kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det blev gjort ved at fastlægge, hvor stor en andel af hjemmemarkedssalget af hver eksporteret type af den pågældende vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i UP der var fortjenstgivende.
- (47) For de varetper, hvor over 80 % af salgsmængden på hjemmemarkedet af den varetype lå over produktionsomkostningerne, og den vejede gennemsnitlige salgspris på den type var lig med eller lå over enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi efter varetype beregnet som et vejet gennemsnit af de faktiske hjemmemarkedspriser for alt salg af den pågældende type, uanset om salget var fortjenstgivende eller ej.
- (48) I de tilfælde, hvor mængden af fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og hvor den vejede gennemsnitspris for den varetype lå under enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, der blev beregnet som et vejet gennemsnit af kun de fortjenstgivende hjemmemarkedssalg for denne varetype i UP.
- (49) I de tilfælde, hvor en eksporterende producent ikke solgte en bestemt varetype på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (50) I forbindelse med beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, bygger salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste på de faktiske beløb, som påløber i forbindelse med produktion og salg i normal handel af samme vare for den eksporterende producent, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, hovedet.
- (51) For den eksporterende producent uden hjemmemarkedssalg i UP bygger salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), på det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for de to andre eksporterende producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på det malaysiske marked.
- 3.3.2. *Eksportpris*
- (52) De eksporterende producenters eksportsalg til Unionen fandt enten sted direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne handelselskaber i Unionen.
- (53) I de tilfælde, hvor eksportsalget til Unionen gik direkte til uafhængige kunder i EU, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (54) I de tilfælde, hvor eksportsalget til Unionen gik gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af priserne ved disse forretningsmæssigt forbundne virksomheders første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.
- 3.3.3. *Sammenligning*
- (55) Den normale værdi og eksportprisen for de eksporterende producenter blev sammenlignet af fabrik.
- (56) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, via justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed. På den baggrund blev der foretaget justeringer for omkostninger til transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, emballering og kreditter, når dette var relevant og berettiget.
- (57) En malaysisk eksporterende producent hævdede, at virksomhedens forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Unionen faktisk er producentens eksportafdeling. Virksomheden hævdede derfor, at fradraget i forbindelse med beregningen af prisen af fabrik ville blive for stort i tilfælde af justeringer for samtlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I den forbindelse kunne det konstateres, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed havde udstedt fakturaer til kunder i Unionen, og at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed havde modtaget betalinger fra kunder i Unionen. Desuden skal det bemærkes, at der var en avance på denne forretningsmæssigt forbundne virksomheds salg. Endvidere fremgik det af forhandlerens regnskaber, at virksomheden havde almindelige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger mellem import og videresalg. Meget tyder derfor på, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed rent faktisk varetager typiske importørfunktioner. Virksomhedens påstand blev derfor afvist.
- (58) For så vidt angår Malaysia, fremsatte de klagende den samme påstand vedrørende energiomkostninger, jf. betragtning 40, som for Indonesien. Denne påstand blev også afvist af samme grunde.
- 3.3.4. *Dumpingmargen*
- (59) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Malaysia blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne.

(60) Ud fra de foreliggende oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Malaysia og oplysningerne i klagen og i betragtning af de forhåndenværende statistiske oplysninger er der ingen andre producenter af den pågældende vare i Malaysia. Derfor blev den landsdækkende dumpingmargen for Malaysia fastsat på det samme niveau som den højeste margen, der var blevet fastsat for en samarbejdsvillig eksporterende producent.

(61) På det grundlag blev de midlertidige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Alle andre virksomheder	13,8 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

(62) I undersøgelsesperioden blev samme vare fremstillet af to kendte og en række andre meget små producenter i EU. Alle tilgængelige oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indsamlet hos EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion. På det grundlag blev den samlede EU-produktion anslået til mellem 400 000 og 500 000 tons i UP. De EU-producenter, der tegner sig for den samlede EU-produktion, udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(63) Visse interesserede parter hævdede, at en af de klagende ikke burde betragtes som en del af EU-erhvervsgrenen, fordi virksomheden importerede den pågældende vare i UP. Det blev dog ved kontrol fastlagt, at den vare, som virksomheden importerede fra de pågældende lande i UP, svarede til en ret begrænset, og derfor ikke en væsentlig, procentdel af virksomhedens produktion af samme vare. Endvidere var importen overvejende af midlertidig karakter. Det kan derfor bekræftes, at virksomhedens vigtigste aktiviteter er produktion og salg af den undersøgte vare i EU, og at dens hovedinteresser svarer til en EU-producents. Derfor fastslås det foreløbigt, at denne påstand ikke er berettiget.

4.2. EU-forbruget

(64) Forbruget blev fastsat på grundlag af EU-erhvervsgrenens samlede salg på EU-markedet, den bundne anvendelse og

den samlede import (ifølge Eurostat). Eurostats data omfatter også andre varer end den pågældende, og derfor blev der foretaget passende justeringer. Oplysningerne er angivet i indekseret form (2007 = 100) af fortrolighedshensyn.

EU-forbruget	2007	2008	2009	UP
tons	100	102	97	102
Årligt i %		2,2 %	- 4,8 %	4,6 %

Kilde: Eurostat, oplysninger i klagen og besvarelser af spørgeskemaet

(65) I løbet af den betragtede periode faldt EU-forbruget en anelse med 2 %. Først steg forbruget fra 2007 til 2008 med 2,2 %, og derefter faldt det fra 2008 til 2009 med 4,8 %. Fra 2009 til udgangen af UP steg forbruget igen med 4,6 %.

(66) Den økonomiske nedtur har bidraget til nedgangen i forbruget siden 2008, da brugerne af den pågældende vare oplevede et fald i efterspørgslen efter deres varer. I begyndelsen af UP begyndte markedssituationen at bedres en anelse, hvilket førte til en stigning i efterspørgslen efter den pågældende vare i forhold til første halvdel af 2009.

4.3. Importen til Unionen fra de pågældende lande

4.3.1. Kumulering

(67) Kommissionen overvejede, om virkningerne af dumpingimporten fra de pågældende lande burde vurderes kumulativt, idet der blev taget hensyn til kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4. Ifølge denne artikel vurderes følgevirkningerne af indførsel fra mere end ét land, der samtidig er omfattet af antidumpingundersøgelser, kun kumulativt, hvis det fastslås, at a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i grundforordningens artikel 9, stk. 3, og at den importerede mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede samme vare.

(68) De dumpingmargener, der er fastsat i forbindelse med importen fra hvert af de pågældende lande, ligger over den ubetydelighedsgrænse, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3, dvs. 2 % af eksportpriserne, og den importerede mængde fra hvert af de pågældende lande ligger over den tærskel for markedsandelen på 1 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 7.

- (69) Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at konkurrencebetingelserne både mellem de dumpingimporterede varer indbyrdes og mellem de dumpingimporterede varer og samme vare var sammenlignelige. Det kunne konstateres, at gennemsnitspriserne på import fra alle de pågældende lande faldt i den betragtede periode og fulgte den samme tendens. Endvidere var den undersøgte vare importeret fra de pågældende lande identisk i enhver henseende, den er indbyrdes udskiftelig og sælges i Unionen gennem sammenlignelige salgskanaler og på ensartede kommercielle vilkår, således at den konkurrerer indbyrdes og med den undersøgte vare fremstillet i Unionen.
- (70) På dette grundlag konkluderes det foreløbigt, at alle betingelserne for at foretage kumulativ vurdering er opfyldt, og at virkningerne af dumpingimporten med oprindelse i de pågældende lande derfor bør vurderes samlet i forbindelse med skadesanalysen.

4.3.2. Data om mængde, pris og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande

Import fra de pågældende lande	2007	2008	2009	UP
tons	112 523	177 286	165 386	176 279
Indeks: 2007 = 100	100	158	147	157
Årligt i %		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Markedsandel	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	154	151	154
Årligt i %		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Gennemsnitlig pris i EUR/tons	942	1 017	837	882
Indeks: 2007 = 100	100	108	89	94
Årligt i %		8 %	- 18 %	5 %

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser

- (71) Udtrykt i mængde steg importen fra de pågældende lande væsentligt med 57 % i den betragtede periode. Den største stigning registreredes mellem 2007 og 2008, hvor importen steg med 58 %. Derefter faldt importen en anelse i 2009 og steg igen til niveauet i 2008 i UP.
- (72) Gennemsnitspriserne på import fra de pågældende lande svingede voldsomt i den betragtede periode, svarende til et samlet fald på 6 %. I hele den betragtede periode var

gennemsnitspriserne på import fra de pågældende lande konstant lavere end de priser, der blev fastsat i resten af verden og af EU-erhvervsgrænsen, svarende til en stigning i de pågældende landes markedsandel.

- (73) De pågældende landes markedsandel steg væsentligt med 54 % i den betragtede periode. Den største stigning fandt sted mellem 2007 og 2008. Der kunne konstateres en begrænset nedgang i importen under den økonomiske krise, og derfor faldt de pågældende landes markedsandel med 2 % mellem 2008 og 2009, men de genvandt dog denne markedsandel inden udgangen af den betragtede periode.

4.3.2.1. Prisunderbud

- (74) For at kunne undersøge prisunderbuddet blev de vejede gennemsnitlige priser for hver varetype, som EU-erhvervsgrænsen solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for import fra de pågældende lande ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med en passende justering for gældende told og omkostninger efter importen. Prissammenligningen blev foretaget for transaktioner i samme handelsled, efter passende justering og efter fradrag af nedslag og rabatter. Sammenligningen viste, at der forekom betydelige prisunderbudsmargener, udtryk i procent af EU-erhvervsgrænsens salgspriser i undersøgelsesperioden (op til 16 %). Disse prisunderbudsmargener tyder på, at importen fra de pågældende lande udøvede et pristryk på EU-markedet.
- (75) Underbudsmargenerne for de pågældende lande var som følger:

Land	Underbudsmargen
Indien	mindst - 0,5 og højst 16 %
Indonesien	mindst - 12,1 og højst - 3,2 %
Malaysia	mindst - 10,4 og højst 15,1 %

4.4. EU-erhvervsgrænsens økonomiske situation ⁽¹⁾

4.4.1. Indledende bemærkninger

- (76) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrænsen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrænsens situation fra 2007 til udgangen af UP.

⁽¹⁾ Oplysningerne er baseret på verificerede data, som EU-erhvervsgrænsen indgav i sin spørgeskemabesvarelse, og anføres i indekseret form (2007 = 100) eller inden for et interval, når dette er nødvendigt af fortrolighedshensyn.

4.4.2. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

EU-erhvervsgrenens produktion	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	90	77	83
EU-erhvervsgrenens kapacitet	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	109	103	98
Kapacitetsudnyttelse	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	83	75	85

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

(77) Fra 2007 til 2009 faldt EU-produktionen væsentligt med 23 %, men steg en anelse mellem 2009 og udgangen af UP, svarende til et samlet fald på 17 % i den betragtede periode. Det skal bemærkes, at selv om EU-forbruget faldt med ca. 5 % mellem 2008 og 2009, faldt EU-erhvervsgrenens produktion langt mere, med 15 %, og at produktionen ikke formåede at drage fordel af stigningen i EU-forbruget i UP.

(78) EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet faldt med ca. 2 % i den betragtede periode. Efter en stigning på ca. 9 % i 2008 blev kapaciteten reduceret i de følgende år, svarende til en samlet reduktion på 2 % i den betragtede periode.

(79) Men i lighed med de faldende produktionsmængder blev kapacitetsudnyttelsen reduceret med 15 % i den betragtede periode. Den største nedgang fandt sted i 2009 under den generelle økonomiske krise og blev udlignet en anelse i UP.

4.4.3. Salg og markedsandel

(80) Salgstallene i tabellen nedenfor vedrører salget udtrykt i mængde og værdi til den første ikke forretningsmæssigt forbundne kunde på EU-markedet.

Salget udtrykt i mængde til ikke forretningsmæssigt forbundne i EU	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	85	79	82
Årligt i %		- 15,4 %	- 6,5 %	4,3 %

Salget udtrykt i værdi til ikke forretningsmæssigt forbundne i EU (EUR)	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	102	85	88
Årligt i %		1,6 %	- 16,6 %	3,9 %
Markedsandel (EU-erhvervsgrenen)	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	88	87	88

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser

(81) Salgsmængderne og markedsandelen faldt mellem 2007 og UP med henholdsvis 18 % og 12 %. I begyndelsen af den betragtede periode, dvs. fra 2007 til 2008, faldt EU-erhvervsgrenens salgsvolumen med 15 % til trods for en stigning i EU-forbruget, og den mistede 12 % af markedsandelen. I 2009 faldt EU-forbruget, hvilket førte til en yderligere nedgang i EU-erhvervsgrenens salgsvolumen på 6,5 %. I UP steg EU-salget en anelse i tråd med det øgede EU-forbrug. Markedsandelen forblev dog konstant fra 2008 til udgangen af UP.

4.4.4. EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspriser

Enhedspris, salg til ikke forretningsmæssigt forbundne i EU	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	120	107	107
Årligt i %		20,1 %	- 10,8 %	- 0,4 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

(82) Priserne steg betydeligt fra 2007 til 2008, med 20 %. Det skal bemærkes, at de eksporterende producenter også øgede deres priser i denne periode, selv om det var med langt mindre end EU-erhvervsgrenen.

(83) I 2009 blev EU-erhvervsgrenen nødt til at reducere priserne for at imødegå presset fra den øgede import fra de pågældende lande. I 2008 steg importen fra disse lande med 57 %, og priserne var væsentligt lavere end EU-erhvervsgrenens. EU-erhvervsgrenen kunne dog ikke reducere sine priser til det samme niveau som de eksporterende producenter.

(84) I UP fastholdt EU-erhvervsgrenen prisniveauet fra 2009, svarende til en samlet prisstigning i den betragtede periode på 7 %.

4.4.5. Lagerbeholdninger

- (85) EU-erhvervsgrenens lagerbeholdninger faldt med 33 % i den betragtede periode. Lagerbeholdningerne faldt navnlig meget mellem 2008 og UP med 51 %.

EU-erhvervsgrenens slutlagre	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	128	86	67
Årligt i %		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Lagre i forhold til produktion	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

4.4.6. Beskæftigelse, lønninger og produktivitet

EU-erhvervsgrenens beskæftigelse	2007	2008	2009	UP
Samlede antal ansatte i forbindelse med den pågældende vare (inkl. tavse producenter) Indeks: 2007 = 100	100	97	91	87
Gennemsnitlige lønoms-kostninger pr. ansat (EUR) Indeks: 2007 = 100	100	102	101	106
Produktivitet (enhed/ansat) Indeks: 2007 = 100	100	93	85	96

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (86) Som følge af en indskrænkning af EU-erhvervsgrenen blev antallet af ansatte reduceret i overensstemmelse hermed, dvs. med 13 %, i den betragtede periode. Arbejdskraftomkostningerne pr. ansat steg en anelse i den betragtede periode med 6 %. Dette betragtes som en naturlig stigning, som ligger under inflationsraten for den betragtede periode.

4.4.7. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at tilvejebringe kapital

Rentabilitet, EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne	2007	2008	2009	UP
nettotab/omsætning i % Indeks: 2007 = 100	100	76	408	236

Rentabilitet, EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne	2007	2008	2009	UP
Negativ likviditet, EU-erhvervsgrenen (EUR) Indeks: 2007 = 100	100	- 249	1 178	439
Likviditet i % af EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Indeks: 2007 = 100	100	- 285	1 899	609
EU-erhvervsgrenens investeringer (EUR) Indeks: 2007 = 100	100	56	68	65
Årligt i %		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Negativt afkast af EU-erhvervsgrenens investeringer Indeks: 2007 = 100	100	136	510	320

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

- (87) EU-erhvervsgrenens rentabilitet blev beregnet som nettooverskuddet (i dette tilfælde tabet) før skat ved salg af samme vare udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Det kunne konstateres, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet har været negativ siden begyndelsen af den berørte periode i 2007, og i den betragtede periode øgedes tabene væsentligt. Efter en nedgang i tabene i 2008 steg de igen betydeligt i 2009 under den generelle økonomiske krise. Det økonomiske opsving i UP gjorde det dog muligt for EU-erhvervsgrenen at mindske sine tab i forhold til omsætningen, men det lykkedes dog langt fra at vende tilbage til positive overskudstal.

- (88) Tendensen, som fremgår af likviditeten, der er erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter, afspejler i stort omfang udviklingen i rentabiliteten. Likviditeten var negativ i 2007 og udviste en væsentlig forringelse i den betragtede periode. Det samme kan siges om investeringsafkastet, som udviste en tilsvarende negativ udvikling i tråd med de negative resultater, som EU-erhvervsgrenen opnåede i den betragtede periode.

- (89) Af ovenstående fremgår det, at EU-erhvervsgrenens evne til at investere blev begrænset, da likviditeten forværredes markant i den betragtede periode. Derfor faldt investeringerne med ca. 35 % i den betragtede periode.

4.4.8. *Vækst*

- (90) EU-forbruget forblev ret stabilt i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens salgsvolumen og markedsandel faldt dog i denne periode med henholdsvis 18 % og 12 %.

4.4.9. *Den faktiske dumpingmargens størrelse*

- (91) I betragtning af mængden af, markedsandelen for og priserne på de pågældende landes dumpingimport kan den faktiske dumpingmargens virkning for EU-erhvervsgrenen ikke anses for ubetydelig.

4.5. **Konklusion vedrørende skade**

- (92) Undersøgelsen har vist, at de fleste skadesindikatorer såsom produktion (- 17 %), kapacitetsudnyttelse (- 13 %), salgsmængde (- 18 %), markedsandel (- 12 %) og beskæftigelse (- 14 %) forværredes i den betragtede periode. Desuden blev skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, som f.eks. likviditet og rentabilitet, påvirket i alvorlig grad. Dette betyder, at EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital blev undermineret, navnlig i UP.
- (93) I lyset af ovenstående blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**5.1. **Indledning**

- (94) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kunne betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne være skadevoldende for EU-erhvervsgrenen, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

5.2. **Virkninger af dumpingimporten**

- (95) Undersøgelsen viste, at EU-forbruget forblev ret stabilt i den betragtede periode, hvorimod de dumpede importmængder fra de pågældende lande steg betydeligt, dvs. med 57 %.
- (96) Dumpingimporten fra de pågældende lande udøvede pres på EU-erhvervsgrenen, særlig i 2008, da importen steg med 58 %. I det år var de pågældende landes priser ifølge Eurostat meget lavere end EU-erhvervsgrenens. Som følge heraf faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med ca. 12 %, mens de pågældende lande øgede deres markedsandel med 54 %.

- (97) For at imødegå presset sænkede EU-erhvervsgrenen sine priser i 2009. Selv om importmængderne fra de pågældende lande faldt (- 6,7 %) i tråd med den økonomiske nedgang og EU-markedets indskrænkning, faldt importpriserne mere end EU-erhvervsgrenens priser, og det forhindrede EU-erhvervsgrenen i at genvinde den tabte markedsandel.

- (98) I UP blev EU-erhvervsgrenen nødt til at reducere priserne yderligere, men de pågældende landes underbud, baseret på kontrollerede eksporttal, lå fortsat på 3 %. EU-erhvervsgrenens salg steg igen en anelse udtrykt i mængde (+ 4,3 %) og værdi (+ 3,9 %), men selv om prisforskellen i forhold til de pågældende landes importpriser mindskedes, var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at drage fordel af stigningen i forbruget, og markedsandelen forblev uændret. Samtidig kunne der konstateres en yderligere stigning i importmængderne fra de pågældende lande (6,6 %) og i markedsandelen (2 %) i UP.

5.3. **Andre faktorerens indvirkning**

- (99) De andre faktorer, som blev undersøgt i forbindelse med årsagssammenhæng, er import fra andre lande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater og den økonomiske krises indvirkning.

5.3.1. *Import fra andre lande (Resten af verden — RV)*

RV-importmængder (Eurostat)	2007	2008	2009	UP
tons	32 874	31 446	38 295	30 495
Indeks: 2007 = 100	100	96	116	93
Årligt i %		- 4,3 %	21,8 %	- 20,4 %
RV-markedsandel	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	94	120	91
Årligt i %		- 6,4 %	27,9 %	- 23,9 %
Gennemsnitlig RV-pris i EUR/tons (Eurostat)	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	112	93	92
Årligt i %		12 %	- 17 %	- 1 %

Kilde: Eurostat

- (100) Ifølge Eurostat faldt importen udtrykt i mængde til Unionen af den undersøgte vare med oprindelse i visse tredjelande, der ikke er berørt af undersøgelsen, med 7 % i den betragtede periode. Den tilsvarende markedsandel for disse lande faldt med 9 %.

- (101) Gennemsnitspriserne for disse importerede varer lå over de pågældende landes eksporterende producenters priser og over EU-erhvervsgrenens priser.
- (102) På grundlag af ovenstående konkluderedes det foreløbigt, at importen fra disse tredjelande ikke bidrog til den væsentlige skade, der var blevet påført EU-erhvervsgrenen.

5.3.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

Salget udtrykt i mængde ved eksport til ikke forretningsmæssigt forbundne	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	38	52	45
Årligt i %		- 62,4 %	38,0 %	- 14,0 %
Salget udtrykt i værdi ved eksport til ikke forretningsmæssigt forbundne	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	78	74	76
Årligt i %		- 21,6 %	- 5,9 %	3,5 %
Enhedsalgspris ved eksport til ikke forretningsmæssigt forbundne	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	208	142	171
Årligt i %		108,4 %	- 31,9 %	20,3 %

- (103) EU-erhvervsgrenens eksportsalg udtrykt i mængde faldt med 55 % i den betragtede periode. Følgerne af nedgangen blev dog til dels udlignet af en stigning i den gennemsnitlige enhedsalgspris på 71 % i den samme periode, hvorved faldet i eksportsalget udtrykt i værdi blev begrænset til 24 %. Da eksportsalget kun tegnede sig for 5 % af det samlede salg i UP, har de beskrevne forhold ført til den foreløbige konklusion, at eksportresultaterne ikke bryder årsagssammenhængen mellem den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, og importen fra de pågældende lande.

5.3.3. Virkningen af den økonomiske krise

- (104) Den økonomiske krise bidrog til indskrænkningen i EU-forbruget og til pristrykket. Den lave efterspørgsel efter den undersøgte vare medførte et fald i EU-erhvervsgrenens produktion og bidrog delvis til trykket på salgspriserne.

- (105) Under normale økonomiske forhold uden et kraftigt pristryk og øget dumpingimport ville Unionen muligvis have haft svært ved at klare nedgangen i forbruget og stigningen i de faste omkostninger pr. enhed på grund af reduceret kapacitetsudnyttelse mellem 2007 og UP. Dumpingimporten har dog forværret virkningerne af den økonomiske nedgang og gjort det umuligt at sælge til priser, som ligger over kostprisen.
- (106) Ud fra ovenstående har faldet i EU-efterspørgslen i tilknytning til den økonomiske krise bidraget til den skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen. Det bryder dog ikke årsagssammenhængen med dumpingimporten til lave priser fra de pågældende lande.

5.4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (107) Ovennævnte analyse har vist, at dumpingimporten til lave priser fra de pågældende lande steg kraftigt i mængde og markedsandel i den betragtede periode. Desuden konstateredes det, at importen skete til dumpingpriser, der lå under EU-erhvervsgrenens priser for tilsvarende varetyper på EU-markedet.
- (108) Denne stigning i mængde og markedsandel for dumpingimporten til lave priser fra de pågældende lande var sammenfaldende med en generel vedvarende stigning i forbruget i Unionen i den betragtede periode, men også sammenfaldende med den negative udvikling i EU-erhvervsgrenens markedsandel i samme periode. Endvidere lykkedes det til trods for den generelle økonomiske afmatning og faldet i EU-forbruget fra 2008 og fremefter for eksportørerne fra de pågældende lande at bevare deres markedsandel ved at reducere priserne, der fortsat underbød EU-priserne. Samtidig blev der observeret endnu en negativ udvikling i EU-erhvervsgrenens markedsandel og i de vigtigste indikatorer for dennes økonomiske situation. Den kraftige stigning i dumpingimporten fra Indien, Indonesien og Malaysia til lave priser, førte rent faktisk til et fald i EU-erhvervsgrenens rentabilitet i den betragtede periode og dermed til svære tab i UP.
- (109) Undersøgelsen af de andre kendte faktorer, som kunne have forårsaget skade for EU-erhvervsgrenen, afslørede, at disse faktorer ikke synes at være af en sådan beskaffenhed, at de bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

- (110) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der behørigt blev skelnet mellem alle de kendte faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af dumpingimporten, konkluderedes det foreløbigt, at dumpingimporten fra Indien, Indonesien og Malaysia har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.

6. UNIONENS INTERESSER

6.1. Indledende bemærkning

(111) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blev det undersøgt, om der til trods for de foreløbige konklusioner om skadevoldende dumping var tvungende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foreløbige antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev analyseret på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, herunder EU-erhvervsgrænsens, importørernes og brugernes interesser.

6.2. EU-erhvervsgrænsen

(112) EU-erhvervsgrænsen har lidt væsentlig skade som følge af dumpingimporten fra Indien, Indonesien og Malaysia. Der mindes om, at hovedparten af skadesindikatorerne udviste en negativ tendens i den betragtede periode. Navnlig skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrænsens finansielle resultater, f.eks. likviditet, investeringsafkast og rentabilitet, blev påvirket i alvorlig grad. Uden foranstaltninger forekommer en yderligere forringelse af EU-erhvervsgrænsens økonomiske situation meget sandsynlig.

(113) Det forventes, at indførelsen af midlertidig antidumpingtold vil genoprette effektive handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrænsen i stand til at tilpasse priserne på den undersøgte vare, så de afspejler omkostningerne i forbindelse med de forskellige komponenter og markedsvilkårene. Det kan forventes, at indførelsen af midlertidige foranstaltninger vil betyde, at EU-erhvervsgrænsen kan genvinde i det mindste en del af den markedsandel, der blev tabt i den betragtede periode, med yderligere positive virkninger for den økonomiske situation og rentabiliteten.

(114) Det blev derfor konkluderet, at indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger over for importen af den undersøgte vare med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia vil være i EU-erhvervsgrænsens interesse.

6.3. Importører

(115) Der blev udsendt spørgeskemaer til 21 importører i Unionen. Kun to importører, begge fra Det Forenede Kongerige, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og tegnede sig tilsammen for 0,3 % af den samlede import fra de pågældende lande i UP. Der blev kun aflagt besøg hos den største importør. Under besøget på virksomheden nægtede importøren dog at give adgang til regnskabet, og de relevante oplysninger kunne derfor ikke kontrolleres. Selv om det stod klart, at eventuelle antidumpingforanstaltninger ville påføre virksomheden større omkostninger, ville sådanne foranstaltninger ikke afstedkomme alvorlige problemer for virksomhedens aktiviteter, selv med de samme kunder, eller om nødvendigt ved omlægning af forretningsområdet.

(116) Ud fra de tilgængelige oplysninger blev det konkluderet, at denne importør burde være i en situation, hvor virksomheden kan videregive i det mindste en del af omkostningsstigningen til sine kunder og/eller skifte til andre forsyningskilder, selv om eventuelle midlertidige antidumpingforanstaltninger ville få en negativ indvirkning på ovennævnte importør. Derfor formodes indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger ikke at have en negativ indvirkning på importørerne.

6.4. Brugere

(117) Brugere af den undersøgte vare har udvist stor interesse i denne sag. Ud af de 97 brugere, der blev kontaktet, har 21 samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. De samarbejdsvillige brugere tegnede sig for ca. 25 % af importen til EU af den pågældende vare i UP. Virksomhederne befinder sig spredt i hele Unionen og inden for sektorer, som beskæftiger sig med produkter til personlig pleje, husholdningsvaskemidler og vaskemidler til industrielt brug.

(118) Der blev aflagt besøg på 5 af de 21 virksomheder, og de tegnede sig for 18 % af den samlede EU-import af den undersøgte vare fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden. De efterprøvede oplysninger viser, at den undersøgte vare udgør en betydelig del af virksomhedernes udgifter til produktionsstrukturer, dvs. mellem 10 % og 20 %, afhængigt af slutproduktet.

(119) I tre af de fem besøgte virksomheder arbejder ca. 15 % af det samlede antal ansatte inden for sektorer, som bruger den pågældende vare, i en virksomhed var der tale om ca. 70 %, mens den sidste ikke lå inde med sådanne oplysninger på grund af den komplicerede selskabsstruktur og varesortimentet.

(120) I undersøgelsesperioden svarede den del af forretningsaktiviteterne, hvor der blev gjort brug af den undersøgte vare, for de besøgte virksomheder til 22 % i gennemsnit af de samlede aktiviteter, mens fortjenstmargenen inden for disse forretningsaktiviteter udgjorde ca. 6 %. Da de foreslåede foranstaltninger er af relativt beskedent omfang skønnedes det derfor, at midlertidig antidumpingtold på importen fra de pågældende lande generelt vil få en ret begrænset virkning. Visse brugere hævdede, at antidumpingforanstaltninger ville føre til mangel på den undersøgte vare i Unionen, i og med at der kun findes to store EU-producenter, og at efterspørgslen efter den undersøgte vare stiger mere og mere. Det skal dog bemærkes, at de foreslåede foranstaltninger er af så relativt begrænset omfang, at de ikke burde udelukke muligheden for at importere den undersøgte vare fra de pågældende lande. Endvidere udnyttede de to EU-producenter ikke deres kapacitet fuldt ud i den betragtede periode. Ydermere er import fra andre tredjelandslande, som ikke er genstand for foranstaltninger, også altid en mulighed. Derfor blev denne påstand afvist.

(121) Selv om de fleste brugere sandsynligvis vil blive påvirket negativt af foranstaltningerne over for importen fra de pågældende lande, forekommer indvirkningen således generelt begrænset. Derfor blev det ud fra de tilgængelige oplysninger foreløbigt konkluderet, at virkningen af antidumpingforanstaltningerne på importen af den undersøgte vare med oprindelse i de pågældende lande sandsynligvis ikke vil få en væsentlig negativ indvirkning for brugerne af den pågældende vare.

6.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

(122) I lyset af ovenstående blev det ud fra de tilgængelige oplysninger om Unionens interesser foreløbigt konkluderet, at der overordnet set ikke er tvingende grunde til ikke at indføre midlertidige foranstaltninger over for importen af den undersøgte vare med oprindelse i de pågældende lande.

7. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(123) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og EU's interesser bør der indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport.

7.1. Skadestærskel

(124) For at fastsætte omfanget af disse foranstaltninger blev de konstaterede dumpingmargener taget i betragtning, såvel som den told, der kræves for at bringe den skadevoldende situation, som EU-erhvervsgrenen har befundet sig i, til ophør.

(125) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af skadevoldende dumping, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.

(126) Derfor blev skadestærsklen beregnet på grundlag af en sammenligning mellem dumpingimportens gennemsnitlige pris og EU-erhvervsgrenens målpris. Målprisen blev fastsat ved at beregne EU-erhvervsgrenens nulpunktsalgspris (da den led tab i UP) og lægge målfortjenstmargenen til denne salgspris. EU-erhvervsgrenen hævdede, at 15 % ville være passende som målfortjenstmargenen, men kunne ikke dokumentere hvorfor. Derfor blev målfortjenstmargenen foreløbigt sat til 7,7 %, svarende til den laveste fortjenstmargen hos en af de klagende i det sidste fortjenstgivende år inden den betragtede periode.

(127) Den gennemsnitlige underbudsmargen blev fastsat til 24,2 % for Indien, 9,1 % for Indonesien og 25,7 % for Malaysia.

7.2. Midlertidige foranstaltninger

(128) På baggrund af ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia svarende til den lavest fundne dumpingmargen og skadestærskel i henhold til reglen om den lavest mulige told. I alle undtagen et tilfælde er de midlertidige antidumpingtoldsatser fastsat på grundlag af dumpingmargenen.

(129) På grundlag af ovenstående foreslås følgende midlertidige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold i %
Indien	VVF Limited	4,8
	Alle andre virksomheder	9,3
Indonesien	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Alle andre virksomheder	7,6
Malaysia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Alle andre virksomheder	13,8

(130) Antidumpingtolden for individuelle virksomheder i denne forordning blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. Den afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Denne told finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i de pågældende lande og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte, kan ikke være omfattet af disse satser, men er underlagt tolden for »alle andre virksomheder«.

(131) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

(132) For at sikre korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke foretog eksport til EU i UP.

(133) I overensstemmelse med god administrativ praksis bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det skal desuden bemærkes, at denne forordnings indførelse af told er baseret på foreløbige undersøgelsesresultater, der eventuelt tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af mættede fedtalkoholer med en carbonkædelængde på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (ekskl. forgrenede isomerer), herunder rene mættede fedtalkoholer (også benævnt »single cuts«), blandinger, der hovedsagelig indeholder en kombination af carbonkædelængderne C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (normalt klassificeret som C8-C10), blandinger, der hovedsagelig indeholder en kombination af carbonkædelængderne C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (normalt klassificeret som C12-C14), og blandinger, der hovedsagelig indeholder en kombination af carbonkædelængderne C16-C18, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 og ex 3823 70 00 (Taric-kode 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 og 3823 70 00 91) og med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, NERV-105, B-1049 Bruxelles.

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold i %	Taric-tillægs-kode
Indien	VVF Limited, Sion (East), Mumbai	4,8	B110
	Alle andre virksomheder	9,3	B999
Indonesien	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Alle andre virksomheder	7,6	B999
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Alle andre virksomheder	13,8	B999

3. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i EU er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan de interesserede parter inden for en frist på en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning finder anvendelse i seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 447/2011**af 6. maj 2011****om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tarifieres under den KN-kode, der er anført i kolonne 2 ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾ i et tidsrum på tre måneder.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne (1) i skemaet i bilaget, tarifieres i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne (2) i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>Spiseklare, fyldte vinblade på dåse. Produktet består af en blanding af ris, løg, sojaolie, salt, citronsyre, sort peber, mynte og dild indrullet i vinblade.</p> <p>Sammensætning (vægtprocent):</p> <ul style="list-style-type: none"> — ris: ca. 50 — vinblade: ca. 15 — løg: ca. 9 — andre ingredienser: olie, salt, krydderier og vand.	1904 90 10	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur samt teksten til KN-kode 1904, 1904 90 og 1904 90 10.</p> <p>Risen udgør den karaktergivende bestanddel af varen.</p> <p>Varen tariferes derfor på grund af sine karakteristika under pos. 1904 i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 3 b).</p>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 448/2011

af 6. maj 2011

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (BGB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 er Grækenlands ansøgning om registrering af betegnelsen »Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør denne betegnelse registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres hermed.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 233 af 28.8.2010, s. 20.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

GRÆKENLAND

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) nr. 449/2011

af 6. maj 2011

om registrering af betegnelser i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (BOB), 龙井茶 (Longjing Cha) (BOB), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (BOB), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (BGB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 er Folkerepublikken Kinas ansøgninger om registrering af betegnelserne »陕西苹果 (Shaanxi ping guo)«, »龙井茶 (Longjing Cha)«, »琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You)« og »蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao)« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør betegnelserne registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelserne i bilaget registreres.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 252 af 18.9.2010, s. 16; EUT C 254 af 22.9.2010, s. 6; EUT C 257 af 24.9.2010, s. 3; EUT C 257 af 24.9.2010, s. 7.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

FOLKEREPUBLIKKEN KINA

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (BOB)**蠡县麻山药** (Lixian Ma Shan Yao) (BGB)**陕西苹果** (Shaanxi ping guo) (BOB)**Kategori 1.8. Andre produkter i bilag I til traktaten (krydderier m.m.)**

FOLKEREPUBLIKKEN KINA

龙井茶 (Longjing Cha) (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 450/2011**af 10. maj 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. maj 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/58/EU

af 10. maj 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at forlænge optagelsen af carbendazim som aktivstof

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udløbsdatoen for optagelsen af carbendazim i bilag I til direktiv 91/414/EØF er den 13. juni 2011.
- (2) Optagelsesperioden for et aktivstof kan efter anmodning forlænges i en periode på højst ti år. Kommissionen modtog den 6. august 2007 en anmodning fra ansøgeren om forlængelse af optagelsesperioden for carbendazim.
- (3) Ansøgeren forelagde den 10. januar 2008 den rapporterende medlemsstat Tyskland data til støtte for sin anmodning om forlængelse af optagelsen af carbendazim.
- (4) Den rapporterende medlemsstat udarbejdede et udkast til ny vurderingsrapport, som ansøgeren fremsatte bemærkninger til den 13. maj 2009, og som efter færdiggørelsen blev forelagt ansøgeren og Kommissionen den 24. juli 2009. Ud over en vurdering af stoffet indeholder rapporten en liste over de undersøgelser, som den rapporterende medlemsstat har lagt til grund for sin vurdering.
- (5) Kommissionen sendte den 28. juli 2009 udkastet til ny vurderingsrapport til Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA«) med henblik på at indhente bemærkninger.
- (6) På Kommissionens anmodning er udkastet til ny vurderingsrapport blevet underkastet et peer review af medlemsstaterne og EFSA, og ansøgeren fremsatte den 14. december 2009 bemærkninger til udkastet. EFSA

forelagde den 30. april 2010 Kommissionen sin konklusion om peer reviewet af risikovurderingen af carbendazim⁽²⁾. Efter at ansøgeren havde haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger og under hensyntagen til bemærkningerne af 31. maj 2010, blev udkastet til ny vurderingsrapport og EFSA's konklusion gennemgået af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed og færdigbehandlet den 23. november 2010 i form af Kommissionens reviderede vurderingsrapport om carbendazim.

- (7) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder carbendazim, fortsat kan forventes at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Optagelsen af carbendazim i bilag I til direktiv 91/414/EØF bør derfor forlænges for at sikre, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof, fortsat er tilladt, hvis de opfylder kravene i direktiv 91/414/EØF. Ud over de anvendelsesformål, der blev forelagt dokumentation for ved den første optagelse, har ansøgeren i sit dossier i ansøgningen om forlængelse fremlagt dokumentation for anvendelse på foderroer. Under hensyntagen til de supplerende data, ansøgeren har fremlagt, bør anvendelse på foderroer tilføjes i listen over anvendelsesformål, der kan tillades.
- (8) I henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. For at det tydeligt skal fremgå, at Unionen tilstræber et højt niveau for beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og miljøet, er det nødvendigt at begrænse anvendelsen af carbendazim til de formål, der rent faktisk er blevet vurderet, og som anses for at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF. Det indebærer, at anvendelsesformål, der ikke er opført på listen i direktivets bilag I, ikke må tillades, medmindre de først tilføjes i listen. Der bør fastsættes maksimalgrænseværdier for tilstedeværelsen af to relevante urenheder, 2-amino-3-hydroxyphenazin (AHP) og 2,3-diaminophenazin (DAP), i kommercielt fremstillet carbendazim.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbendazim«. *EFSA Journal* 2010; 8(5):1598.

- (9) Uden at det berører de i betragtning 8 omhandlede konklusioner, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren forelægger yderligere oplysninger om aerob nedbrydning i jorden, risikoen på langt sigt for fugle og relevansen af en tredje urenhed, der af fortrolighedshensyn omtales som AEF037197. Derudover bør ansøgeren anmodes om at gennemgå de undersøgelser, der er opført på listen i udkastet til ny vurderingsrapport af 16. juli 2009 (Volume 1, Level 4 »Further information«, pp. 155 – 157).
- (10) En række medlemsstater har givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til dette stofs risikoprofil. Der blev givet udtryk for lignende betænkeligheder i forbindelse med optagelsen første gang. Dossieret i ansøgningen om forlængelse er delvis baseret på toksicitetsdata, der blev brugt under vurderingen af det dossier, der blev forelagt i forbindelse med den oprindelige optagelse af dette stof. Den oprindelige optagelse blev begrænset til tre år⁽¹⁾. Der bør også tages hensyn til, at der efterhånden er større forståelse for behovet for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og et bæredygtigt miljø. Forlængelsen af optagelsen bør derfor begrænses til en periode på tre år og seks måneder.
- (11) Som det har været tilfældet med alle stoffer, der er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, kunne status for carbendazim tages op til fornyet overvejelse i henhold til direktivets artikel 5, stk. 5, i lyset af nye data, der eventuelt måtte fremkomme, f.eks. den nu igangværende evaluering inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter⁽²⁾ og gennemgangen af relevant videnskabelig litteratur.
- (12) Før optagelsen af et aktivstof forlænges i bilag I til direktiv 91/414/EØF, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, forlængelsen medfører.
- (13) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at optagelsen af et aktivstof forlænges i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter forlængelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder carbendazim, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I fortsat er opfyldt. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, forlænge (eventuelt med ændringer) eller afvise at forlænge godkendelserne. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det ajourførte fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.
- (14) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed afgav ikke udtalelse inden for den tidsfrist, der var fastsat af formanden, og Kommissionen forelagde derfor Rådet et forslag om disse foranstaltninger. Ved udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 91/414/EØF, havde Rådet hverken vedtaget de foreslåede foranstaltninger eller tilkendegivet, at det var imod foranstaltningerne, og Kommissionen skal derfor vedtage disse foranstaltninger —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. december 2011.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 1. december 2011 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder carbendazim som aktivstof.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/135/EF af 11. december 2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage carbendazim som aktivstof (EUT L 349 af 12.12.2006, s. 37).

⁽²⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende carbendazim er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder carbendazim, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 1. juni 2011, midlet under hensyntagen til den nyeste videnskabelige og tekniske viden i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende carbendazim. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet stadig opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF. Derefter skal medlemsstaterne for midler,

der indeholder carbendazim, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 1. december 2013.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2011.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

I bilag I til direktiv 91/414/EØF affattes række 149 således:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, Identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed (¹)	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»149	Carbendazim CAS-nr.: 10605-21-7 CIPAC-nr.: 263	Methylbenzimidazol-2-ylcarbamat	≥ 980 g/kg Relevante urenheder: 2-amino-3-hydroxyphenazin (AHP): ikke over 0,0005 g/kg 2,3-diaminophenazin (DAP): ikke over 0,003 g/kg	1.6.2011	30.11.2014	DEL A Må kun tillades anvendt som fungicid på følgende afgrøder: — korn — rapsfrø — sukker- og foderroer — majs i doseringer på højt: — 0,25 kg aktivstof pr. ha for hver anvendelse på korn og rapsfrø — 0,075 kg aktivstof pr. ha for hver anvendelse på sukker- og foderroer — 0,1 kg aktivstof pr. ha for hver anvendelse på majs. Følgende anvendelsesformål er ikke tilladt: — sprøjtning fra fly — udspreddning via ryg- og håndsprøjter, hverken for private eller professionelle brugere — i private haver. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes alle nødvendige risikobegrænsende foranstaltninger. Medlemsstaterne skal være særligt opmærksomme på at beskytte: — vandorganismer. Der skal træffes passende sprednings- og risikobegrænsende foranstaltninger for at minimere eksponeringen af overfladevandområder. Det indebærer, at der bør holdes en vis afstand mellem de behandlede områder og overfladevandområderne, enten alene eller i kombination med anvendelse af spredningsbegrænsende teknik eller anordninger.

Nr.	Almindeligt anvendt navn, Identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
						<p>— regnorme og andre makroorganismer i jorden. Godkendelsesbetingelserne bør omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, f.eks. udvælgelse af den mest hensigtsmæssige kombination af antallet af og tidspunkterne for anvendelserne og om nødvendigt aktivstoffets koncentrationsgrad.</p> <p>— fugle (risikoen på langt sigt). Afhængigt af resultaterne af risikovurderingen for bestemte anvendelsesformål kan det blive nødvendigt at træffe målrettede foranstaltninger for at begrænse eksponeringen.</p> <p>— brugerne, der skal bære passende beskyttelsesbeklædning, navnlig handsker, overtræksdragter, gummistøvler og ansigtsværn eller sikkerhedsbriller, under blanding, påfyldning, sprøjtning og rengøring af udstyret, medmindre det gennem udstyrets design og konstruktion eller ved montering af særlige beskyttelsesanordninger på udstyret er udelukket, at der kan forekomme eksponering for stoffet.</p> <p>DEL B</p> <p>Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om carbendazim, særlig tillæg I og II.</p> <p>De berørte medlemsstater anmoder om, at ansøgeren forelægger Kommissionen:</p> <p>— oplysninger om den toksikologiske og økotoxikologiske relevans af urenheden AEF037197 senest den 1. december 2011</p> <p>— en gennemgang af de undersøgelser, der er opført på listen i udkastet til ny vurderingsrapport af 16. juli 2009 (Volume 1, Level 4 »Further information«, pp. 155 – 157), senest den 1. juni 2012</p> <p>— oplysninger om stoffets skæbne og adfærd (forløbet af den aerobe nedbrydning i jorden) og om risikoen på langt sigt for fugle senest den 1. juni 2013.«</p>

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 26. maj 2010

om statsstøtte i form af et forlig om afgifter iværksat af Belgien til fordel for virksomheden Umicore S.A. (tidligere »Union Minière S.A.«) (Statsstøtte C 76/03 (ex NN 69/03))

(meddelt under nummer K(2010) 2538)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2011/276/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med disse artikler, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 11. februar 2002 overbragte Kommissionen de belgiske myndigheder de oplysninger, den rådede over, vedrørende et forlig mellem de belgiske skattemyndigheders efterforsknings tjeneste, l'Inspection Spéciale des Impôts (»SET«), og selskabet Umicore S.A. (»Umicore«), det tidligere »Union Minière S.A.«, om nedsættelse af momsgeald. I det omtalte brev bad Kommissionen de belgiske myndigheder om at fremlægge alle de oplysninger, der vil sætte den i stand til at vurdere forliget i lyset af artikel 107 og 108 i TEUF (*).
- (2) Den belgiske regering svarede Kommissionen ved brev af 7. maj 2002.
- (3) Ved brev af 9. august 2002 udbad Kommissionen sig yderligere oplysninger med henblik på bedre at kunne vurdere foranstaltningen. Den belgiske regering fremlagde disse oplysninger ved brev af 18. september 2002.
- (4) Ved brev af 21. oktober 2003 bad Kommissionen de belgiske myndigheder om at fremlægge supplerende

dokumenter med henblik på at nå til klarhed over de belgiske skattemyndigheders holdning til forliget med Umicore.

- (5) Ved brev af 31. oktober 2003 meddelte de belgiske myndigheder Kommissionen, at undersøgelsesdommer i Bruxelles, Frédéric Lugentz, der havde fået pålagt den strafferetlige undersøgelse mod X vedrørende omstændighederne ved indgåelsen af forliget mellem SET og Umicore, havde beslægtet sagsakterne om Umicore-skattesagen og samtlige dokumenter vedrørende det pågældende forlig.
- (6) Ved brev af 10. december 2003 underrettede Kommissionen Belgien om, at den havde besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til ovennævnte støtte.
- (7) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ den 7. september 2004. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den omhandlede støtte.
- (8) Som følge af en fejl i den tekst, der blev offentliggjort den 7. september 2004, blev beslutningen offentliggjort på ny i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾ den 17. november 2004.
- (9) Kommissionen modtog en række bemærkninger desangående fra Umicores side ved breve af 7. oktober og 13. december 2004 og fra en anonym tredjepart ved brev af 4. oktober 2004.
- (10) Efter den nye offentliggørelse af beslutningen fremsatte Belgien sine bemærkninger ved brev af 15. december 2004.

⁽¹⁾ EUT C 280 af 17.11.2004, s. 10.

(*) Med virkning fra den 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 87 og 88 blevet til henholdsvis artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). Indholdet i bestemmelserne er dog stort set uændret. I denne afgørelse skal henvisninger til artikel 107 og 108 i TEUF efter omstændighederne forstås som henvisninger til EF-traktatens artikel 87 og 88. I TEUF er terminologien på visse punkter ændret. F.eks. er »Fællesskabet« ændret til »EU« og »fællesmarkedet« til »det indre marked«.

⁽²⁾ EUT C 223 af 7.9.2004, s. 2.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

- (11) Den 13. maj 2005 sendte Kommissionen Belgien en række bemærkninger fra tredjepart. Belgien fremsatte sine bemærkninger for Kommissionen den 13. juni 2005.
- (12) Ved brev af 12. december 2005 meddelte Kommissionen Belgien, at den havde besluttet at sætte undersøgelsen af foranstaltningen i bero, indtil retsmyndighederne havde truffet afgørelse i den verserende sag.
- (13) I sit svar af 19. januar 2006 angav Belgien, at der var blevet foretaget ransagninger i SET's lokaler, og at samtlige sagsakter i afgiftssagen var blevet beslaglagt. Belgien lovede at holde Kommissionen informeret om de beslutninger, som retsmyndighederne meddelte skattemyndighederne.
- (14) Ved brev af 31. marts 2008 anmodede Kommissionen om oplysninger om, hvor langt den retlige procedure var nået, og om en mulig tilbagelevering af de beslaglagte dokumenter.
- (15) Ved brev af 16. juni 2008 svarede Belgien Kommissionen, at den retlige procedure var blevet afsluttet den 13. november 2007.
- (16) Den 28. juli 2008 afholdtes et møde mellem repræsentanter for SET og Kommissionen. I forlængelse af mødet opstilledes en liste over spørgsmål med de vigtigste punkter, som Kommissionens repræsentanter havde rejst ved mødet. Listen tilgik de belgiske myndigheder pr. e-mail. De belgiske myndigheder indgav deres svar ved brev af 9. september 2008.
- (17) Ved brev af 17. oktober 2008 erindrede Kommissionen Belgien om, at Belgien havde ansvaret for at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder foranstalte en tilbagelevering af de beslaglagte dokumenter, således at Kommissionens spørgsmål kunne besvares. I brevet nævnte Kommissionen også muligheden af formelt at pålægge Belgien at fremskaffe de ønskede oplysninger, idet Belgien allerede burde have fremskaffet de pågældende oplysninger som svar på Kommissionens tidligere anmodninger herom.
- (18) Ved e-mail af 21. januar 2009 bad Kommissionen de belgiske myndigheder om at redegøre for, hvorledes de havde reageret på brevet af 17. oktober 2008. Ved brev af 29. januar 2009 svarede de belgiske myndigheder, at SET arbejdede på at besvare Kommissionens spørgsmål.
- (19) Ved brev af 7. maj 2009 meddelte Belgien Kommissionen, at de beslaglagte dokumenter var blevet tilbageleveret til SET, som nu var i færd med at granske dem for at besvare Kommissionens spørgsmål.
- (20) Ved brev af 6. august 2009 fremlagde Belgien sit svar til Kommissionen på de spørgsmål, som Kommissionen havde stillet i brev af 17. oktober 2008.
- (21) På Kommissionens begæring fremsendte Belgien ved e-mail af 22. september 2009 supplerende oplysninger om visse gældende administrative bestemmelser.

II. UDFØRLIG BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

II.1 De overordnede rammer for forliget mellem SET og Umicore den 21. december 2000

- (22) Inden for rammerne af de undersøgelser skattemyndighederne i flere medlemsstater foretog af ædelmetaltransaktioner, udførte SET's regionalkontor i Bruxelles kontrol hos Umicore S.A. vedrørende årene 1995-1999. Efter kontrollerne sendte SET Umicore to betalingsanmodninger (af henholdsvis 30. november 1998 og 30. april 1999), som viste uregelmæssigheder i anvendelsen af momsfratagelser i forbindelse med salg af sølvkorn til selskaber hjemmehørende i Italien, Schweiz og Spanien.
- (23) Betalingsanmodningerne angik særlig fastsættelsen af det foreløbige momsbeløb, som Umicore hæftede for på grund af uregelmæssighederne i anvendelsen af momsfratagelse, skattebødens størrelse og de forfaldne morarenter fra og med den dato, hvor moms-gælden var opstået. I de to betalingsanmodninger blev den afgiftspligtige bedt om skriftligt at godkende de beløb, SET havde fastsat, eller indgive en motiveret indsigelse inden 20 dage.
- (24) Umicore valgte det sidste og indgav i juni 1999 to skriftlige indsigelser til SET, hvori det hævdedes, at momsfratagelsen var lovlig. Den 23. december 1999 meddelte SET Umicore sine bemærkninger til den afgiftspligtiges to skriftlige indsigelser. SET fastholdt rigtigheden af oplysningerne i de to betalingsanmodninger. Derfor bad SET Umicore om enten at godkende det fastsatte afgiftsbeløb eller fremkomme med nye oplysninger, som kunne begrunde nedsættelse eller bortfald af skattebeløbet, og erklære sig indforstået med, at forældelsesfristen for afgiftskravet med renter og bøder ikke forlængedes tilsvarende. Den 30. marts 2000 uddybede Umicore sin argumentation og afviste på ny SET's konklusioner.
- (25) Den 21. december 2000 accepterede SET Umicores forslag til en aftale («forlig») om de to betalingsanmodninger vedrørende moms i hele den periode, der er omfattet af SET's kontroller. Forliget indebærer, at Umicore skal betale et langt lavere beløb end det, der fremgår af ovennævnte betalingsanmodninger.

II.2. Afgiftsregler for leverancer inden for Fællesskabet og for udførsel af varer

- (26) De gældende momsregler for leverancer inden for Fællesskabet og for udførsel af varer, som forliget om årene

1995-1998 sigter til, udspringer af gennemførelsen af Rådets direktiv 91/680/EØF ⁽⁴⁾ i den belgiske momslovgivning. Direktivet indeholdt en overgangsordning for moms med henblik på at fjerne de fiskale grænser inden for Den Europæiske Union og ændrede det sjette momsdirektiv ⁽⁵⁾.

1. Beskatning af leverancer af varer

(27) I artikel 2, første afsnit, i den belgiske momslov («momsloven») fastlægges det, at »leverancer af varer og tjenesteydelser mod vederlag er afgiftspligtige, når de udføres af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab«.

(28) I momslovens artikel 10 er fastsat følgende:

»Ved leverance af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over en vare. Det drejer sig særlig om at stille den til rådighed for køberen eller erhververen i henhold til en retsstiftende eller retskonstaterende kontrakt.«

(29) Endelig hedder det i momslovens artikel 15:

»Artikel 1. Leverance af varer i Belgien finder sted, når leveringsstedet i overensstemmelse med artikel 2-6, må anses for at befinde sig i Belgien.

Artikel 2. Leveringsstedet må anses for at være det sted, hvor varen stilles til rådighed for køberen eller erhververen.

Dog må leveringsstedet anses for at være:

1. det sted, hvor forsendelsen eller transporten til køberen påbegyndes, når leverandøren, køberen eller tredjemand afsender eller transporterer varen

(...)

Artikel 7. Medmindre andet godtgøres, må leverancer af løsøre anses for at finde sted i Belgien, når en af parterne i transaktionen på tidspunktet for leverancen har etableret enten hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted dér, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted hans bopæl eller hans sædvanlige opholdssted.«

(30) Leverancer af varer (som transporteres fra et sted i Belgien) er altså i princippet afgiftspligtige i Belgien. Når en af parterne i transaktionen er hjemmehørende i Belgien, opererer loven med den lovsformodning, at leverancen må anses for at finde sted i Belgien.

2. Momspligt

(31) På grundlag af momslovens artikel 51, stk. 1, påhviler afgiften den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig leverance af varer eller tjenesteydelser i Belgien.

3. Udførsel

(32) I momslovens artikel 39, stk. 1, er fastsat en momsfrigørelsesordning ved eksport af varer: »Momsfrigørelsen omfatter: 1. leverancer af varer, som af sælgeren eller for hans regning forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet, 2. leverancer af varer, som af en køber, der ikke er hjemmehørende i Belgien, eller for hans regning, forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet (...)«.

(33) I overensstemmelse med momslovens artikel 39, stk. 3, er vilkårene for momsfrigørelse ved udførsel af varer fra Belgien til steder uden for Fællesskabet i belgisk ret fastsat ved kongelig anordning nr. 18 af 29. december 1992 (»KA nr. 18«) ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Artikel 5, stk. 2, i KA nr. 18 fastslår, at »en køber, som ikke er hjemmehørende i Belgien, og som selv tager en vare i besiddelse i Belgien, ved overdragelsen af varen skal kvittere for modtagelsen over for sælgeren, der er hjemmehørende i Belgien. Kvitteringen til sælgeren skal indeholde leveringsdato, beskrivelse af varerne og bestemmelsesland. Der skal også udstedes kvittering til sælgeren, når varerne overdrages i Belgien af en tredjemand for købers regning, og køber ikke er hjemmehørende i Belgien. I så fald skal kvitteringen være udstedt af omtalte tredjemand, som på kvitteringen erklærer at handle for ordregivers regning« — Artikel 6 i KA nr. 18 angiver, at »det påhviler sælger at godtgøre udførslen (...) uanset kravet om kvittering, jf. artikel 5, stk. 2«. Artikel 3 i KA nr. 18 bestemmer desuden, at »sælger skal altid være i besiddelse af alle de dokumenter, der godtgør udførslen og fremvise dem til kontrolpersoner på forlangende. Dokumenterne omfatter særlig ordresedler, transportdokumenter, betalingsdokumenter og de i artikel 2 omtalte eksportdeklarationer«. Artikel 2 bestemmer, at »en kopi af salgsfakturaen eller i mangel heraf et ledsagedokument med alle de oplysninger, som en salgsfaktura skal indeholde, skal afleveres til det toldkontor, hvor der skal indgives en eksportdeklaration i overensstemmelse med toldreglerne for udførsel«.

⁽⁴⁾ EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 (»sjette momsdirektiv«) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

4. Leverancer af varer inden for Fællesskabet

(34) I momslovens artikel 39a er fastsat følgende om tiden efter 1. januar 1993: »Følgende er omfattet af afgiftsfritagelsen: 1. Leverancer af varer, der forsendes eller transporteres af sælger (...), erhverver, eller for en af disses regning uden for Belgien, men inden for Fællesskabet, til en anden afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som handler i denne egenskab i en anden medlemsstat, hvor han er momspligtig af de inden for Fællesskabet erhvervede varer (...).«

(35) I belgisk skatteret forudsætter en korrekt anvendelse af den momsfrigørelse, der omtales i momslovens artikel 39a, at flere betingelser vedrørende dokumentation er opfyldt. I artikel 1 i KA nr. 52 af 29. december 1992 er det fastsat, at »den i momslovens artikel 39a omtalte momsfrigørelse forudsætter dokumentation for, at varerne er blevet forsendt eller transporteret uden for Belgien, men inden for Fællesskabet«. Derefter præciseres det i artikel 2 i KA nr. 52, at momsfrigørelsen »derudover forudsætter, at det kan godtgøres, at leverancen sker til en afgiftspligtig..., der er momsregistreret i en anden medlemsstat«. I artikel 3, 1. afsnit, i KA nr. 52 er det derudover fastsat, at »sælger skal altid være i besiddelse af alle de dokumenter, der godtgør, at forsendelsen eller transporten af varerne faktisk har fundet sted...«. I den forbindelse henledes de afgiftspligtiges opmærksomhed i et uddrag af en pressemeldelse, der er trykt i *Moniteur Belge* nr. 36 af 20. februar 1993, på det forhold, at »transporten skal udføres af sælger, erhverver eller for en af disses regning. Dette indebærer, at en transport, der udføres af en efterfølgende kunde eller for dennes regning (f.eks. i forbindelse med salg i flere led, hvor transporten udføres af slutkunden), ikke medfører afgiftsfritagelse af de leverancer, der går forud for leverancen til slutkunden.

(36) For at nyde afgiftsfritagelse ved leverancer inden for Fællesskabet, påhviler det derfor den afgiftspligtige blandt andet at dokumentere, at transporten er udført af sælger, erhverver eller for en af disses regning (7).

(7) I et uddrag af den belgiske finansministers svar på forespørgsel fra parlamentet nr. 248 af 23.1.1996 (Bull. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995-1996 nr. 26 af 18.3.1996) præciseres det, at »en leverance inden for Fællesskabet, der afsendes eller transporteres fra Belgien, udgør en transaktion, der i princippet er afgiftspligtig i Belgien, når den foretages af en afgiftspligtig, der handler i denne egenskab. Det påhviler naturligvis den leverandør, der påberåber sig afgiftsfritagelsen, at godtgøre, at han er berettiget til den. Det er altså vedkommende, der har bevisbyrden for, at betingelserne for anvendelse af undtagelsesbestemmelsen er opfyldt.«

(37) Hvis betingelserne for at anvende undtagelserne i momslovens artikel 39 og 39a ikke er opfyldt, er leverancen af varer afgiftspligtig i Belgien, og der opstår en momsgæld som følge af, at transaktionen finder sted (8). Ud fra princippet om *fair play* over for den afgiftspligtige accepterer de belgiske skattemyndigheder ikke desto mindre afgiftsfritagelser i henhold til ovennævnte artikler, selv om den afgiftspligtige ikke er i stand til at fremlægge fuld dokumentation for, at betingelserne for afgiftsfritagelse er opfyldt, forudsat at skattemyndighederne selv har fået en sådan dokumentation i hænde fra andre medlemsstater eller tredjelande, f.eks. i forbindelse med gensidig bistand.

5. Beskatning på grundlag af de faktiske forhold

(38) Det er den belgiske kassationsrets faste retspraksis, at beskatning (herunder momspålæg) skal ske på grundlag af de faktiske forhold (9). Ud fra dette princip skal skattemyndighederne således fastsætte en afgift ud fra de faktiske forhold (resultatet af de pågældende parter faktiske hensigter), ikke ud fra de formodede forhold, sådan som skatteyderen fremstiller dem.

6. Procedure

(39) Hvis skattemyndighederne anfægter momsfrigørelsen af de pågældende leverancer af varer, tilsendes den afgiftspligtige en betalingsanmodning (10), som regel vedlagt bødeforlæg.

7. Forlig med den afgiftspligtige

(40) I henhold til momslovens artikel 84, andet afsnit, kan finansministeren indgå forlig med en afgiftspligtig, forudsat at forliget ikke indebærer afgiftsfritagelse eller

(8) I artikel 16 angives det, at en leverance finder sted i det øjeblik, hvor varen stilles til rådighed for erhververen, og i artikel 17, at afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på tidspunktet for leverancen.

(9) Se Kassationsrettens dom af 21.5.1982, Pas. I, 1982, s. 1106.

(10) Skønt denne procedure ikke er beskrevet eksplicit i momsloven, er den skattemyndighedernes gængse praksis og sigter på at overholde en række grundlæggende principper, herunder kontradiktionsprincippet og god forvaltningsskik.

-nedsættelse. Sådanne forlig kan således kun vedrøre faktiske forhold, ikke retlige. Forlig forudsætter normalt indrømmelser fra begge parter (ikke om afgiftens størrelse, som er beregnet på grundlag af fastslåede kendsgerninger, men om faktiske forhold, bødefastsættelse osv.)⁽¹¹⁾.

- (41) Finansministerens kompetence er uddelegeret til de regionale momsforvaltninger og SET.

8. Anvendelse af administrative bøder

- (42) For så vidt angår anvendelsen af bøder i tilfælde af manglende dokumentation for retten til afgiftsfritagelse skal der i henhold til momslovens artikel 70, stk. 1, betales en proportionel bøde svarende til to gange den skyldige afgift for at have undladt at opfylde forpligtelsen til at betale moms. I henhold til KA nr. 41 af 30. januar 1987 eksisterer der dog en reduktionsskala for proportionelle skattebøder. I henhold til artikel 1, stk. 1, i KA nr. 41 nedsættes denne bøde til 10 % af den skyldige afgift (jf. bilagets tabel G) i tilfælde af overtrædelser i forbindelse med anvendelsen af momslovens artikel 39a (forkert anvendt fritagelse eller manglende dokumentation for retten til fritagelse). Den proportionelle bøde anvendes ligeledes ved overtrædelser af samme art ved anvendelsen af momslovens artikel 39.
- (43) I henhold til momslovens artikel 70, stk. 2, skal der svares en bøde svarende til to gange den skyldige afgift af transaktionen, når der ikke udstedes faktura, eller fakturaen indeholder fejlagtige oplysninger, bl.a. vedrørende registreringen af transaktionen samt navn eller adresse på de interesserede parter. I henhold til momslovens artikel 70, stk. 2, andet afsnit, gælder reglen om bødepålæg dog ikke, når uregelmæssighederne kan anses for at være utilsigtede⁽¹²⁾, eller når leverandøren ikke havde nogen grund til at tvivle på, at medkontrahenten ikke var afgiftspligtig⁽¹³⁾.
- (44) I henhold til KA nr. 41⁽¹⁴⁾ nedsættes bødebeløbet til 100 % af den skyldige afgift af transaktionerne i tilfælde af, at de anmærkninger, der skal optræde på fakturaen, ikke er tilstrækkeligt præcise. Ifølge samme anordnings artikel 3 eftergives hele bøden, når en afgiftspligtig af egen drift bringer sin situation i orden, inden skattemyndighederne tager affære.

⁽¹¹⁾ Commentaire administratif du code de la TVA nr. 84/91.

⁽¹²⁾ Særlig må det tages i betragtning, hvor mange og hvor vigtige transaktioner, der ikke fremgår af dokumenter uden uregelmæssigheder sammenholdt med, hvor mange og hvor vigtige transaktioner der fremgår af dokumenter uden regelmæssigheder.

⁽¹³⁾ Ifølge commentaire administratif nr. 70/67 anvendes denne bestemmelse udelukkende, når den afgiftspligtiges salg til en kunde sker uden faktura, og denne kunde optræder som privatperson og på betingelse af, at den afgiftspligtige ikke har tungtvejende grunde til at tvivle på, at medkontrahenten ikke er afgiftspligtig.

⁽¹⁴⁾ Se tabel C.

9. Bødernes proportionalitet

- (45) Ifølge den belgiske domstol Cour d'Arbitrages⁽¹⁵⁾ kendelse af 24. februar 1999⁽¹⁶⁾ skal en dommer kunne efterprøve, om »beslutningen om en sanktion er berettiget af faktiske og retlige grunde, og om den overholder samtlige de ved lov fastsatte bestemmelser og generelle principper for forvaltning, herunder proportionalitetsprincippet«. Ved samme lejlighed vurderede Cour d'Arbitrage desuden, at administrative bøder på momsområdet havde karakter af sanktion.

- (46) Den belgiske kassationsrets⁽¹⁷⁾ nyere retspraksis bekræfter i øvrigt, at såvel de kompetente skattemyndigheder som domstolene er forpligtet til at anvende proportionalitetsprincippet ved beregning af administrative bøders størrelser, også når det medfører, at de må fravige en fast bødeskala.

10. Skattemyndighedernes mulighed for at nedsætte eller eftergive bøder

- (47) Efter at lov af 15. marts 1999 om klageadgangen på skatte- og afgiftsområdet, er trådt i kraft, er momslovens bestemmelser⁽¹⁸⁾, som tillagde det belgiske finansministerium beføjelser til at eftergive bøder, ophævet. På grundlag af artikel 9 i regentanordningen af 18. marts 1831⁽¹⁹⁾ har det belgiske finansministerium eller den embedsmand, som det bemyndiger dertil, kompetencen til at nedsætte eller eftergive bøder. Ministeriet har uddelegeret denne kompetence til generaldirektøren og de regionale direktører⁽²⁰⁾ med ansvar for momsforvaltningen⁽²¹⁾.
- (48) Denne bestemmelse giver skattemyndighederne mulighed for ved bødeforlæg at fravige den bødeskala, der er fastlagt i momslovens artikel 70, stk. 2, og i KA nr. 41, særlig når en slavisk anvendelse af skalaen kunne være i modstrid med proportionalitetsprincippet.
- (49) Når en bødenedsættelse er mulig, er det angiveligt naturligt, at et forlig, som skattemyndighederne og den afgiftspligtige indgår i mindelighed, også vedrører bøden, der kan gøres til genstand for forhandlinger.

⁽¹⁵⁾ Nu den belgiske forfatningsdomstol.

⁽¹⁶⁾ Cour d'arbitrages kendelse af 24.2.1999 i sag nr. 22/99.

⁽¹⁷⁾ Kassationsretten, 12.2.2009, RG C.07.0507.N, ikke offentliggjort, Kassationsretten, 13.2.2009, RG F.06.01.07.N, ikke offentliggjort, og Kassationsretten, 12.2.2009, RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Se momslovens tidligere artikel 84.

⁽¹⁹⁾ Ifølge regentanordningens artikel 9 træffer finansministeren afgørelser i klager vedrørende eftergivelse eller afgiftsforhøjelse i form af bøder i de tilfælde, hvor domstolene ikke træffer afgørelse.

⁽²⁰⁾ Direktører for de regionale SET besidder samme kompetence i medfør af artikel 95 i lov af 15.3.1999, der erstatter artikel 87 i lov af 8.8.1980.

⁽²¹⁾ Se Commentaire TVA nr. 84/59.

11. Morarenter

(50) For så vidt angår morarenter, fastsættes det i momslovens artikel 91, stk. 1, at disse udregnes som 0,8 % af det skyldige afgiftsbeløb pr. måned, forsinkelsen varer. I momslovens artikel 84a præciseres det, at direktøren for den regionale momsforvaltning i særlige tilfælde kan fritage den afgiftspligtige helt eller delvis for betaling af morarenter i henhold til momslovens artikel 91 på betingelser, som direktøren fastsætter.

(51) Det følger dog af visse administrative kommentarer om moms⁽²²⁾, at morarenter udelukkende kan eftergives helt eller delvis, såfremt den afgiftspligtige er kommet i en vanskelig økonomisk situation, der skyldes omstændigheder, som vedkommende ikke selv var herre over. Belgien bekræfter denne praksis i sit brev af 13. juni 2005 som reaktion på bemærkninger fra tredjemand og angiver, at »de regionale SET-direktører har ikke i noget tilfælde eftergivet morarenter, hverken helt eller delvis. I øvrigt eftergives morarenter kun til afgiftspligtige, som befinder sig i en vanskelig økonomisk situation (...)«.

12. Tilbagebetaling

(52) Ifølge momslovens artikel 77, stk. 1, nr. 7, tilbagebetales en afgift af en leverance af varer (eller tjenesteydelser) indtil det skyldige beløb i tilfælde af helt eller delvis tab af købsprisen.

(53) Cirkulære nr. 78 om tilbagebetaling af moms⁽²³⁾ fastsætter, at tilbagebetaling skal ske, ikke kun når købsprisen går tabt som følge af konkurs eller akkord, men tillige i de tilfælde, hvor leverandøren godtgør, at regningen helt eller delvis er ubetalt, og han har udtømt alle retsmidler. Hvornår tabet kan betragtes som sikkert, afhænger af de faktiske forhold i den enkelte sag⁽²⁴⁾.

(54) Når kun en del af regningen er betalt, f.eks. fordi beløbet uden moms er betalt af erhververen, og et beløb svarende

til momsens ikke er betalt, er det kun den del af momsbeløbet, der forholdsmæssigt kan henføres til den ubetalte del⁽²⁵⁾, der kan tilbagebetales⁽²⁶⁾.

13. Fradrag af moms i selskabsskatten

(55) Ifølge artikel 53 i indkomstskatteloven er en række afgifter ikke fradragsberettigede ved beregningen af det afgiftspligtige grundlag for indkomstskat (herunder selskabsskat). Moms er dog ikke en af de pågældende afgifter.

(56) De forvaltningsmæssige retningslinjer med hensyn til indkomstskat⁽²⁷⁾ fastsætter i øvrigt, at moms, som en afgiftspligtig har indbetalt til eller skylder skattemyndighederne, og som ikke er dækket af den moms, som kunden har betalt, udgør udgifter i forbindelse med arbejdet.

14. Fradrag af moms bøder i selskabsskatten

(57) I overensstemmelse med Kassationsrettens retspraksis, som bekræftes af de administrative kommentarer⁽²⁸⁾, kan der ske fradrag af proportionelle moms bøder i selskabsskatten.

15. SET's beføjelser

(58) Ifølge artikel 87 i lov af 8. august 1980 har SET og dens regionale direktører de samme beføjelser som momsforvaltningen.

II.3. Støttemodtageren

(59) Umicore S.A. er et belgisk aktieselskab, som fremstiller og markedsfører specielle materialer og ædelmetaller i EU og på de internationale markeder. Bl.a. fremstiller og sælger Umicore sølvkorn. Umicore er særlig kendt for at have en af verdens største sølvraffineringskapaciteter.

(60) Umicore udvinder sølv af andre materialer, som oftest af industriaffald, som virksomheden modtager som led i en lønkontrakt om genvinding af ædelmetaller og andre metaller (sølv, guld, platin, palladium, rhodium, iridium, kobolt, kobber, bly osv.). Umicore fremstiller specielt sølvkorn, som oftest sælges til engrosvirksomheder i smykkebranchen eller til industrien.

⁽²²⁾ Se Commentaire TVA nr. 84a/4 og følgende.

⁽²³⁾ Circulaire TVA nr. 78 af 15.12.1970, punkt 9.

⁽²⁴⁾ Se momsmyndighedernes manual »Manuel TVA«, s. 1116, punkt 530.

⁽²⁵⁾ Hvis en afgiftspligtig person fakturerer et beløb på 100, hertil lægger moms på 21 og dermed opnår et samlet beløb på 121, og hvis erhververen kun betaler 100, vedrører en eventuel tilbagebetaling ikke beløbet 21, men beløbet $21 \times (21/121) = 3,64$.

⁽²⁶⁾ Der foreligger ikke præcise retningslinjer for, hvordan tilbagebetalingen i tilfælde af helt eller delvis tab af købsprisen skal beregnes. Der er dog intet til hinder for, at en sådan tilbagebetaling kan foregå i de tilfælde, hvor momsbeløbet faktureres efterfølgende af den afgiftspligtige (selv flere år efter afgiftspligtens indtræden).

⁽²⁷⁾ Se Com.I.R. nr. 53/88.

⁽²⁸⁾ Se Com.I.R. nr. 53/97 og nr. 53/97.1.

(61) Umicore afsætter også sølvkorn i andre medlemsstater. Det fremgår af Umicores oplysninger til de belgiske skattemyndigheder, at forbruget af sølv på det relevante tidspunkt androg 26 000 ton årligt på verdensplan, og at Italien var det vigtigste marked i Europa og blandt de største geografiske markeder med ca. 2 000 ton årligt.

II.4 SET's kontroller og betalingsanmodninger

(62) I forlængelse af SET's kontroller af Umicores handel med ædelmetaller i årene 1995-1999 sendte SET's regional-kontor i Bruxelles henholdsvis den 30. november 1998 og den 30. april 1999 to betalingsanmodninger, der viste uregelmæssigheder vedrørende momsfrigørelser i henhold til momslovens artikel 39a (og i visse tilfælde i henhold til artikel 39, der omhandler momsfrigørelse for varer, der udføres af EU) for nogle leverancer af sølvkorn til italienske, spanske og schweiziske kunder med bestemmelsessted i Italien. Særlig kunne det på grundlag af en række undersøgelser, som de berørte medlemsstaternes kompetente tjenestegrene udførte, fastslås, at visse af Umicores udenlandske kunder var fiktive og knyttet til svigagtige mekanismer af »karruseltypen« med henblik på at unddrage sig momsbetaling.

(63) De uregelmæssigheder, som SET fastslog, vedrører især overtrædelse af momslovens artikel 39 og 39a og artikel 1-3 i KA nr. 52 og Umicores anvendelse af momsfrigørelsesreglerne på visse leverancer inden for Fællesskabet samt udførsler. Særlig fandt skattemyndighederne, at den afgiftspligtige ikke kunne dokumentere, at betingelserne for at anvende momslovens fritagelsesbestemmelser (artikel 39 og 39a) var opfyldt i forbindelse med de pågældende leverancer. Det var derfor SET's foreløbige vurdering, at Umicore havde anvendt momsfrigørelsesbestemmelserne fejlagtigt i forbindelse med visse leverancer inden for Fællesskabet og visse udførsler.

(64) Hvad angår især salg til visse afgiftspligtige italienere og spaniere (i perioden 1995-1996), var SET's foreløbige vurdering, at transporten af varerne hverken var blevet udført af Umicore eller den erhverver, der fremgik af fakturaen, og heller ikke for deres regning, men af en efterfølgende kunde i forsyningskæden i Italien. Ifølge SET opfyldte de pågældende leverancer altså ikke betingelserne i momslovens artikel 39a vedrørende momsfrigørelse i forbindelse med leverancer af varer inden for Fællesskabet.

(65) For så vidt angår salg til en række schweiziskbaserede selskaber fandt SET, at momsfrigørelsen i henhold til momslovens artikel 39 for varer, der udføres af EU, ikke kunne finde anvendelse, fordi varerne var blevet leveret til et bestemmelsessted i Italien og således ikke havde forladt EU's territorium.

(66) Følgelig var SET's foreløbige konklusion i betalingsanmodningen af 30. november 1998, at Umicore for årene 1995 og 1996 skyldte den belgiske stat følgende beløb:

— moms: 708 211 924 BEF, dvs. ca. 17 556 115 EUR

— nedsat skattebøde (jf. tabel G i bilaget til KA nr. 41): 70 820 000 BEF, dvs. ca. 1 755 582 EUR

— morarenter: 0,8 % per måned, forsinkelsen varer fra 21. januar 1997, udregnes på grundlag af det skyldige momsbeløb

(67) SET's foreløbige konklusion i betalingsanmodningen af 30. april 1999 var i øvrigt, at Umicore for årene 1997-1998 skyldte den belgiske stat følgende beløb:

— moms: 274 966 597 BEF, dvs. ca. 6 816 243 EUR

— nedsat skattebøde (jf. tabel G i bilaget til KA nr. 41): 27 496 000 BEF, dvs. ca. 681 608 EUR

— 0,8 % morarenter pr. måned, forsinkelsen varer fra 21. januar 1999, udregnes ud fra det skyldige momsbeløb

(68) Sammenlagt indeholdt betalingsanmodningerne momskrav over for Umicore på 24 372 358 EUR og skattebødekrav på 2 437 235 EUR.

(69) Ved af brev af 11. og 18. juni 1999 og 31. marts 2000 anfægtede Umicore betalingsanmodningerne. Især hævdede Umicore at være uvidende om uregelmæssigheder hos virksomhedens kunder og forsvarede sig med, at virksomheden som grossist på sølvkornmarkedet ikke kunne forventes at være bekendt med, hvilke kunder køberne havde, i betragtning af at sølvsalget foregik »ab fabrik« med henblik på at undgå de risici, der knytter sig til transport. Desuden gjorde Umicore gældende, at samtlige virksomhedens kunder, i den periode transaktionerne foregik, var momsregistreret i andre medlemsstater, at Umicores kvartalsvise opgørelser over leverancer inden for Fællesskabet altid havde indeholdt samtlige sådanne leverancer i overensstemmelse med den belgiske momslov, at Umicores fakturaer blev udarbejdet i de momsregistreredes navn i overensstemmelse med det aftalte ved ordreafgivelsen, at transporten var udført af specialiserede transportvirksomheder, og at varen faktisk havde forladt belgisk territorium og faktisk var ankommet til Italien. Derfor fandt Umicore, at det var med rette, at virksomheden havde anvendt momsfrigørelsesbestemmelserne i momslovens artikel 39a på de pågældende transaktioner.

(70) Umicore understregede endvidere, at nogle stater nøjes med at kræve dokumentation for transport af varer i en anden medlemsstat end afgangsstedet for transporten, hvorimod Belgien angiveligt kræver dokumentation for, at transporten er udført af sælger eller køber af de pågældende varer, eller for en af disses regning, hvilket skulle være i modstrid med EU-retten og have alvorlig konkurrenceforvridende virkninger på bekostning af Umicore og andre belgiske virksomheder, som udfører denne type af leverancer inden for Fællesskabet. Umicore fandt altså, at virksomheden handlede i god tro, da den undlod at opkræve moms af de omstridte transaktioner.

II.5. Grundlaget for forliget af 21. december 2000

(71) Den 21. december 2000 godkendte SET Umicores forslag til et forlig om virksomhedens momsafregning for årene 1995-1998. I forslaget til forlig angives det, at Umicore anfægter berettigelsen af SET's betalingsanmodninger, men accepterer den foreslåede løsning ud fra et ønske om at finde en mindelig løsning.

(72) Ifølge forliget skal Umicore betale 423 000 000 BEF, dvs. ca. 10 485 896 EUR som »endelig og fuldstændig momsafregning for Umicore for årene 1995-1999«. I forliget præciseres det endvidere, at der ikke kan ske fradrag af beløbet i selskabsskatten.

(73) Som Belgien allerede angav i den indledende undersøgelsesfase, før selve proceduren blev indledt, er de belgiske skattemyndigheder af den opfattelse, at transaktionsbeløbet svarer til en bøde, hvis størrelse er fastsat i henhold til momslovens artikel 70, stk. 2, og som nedsættes på grundlag af momslovens artikel 84. Det er således fastsat særlig i artikel 70, stk. 2, at fejlagtige angivelser på den afgiftspligtiges faktura »med hensyn til momsregistreringsnummer, navn eller adresse på de interesserede parter i transaktionen, typen og mængden af varer, der leveres eller tjenester, der ydes, priser og tilbehør«, medfører en bøde svarende til to gange den skyldige afgift af transaktionen. Bøden nedsættes dog til 100 % af den skyldige afgift i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i KA nr. 41 (jf. tabel C i bilaget til KA nr. 41).

(74) Belgien hævder ligeledes, at det transaktionsbeløb, som Umicore og SET nåede frem til, er berettiget og rimeligt i henhold til belgisk ret. Beløbet fremkommer ved følgende beregning:

— skyldig afgift (teoretisk beregning) af de pågældende transaktioner: 708 mio. BEF

— bøde: 708 mio. BEF × 200 % = 1 416 mio. BEF (jf. momslovens artikel 70, stk. 2)

— nedsættelse til 100 % i overensstemmelse med KA nr. 41 (jf. tabel C), der omhandler momsbodestørrelser, når overtrædelsen ikke er sket med henblik på at unddrage sig eller hjælpe andre til at unddrage sig afgiften: 708 mio. BEF

— hensyntagen til, at bøden ikke er fradragsberettiget som erhvervsmæssige omkostninger (708 – 40,17 % af 708): 423 mio. BEF, dvs. ca. 10 485 896 EUR.

(75) Ifølge de belgiske myndigheder var et sådan forlig rimeligt, da de omhandlede betalingsanmodninger kun er et første skridt i den komplekse administrative procedure for fastsættelse af, hvor stor en skattegæld en momspligtig er skyldig at betale. En grundig undersøgelse af de oplysninger og argumenter, som Umicore — der hele tiden har afvist at have begået svig — påberåbte sig, overbeviste angiveligt SET om, at der i dette tilfælde ikke var grundlag for at opkræve afgifterne. SET finder, at oplysningerne samlet set, herunder særlig de dokumenter, som Umicore og de italienske myndigheder har fremsendt, gør det muligt at konkludere, at betingelserne for momsfrigtagelse var opfyldt, på trods af de forhold der er registreret i betalingsanmodningerne. Da der således ikke blev fastsat noget afgiftsbeløb, er der heller ikke blevet indrømmet nogen nedsættelse af momsgælden.

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNINGEN AF PROCEDUREN

(76) I Kommissionens beslutning om at indlede proceduren fandt den, at der herskede tvivl om den momsfrigtagelse af leverancer af varer, som SET's betalingsanmodninger omhandlede. Den fandt, at uretmæssig momsfrigtagelse kunne have øget leverandørens fortjenstmargen ved de pågældende transaktioner.

(77) Kommissionen mindede om, at skønt en leverance af varer inden for Fællesskabet i princippet er afgiftspligtig i Belgien, kan den momsfrigtages, hvis to betingelser er opfyldt:

— varerne forsendes eller transporteres ud af den EU-medlemsstat, hvorfra de afsendes eller transporteres, af sælgeren eller køberen eller for en af disses regning, og indføres i en anden EU-medlemsstat, og

— leverancen af varerne udføres på vegne af en anden afgiftspligtig, der handler i denne egenskab, i en anden EU-medlemsstat end den, hvorfra varerne afsendes eller transporteres.

(78) Ud fra de oplysninger Kommissionen havde til rådighed, syntes Umicore ikke at være i stand til at godtgøre, at disse betingelser for fritagelse var opfyldt, da SET aflagde kontrolbesøg. Derfor, og i overensstemmelse med reglerne om momspålæg af leverancer af varer i Belgien, opstod der en skattegæld som følge af de afgiftspligtige transaktioner.

(79) Kommissionen vurderede derfor, at det pågældende forlig tilsyneladende gav Umicore en fordel, der bestod i nedsættelse af en afgift, der normalt skulle have været betalt over Umicores budget.

(80) Kommissionen fremhævede ligeledes, at det ville være selvmodsigende og uberettiget at pålægge en proportional bøde ud fra et ubetalt momsbeløb, samtidig med at selve momsen ikke opkrævedes.

- (81) Ifølge Kommissionen retfærdiggjorde formodningen, om at Umicore ikke havde handlet i svigagtigt øjemed, ikke en proportional bøde i stedet for selve afgiften.
- (82) Kommissionen fremhævede i øvrigt, at det momsbeløb, der indgik i beregningen af den proportionelle bøde (708 mio. BEF), kun udgjorde en del af den skattegæld, som oprindeligt blev fastsat i SET's betalingsanmodninger (983 mio. BEF). De oplysninger, som Belgien fremsendte vedrørende beregningen af forligsbeløbet, ser ikke ud til at have taget hensyn til Umicores momsgæld for perioden 1997-1998 i betalingsanmodningen af 30. april 1999.
- (83) Desuden gav Kommissionen udtryk for tvivl om lovligheden af den efterfølgende nedsættelse af det pågældende beløb med den begrundelse, at bøden ikke var fradragsberettiget som erhvervsmæssige omkostninger.
- (84) I øvrigt udtrykte Kommissionen skepsis vedrørende omstændighederne ved forligets indgåelse. Særlig udgjorde det forhold, at det ikke fremgår af forliget, hvilket retsgrundlag og formel juridisk begrundelse det bygger på, en fravigelse af den normale procedure for fastsættelse og afvikling af momsgæld i Belgien. Når skattemyndighederne anfægter en afgiftspligtiges afgiftsfritagelse, fremsender de i princippet en betalingsanmodning, som i reglen ledsages af en bøde. Såfremt den interesserede part anfægter skattemyndighedernes afgiftspålæg, og hans indsigelser ikke overbeviser de berørte tjenestegrene, bør skattemyndighederne i princippet udstede et betalingspålæg ledsaget af en forhøjelse af bøden på 50 %.
- (85) For så vidt angår foranstaltningens selektive karakter mindede Kommissionen om, at skattemyndigheders skønsmæssige praksis kan give anledning til fordele, der henhører under anvendelsesområdet for traktatens artikel 107, stk. 1 ⁽²⁹⁾.
- (86) Kommissionen vurderede således, at et forlig som det med Umicore indgæede, der nedsatte momsgæld, bøder og morarenter, ikke er noget, alle afgiftspligtige har adgang til, selv om de anfægter de overtrædelser, som myndighederne hævder, har fundet sted, og selektivitetskriteriet i de pågældende tilfælde er opfyldt.
- (87) Ifølge Kommissionen falder støtten tilsyneladende ikke ind under de i traktatens artikel 107 hjemlede undtagelsesbestemmelser.

⁽²⁹⁾ Se også Domstolens dom af 26.9.1996 i sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1996 I, s. 4551, Domstolens dom af 6.3.2002 i forenede sager T-127/99, Diputación Foral de Álava, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco og Gasteizko Industria Lurra, SA, og T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, Sml. 2002 II, s. 1275, præmis 151 og 154.

IV. BELGIENS BEMÆRKNINGER

Den fulgte procedure

- (88) Belgien understreger, at momsloven ikke opererer med en præcis formel procedure for berigtigelse af det beløb, den afgiftspligtige skal svare. Dog har der dannet sig en praksis, som først og fremmest har til formål at informere den afgiftspligtige om myndighedernes planlagte berigtigelse. Myndighederne beder den afgiftspligtige om at gøre forhold gældende, som taler imod afgiftspålægget. Denne praksis er udtryk for principperne om sund offentlig forvaltning og retten til kontradiktion. I den sammenhæng opfattes betalingsanmodningen således blot som myndighedernes diskussionsoplæg i forhold til den afgiftspligtige, som den ikke har retsvirkning overfor, ligesom den heller giver staten noget retskrav på dens fordring. Betalingsanmodningen giver således frem for alt den afgiftspligtige mulighed for at anfægte skattemyndighedernes foreløbige vurdering og gøre de elementer gældende, som støtter dennes opfattelse.
- (89) Ifølge Belgien er det muligt, at en gennemgang af de argumenter, som den afgiftspligtiges fremsætter som svar på betalingsanmodningen, giver anledning til at ændre den planlagte berigtigelse eller endog opgive afgiftspålægget fuldstændigt.
- (90) Belgien angiver ligeledes, at betalingsanmodningen ikke skaber en skattegæld. Kun det eksigible betalingspålæg udgør angiveligt det dokument, som staten bygger sin momsfordring på ⁽³⁰⁾. Eftersom der aldrig er tilgået Umicore noget betalingspålæg i den pågældende sag, ville det ifølge Belgien være fejlagtigt at tale om »nedbringelsen af momsgælden«.
- (91) Med henblik på at godtgøre at proceduren i Umicore-sagen tillige følges i andre afgiftspligtiges sager, fremsender Belgien en kopi af et forlig fra 2000 med en afgiftspligtig om et beløb på 6 mio. BEF, skønt det i et bødeforlæg fra 1995 vedrørende de samme transaktioner blev meddelt samme afgiftspligtige, at han skyldte et beløb på 14 mio. BEF.
- (92) For så vidt angår proceduren vedrørende den afgiftspligtige, tilføjer Belgien, at forlig om skat er et basalt instrument på momsområdet, som er anerkendt både teoretisk og i retspraksis, og som nævnes eksplicit i momslovens artikel 84. Forliget følger således i realiteten en procedure, som alle afgiftspligtige uden undtagelse har adgang til.
- (93) Hvad angår det forhold, at der ikke i forliget henvises til retsgrundlaget, angiver Belgien, at momslovens artikel 84 ikke opstiller bestemte form- eller indholds krav til forlig om skat på momsområdet. Det følger heraf, at det ikke er påkrævet at nævne et bestemt retsgrundlag eller fremkomme med nogen formel begrundelse i forlig.

⁽³⁰⁾ Momslovens artikel 85.

Bevisførelsen

- (94) Belgien minder om, at Kommissionen i 1999 bebrejdede de belgiske myndigheder den strenghed, hvormed de angiveligt vurderede den dokumentation, som de afgiftspligtige fremlagde for at godtgøre deres leverancer inden for Fællesskabet. I den sammenhæng refereres der til en brevveksling mellem Kommissionen og den belgiske finansminister om kravene til bevisstyrke ved afgiftsfritagelse af leverancer inden for Fællesskabet ⁽³¹⁾.
- (95) Belgien minder også om, at hverken EU-lovgivningen eller belgisk ret indeholder præcise bestemmelser om, på hvilken måde afgiftspligtige kan og bør dokumentere, at de har ret til afgiftsfritagelse. Tværtimod er det i første række skattemyndighederne og derefter i givet fald domstolene, der i hvert enkelt tilfælde skal vurdere, om det er tilstrækkeligt dokumenteret, at betingelserne for at opnå afgiftsfritagelse er opfyldt. I den sammenhæng fremsendte Belgien desuden kopier af retssager, hvor domme og kendelser er faldet ud til hver sin side.

Myndighedernes ændrede vurdering

- (96) For så vidt angår den første betalingsanmodning, der vedrører årene 1995 og 1996, angiver Belgien, at følgende er taget i betragtning, da det oprindeligt påtænkte afgiftspålæg blev opgivet:
- Umicore var ikke meddelagtig i momssvindlen
  - varerne blev betalt, før de blev udført, af professionelle vognmænd på købernes vegne
  - der blev fremlagt dokumentation for transport af varerne i Italien, om end dokumentationen først og fremmest hidrører fra de italienske myndigheder og ikke Umicore ⁽³²⁾.
- (97) Belgien angiver dog, at SET, efter at have opdaget Umicores fejl med hensyn til angivelse af de egentlige kunder, fandt, at den afgiftspligtige skulle tildeles en større bøde. I denne sammenhæng har myndighederne kun givet indrømmelser med hensyn til bødens størrelse, hvilket angiveligt bevises af registreringer af den afgiftspligtiges betaling som en proportionel bøde i statens bogholderi.

⁽³¹⁾ I brev (SG(99) 3364) af 10.5.1999 angiver Kommissionen, at skønt de belgiske bestemmelser forekommer at være fornuftige og have et rimeligt omfang, har Kommissionen modtaget flere klager, hvoraf det fremgår, at specielt når køber selv transporterer den erhvervede vare, kræver skattemyndighederne en række dokumenter, som sælger ikke har mulighed for at fremlægge, særlig transportdokumenter.

⁽³²⁾ I den forbindelse minder Belgien om, at ifølge belgisk retspraksis skal beskatning ske ud fra de faktiske forhold og princippet om sund offentlig forvaltning. På grundlag af disse principper er det de belgiske skattemyndigheders vurdering, at de bør tages hensyn til dokumentation fra et andet lands myndigheder med henblik på en eventuel momsfritagelse for leverancer inden for Fællesskabet.

- (98) For så vidt angår den anden betalingsanmodning, der vedrører årene 1997 og 1998, fremhæver Belgien, at opgivelsen af det påtænkte afgiftspålæg er velbegrunderet, for betingelserne for momsfritagelse viste sig faktisk at være opfyldt. Faktisk blev varerne sendt til en anden medlemsstat (Italien), og leverancen udførtes af en afgiftspligtig, der var momsregistreret i en anden medlemsstat (Det Forenede Kongerige) ⁽³³⁾.
- (99) Belgien angiver desuden, at den ændrede vurdering skyldes, at man i 1998 og 1999 endnu ikke rådede over alle relevante dokumenter. Når skattemyndighederne havde samlet alle dokumenter, var det deres opgave ud fra alle de til rådighed stående oplysninger at vurdere, om de kunne afslå momsfritagelsen, og om de ville være i stand til med held at forsvare et sådant afslag ved de retlige instanser. Belgien tilføjer, at på grundlag af en risikovurdering i lighed med de risikovurderinger, private kreditorer foretager, foretrak SET et umiddelbart, konkret og uanfægteligt resultat frem for en langstrakt og kostbar tvist med et yderst tvivlsomt udfald.

Anvendelse af bøder

- (100) Belgien fremhæver, at skattemedarbejderne ved udarbejdelsen af betalingsanmodningerne automatisk anvendte retsforskrifterne vedrørende det påtænkte afgiftspålæg. I henhold til momslovens artikel 70, stk. 1, og tabel G (punkt VII, 2, A) i KA nr. 41 udstedes en bøde på 10 % af den skyldige afgift i tilfælde af med urette påberåbt eller anvendt fritagelse uden svigagtigt øjemed. I den sammenhæng understreger Belgien, at skattemedarbejderne nødvendigvis må have skønnet, at de ikke var i stand til at påvise, at Umicore havde handlet i svigagtigt øjemed.
- (101) Ifølge Belgien er grundlaget for den bøde, der blev godkendt i forliget af 21. december 2000 helt forskelligt fra grundlaget for den bøde, der blev udstedt i betalingsanmodningerne. Belgien understreger, at eftersom det er tilstrækkeligt godtgjort, at der var tale om leverancer inden for Fællesskabet, ville det være fuldstændigt selvmodsigende at pålægge en bøde i henhold til momslovens artikel 70, stk. 1, med den begrundelse, at momsfritagelsen i henhold til momslovens artikel 39a skulle være påberåbt med urette.
- (102) Belgien understreger derefter, at selv om det kunne godtgøres, at der var tale om leverancer inden for Fællesskabet, ville det ikke ændre ved, at Umicores fakturaer fremtrådte særdeles skødesløst udformede med hensyn til angivelsen af, hvem de italienske kunder, der købte sølvet, var. Denne skødesløshed vurderedes som gravevende, i lyset af at Umicore er en stor økonomisk aktør, der overvejende opererer på det internationale marked og dermed også det europæiske, hvor virksomheden konstant er til stede. Det konkluderedes, at de

⁽³³⁾ I det foreliggende tilfælde havde det schweiziske selskab, der havde erhvervet varerne, udnævnt en repræsentant i Det Forenede Kongerige, hvor den pågældende var momsregistreret og opfyldte alle skattemæssige krav.

ansvarlige i virksomheden ikke kunne formodes at være uvidende om, at deres fakturering var behæftet med fejl for så vidt angår kunderegistrering og ikke fuldt ud overholdt de belgiske myndighedskrav. I mangel af andre oplysninger var denne formodning dog utilstrækkelig til at godtgøre, at Umicore havde handlet i svigagtigt øjemed.

- (103) Belgien erindrer om den måde, som bødens størrelse blev fastsat på i forliget, og præciserer, at det ikke er i modstrid med gældende lovgivning at pålægge en proportionel bøde, selv om der ikke opkræves moms. Når en transaktion er principielt afgiftspligtig⁽³⁴⁾, er det først efterfølgende, at visse transaktioner i henhold til loven er afgiftsfritaget i Belgien. Det gælder eksempelvis leverancer inden for Fællesskabet. Det følger heraf, at en proportionel bøde kan pålægges ud fra den skyldige afgift af de pågældende transaktioner, selv om disse transaktioner derefter afgiftsfritages⁽³⁵⁾.
- (104) Belgien drager den konklusion, at de i momslovens artikel 70, stk. 2, omtalte bøder straffer unøjagtigheder i faktureringen, uanset hvilken momsordning der finder anvendelse på de pågældende transaktioner. Det er dermed kun i de tilfælde, hvor en transaktion ikke er afgiftspligtig i henhold til momslovens artikel 2, at en sådan bøde ikke vil kunne pålægges. Bøder i henhold til artikel 70, stk. 2, straffer i øvrigt ikke manglende betaling af afgiften — straffen herfor er fastsat i momslovens artikel 70, stk. 1 — men det, at det gøres muligt for de næste omsætningsled at unddrage sig afgiften. Hvis den egentlige modtager af varernes identitet skjules, kan staten ikke finde frem til vedkommende, endsige opkræve moms eller de direkte skatter, som skyldes i forbindelse med de efterfølgende transaktioner, som de varer, der leveres, indgår i. Den administrative kommentar til momsloven er angiveligt meget klar på dette punkt⁽³⁶⁾.
- (105) For så vidt angår fastsættelsen af den proportionelle bøde angiver Belgien, at en nedsættelse på mellem 200 % — jf. momslovens artikel 70, stk. 2 — og 100 % er fuldt ud lovlig, eftersom en sådan nedsættelse er i overensstemmelse med de bødestørrelser, i tilfælde af at der ikke er handlet i svigagtigt øjemed, som er fastsat i KA nr. 41, tabel C.
- (106) Endelig understreger Belgien, at i overensstemmelse med Kassationsrettens faste retspraksis kan der ske fradrag af

proportionelle momsbøder i det afgiftspligtige grundlag, hvoraf der svares selskabsskat⁽³⁷⁾. I betragtning af at selskabet Umicore på sin vis ønskede at foregribe dette fradrag med henblik på fuldstændigt at bilægge tvisten med SET inden udgangen af regnskabsåret 2000, accepterede skattemyndighederne angiveligt, at der blev taget hensyn hertil i forliget af 21. december 2000. Derefter præciserer Belgien, at det lå helt inden for ministeriets kompetence inden for bødenedsættelse og -eftergivelse at efterkomme dette ønske. Belgien understreger ligeledes, at Umicore faktisk betalte beløbet på 423 mio. BEF inden den 31. december 2000 som lovet.

Spørgsmålet om statsstøtte

- (107) Belgien benægter, at landet på noget tidspunkt har ydet støtte til Umicore. Belgien understreger ligeledes, at den transaktion, der undersøges, ikke udgjorde noget særligt tilfælde eller fordel for Umicore, og at den på ingen måde har styrket virksomhedens stilling i forhold til konkurrenter i samhandelen mellem medlemsstaterne. Belgien vurderer, at Umicore ikke har nydt nogen som helst særbehandling, men at et grundlæggende instrument, som i øvrigt finder særdeles bred anvendelse, er blevet anvendt konkret i et specifikt tilfælde.
- (108) Ifølge Belgien er det almindeligt, ikke blot i Belgien men også i mange medlemsstater, at skattemyndighederne indgår forlig. Grundene er åbenlyse: for at undgå lange, bekostelige tvister, hvis udfald er usikkert. I den henseende bemærker Belgien, at Kommission selv har indgået forlig med Philip Morris International i en sag om tabt told og moms, som skulle have været betalt ved lovlig indførsel⁽³⁸⁾.
- (109) Belgien tilføjer, at hvis det skulle være tilfældet, at der var betalt moms af de omstridte transaktioner, skulle skattemyndighederne have tilbagebetalt denne moms til Umicores kunder, som i deres egenskab af momspligtige så kunne udøve deres ret til at trække momsen fra. I så fald ville der være tale om en »neutral transaktion« for de belgiske skattemyndigheder, dvs. uden overførsel af statslige ressourcer.
- (110) For så vidt angår specificitetskriteriet angiver Belgien, at i modsætning til hvad Kommissionen fremfører i sin beslutning om at indlede proceduren, indebærer det faktum, at forliget udelukkende vedrører Umicore, ikke i sig selv, at selektivitetskriteriet er opfyldt⁽³⁹⁾. Med henblik på at fastslå, om der eksisterer en specifik fordel, er det nødvendigt at vurdere foranstaltningen ud fra behandlingen af virksomheder i samme faktiske og retlige situation, som den virksomhed, der hævdes at være begunstiget⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Ifølge momslovens artikel 2 er leverancer af varer og tjenesteydelser mod vederlag afgiftspligtige, når de finder sted i Belgien. Momslovens artikel 53, nr. 2, indeholder et krav om, at enhver leverance eller tjenesteydelse skal faktureres, uanset om den er afgiftsbelagt i Belgien eller ej.

⁽³⁵⁾ Momslovens artikel 70, stk. 2, skulle i øvrigt finde anvendelse, når fakturaer, som det er påbudt at udstede i henhold til momslovens artikel 53, 53g og 54, ikke er udstedt eller ikke er udstedt korrekt.

⁽³⁶⁾ Se Commentaires TVA nr. 70/60-70/62.

⁽³⁷⁾ Se Com.I.R. nr. 53/97 og nr. 53/97.1.

⁽³⁸⁾ Se pressemeddelelse af 9.7.2004, IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Jf. betragtning 55 i beslutningen om at indlede proceduren.

⁽⁴⁰⁾ Se generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-353/95 P, Sml. I 1997, s. 7007, præmis 30.

- (111) Belgien hævder, at eftersom enhver momspligtig, som tilfældet er i det foreliggende tilfælde, har mulighed for at anfægte en betalingsanmodning, at gøre sine argumenter gældende over for myndighederne og at indgå forlig med skattemyndighederne om sin specifikke sag, og eftersom dette forlig ikke indeholder nogen undtagelse fra loven, og forliget begrænser sig til — på grundlag af den fremlagte dokumentation — at godtage den afgiftspligtiges begrundelse for de faktiske forhold, så drejer det sig om en generel foranstaltning, der ikke udgør støtte i den forstand, hvori det er anvendt i traktatens artikel 107. Ifølge Belgien kan andre virksomheder gøre brug af den procedure, der er anvendt i Umicores tilfælde, og proceduren avendes på samme måde i alle tvister.
- (112) I den sammenhæng understreger Belgien, at skattemyndighederne i det foreliggende tilfælde ikke har haft endsige udøvet nogen som helst skønsbeføjelse eller vilkårlig beføjelse i anvendelsen af momsforskrifterne.
- (113) Ifølge Belgien bidrager også det belgiske skattesystems karakter og omkostningseffektivitet til at retfærdiggøre den foranstaltning, der undersøges. Logisk set må således enhver administrativ procedure nødvendigvis være indrettet, så der hurtigst muligt nås et korrekt resultat, som betrykker retssikkerheden og fuldt ud sikrer en omkostningseffektiv procedure, samtidig med at en effektiv skatteinddrivelse sikres. Forlig med afgiftspligtige som Umicore har, når alt kommer til alt, til formål at undgå risikoen for langtrukne retlige tvister, hvis udfald er usikkert.
- (114) Belgien gør gældende, at så vidt det vides, har nogle af Umicores europæiske konkurrenter leveret fint sølv til de samme italienske kunder som Umicore og på de samme betingelser, og at disse producenters skattemæssige situation med hensyn til moms ikke er blevet berigtiget af deres nationale myndigheder, med henvisning til at svigen var begået i Italien, ikke af producenterne. Umicore accepterede at betale en betragtelig bøde, hvorimod virksomhedens konkurrenter hverken har betalt moms eller administrative bøder. Dermed har Umicore på ingen måde modtaget støtte, men er snarere genstand for en foranstaltning, der fordrejer virksomhedens konkurrencemæssige stilling på det pågældende marked, og hvis der skulle være tale om påvirkning af samhandelen, er det i så fald til ugunst for virksomheden.
- (115) Derfor finder Belgien, at foranstaltningen ikke opfylder nogen af de nødvendige betingelser, der skal være opfyldt, for at det kan godtgøres, at der er tale om statsstøtte i traktatens forstand. Der er således angiveligt hverken tale om overførsel af midler, fordel, selektiv karakter, fordrejning af konkurrencen eller påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

General bemærkning om anvendelsen af traktatens artikel 107 på skatteforlig

- (116) Endelig konkluderer Belgien, at hvis Kommissionen fremover ønsker at anfægte selve den praksis at indgå skatteforlig, skønt den faktisk er udbredt og spiller en vigtig

rolle for enhver skattemyndigheds skatteopkrævning, så må den for at kunne tage stilling til den materielle rets-anvendelse i hvert enkelt tilfælde træde i de nationale domstoles sted og på sin vis agere den dommer, som nationale forvaltningsmæssige afgørelser kan appelleres til.

V. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

V.1. Umicore

Påpejning af de overordnede rammer

- (117) Umicore minder først om, at det er blevet gængs praksis i den internationale ædelmetalhandelssektor, at leverance sker af fabrik; med andre ord er det køberen, der sørger for transport af varerne. Den nye momsordning for leverancer inden for Fællesskabet gør denne type af salg særdeles risikabel. Det påhviler således sælger at dokumentere transporten, skønt det er køber, der i dette tilfælde råder over de dokumenter, der dokumenterer transporten (siden 1993 findes transportdokumentationen par excellence, toldstempet, ikke mere ved leverancer inden for Fællesskabet).
- (118) Hvad nærmere angår dokumentation for transport af varer, understreger Umicore, at den over for SET har fremlagt særdeles detaljeret dokumentation, der godtgør transporten.
- (119) Umicore erklærer i øvrigt, at virksomheden handlede i god tro for så vidt angår de omtvistede transaktioner, hvilket angiveligt bevises af, at der nævnes en 10 %-bøde i betalingsanmodningerne. Denne bøde anvendes kun i de tilfælde, hvor den afgiftspligtige har handlet i god tro. I denne sammenhæng angiver Umicore desuden at have samarbejdet af egen drift med det italienske retsvæsen, som angiveligt var overbevist om, at virksomheden havde handlet i god tro og derfor ikke ville retsforfølge den.
- (120) Umicore understreger ligeledes, at virksomheden finder, at Italien ifalder et ansvar i det omfang, Italien ikke fratog de fiktive italienske selskaber deres momsregistreringsnummer, så snart skattemyndighederne opdagede de alvorlige uregelmæssigheder.
- (121) Umicore anfører ligeledes, at andre konkurrerende sølvproducenter hjemmehørende i andre medlemsstater leverede varer til de samme schweiziske og italienske mellemmand under de samme omstændigheder og på samme betingelser som Umicores egne leverancer, uden at førstnævnte leverancer blev anfægtet af de pågældendes skattemyndigheder. Derfor ville det være uacceptabelt, hvis Umicore efter at have erlagt 423 mio. BEF (10 485 896 EUR) anses for at have modtaget statsstøtte, hvorimod de konkurrerende virksomheder slipper for yderligere tiltale.
- (122) Endelig tilslutter Umicore sig Belgiens bemærkninger om, at en betalingsanmodning — i modsætning til et betalingspålæg — på ingen måde skaber en momsgæld i belgisk ret.

SET's procedure

- (123) Umicore fremfører en række argumenter, som ligner Belgiens for så vidt angår lovligheden og gyldigheden af forligene mellem skattemyndighederne og de afgiftspligtige på momsområdet. Den interesserede part minder om, at sådanne forlig kun kan vedrøre faktuelle spørgsmål som dokumentation for transport ved leverancer inden for Fællesskabet (og det heraf følgende afgiftspligtige grundlag). I den sammenhæng angiver Umicore, at det er meget almindeligt at indgå sådanne forlig, også for SET's tjenestegrene ⁽⁴¹⁾.
- (124) Den interesserede part angiver desuden, at gyldigheden og lovligheden af nedsættelsen af administrative bøder til gengæld for indgåelse af forlig om afgiftsbeløbet med den afgiftspligtige bekræftes af retspraksis ⁽⁴²⁾.
- (125) For så vidt angår hensyntagen til fradragsberettigelsen af det skyldige beløb understreger Umicore at:
- SET ikke blot har kompetence på momsområdet, men også på indkomstskatteområdet
  - i stedet for at kræve, at Umicore betalte en fradragsberettiget bruttosum inden indkomstbeskatning, accepterede SET, at Umicore betalte en nettosum efter beskatning, naturligvis på den betingelse, som kommer til udtryk i forliget, at denne (netto)sum ikke var fradragsberettiget. Umicore accepterede til gengæld en meget kort betalingsfrist for (netto)summen (indeværende uge), hvilket angiveligt ikke er i modstrid med de gældende forskrifter på området.
- (126) Umicore finder, at beløbet på 423 mio. BEF udgør det skyldige momsbeløb for årene 1995-1996, og at SET fritog Umicore for betaling af morarenter i henhold til momslovens artikel 84a og for den proportionelle bøde (10 %) i henhold til regentanordningens artikel 9.
- (127) Hvad angår nedsættelsen af det skyldige momsbeløb fra 708 mio. BEF til 423 mio. BEF, understreger Umicore, at dette fradrag retfærdiggøres af, at den momsfordring, der

⁽⁴¹⁾ Umicore nævner, at ifølge SET's statistikker er 22 % af de ekstra momsbetalinger på grund af omsætningsstigninger i perioden 2000-2002 fastlagt ved et forlig med den afgiftspligtige.

⁽⁴²⁾ Trib. Numur, 10.1.91, F.J.F. 91/204: »Skattemyndighederne og den afgiftspligtige kan gyldigt indgå forlig om momsgrundlaget. Ifølge gældende forskrifter ansøger den afgiftspligtige, der indgår forlig om afgiftsgrundlaget, automatisk om bødenedsættelse. Der er derved tale om en disposition, som i sin essens er et forlig, som netop basalt set defineres ved, at parterne giver gensidige indrømmelser. Den afgiftspligtiges indrømmelse består i dette tilfælde i, at han accepterer momsgrundlaget ud fra den betalingsanmodning, kontrollen har afstedkommet. Skattemyndighedernes indrømmelse består i nedsættelsen af bøden som følge af forliget om fastsættelsen af momsgrundlaget«.

skyldes Umicores moms fakturering i forhold til de italienske og schweiziske købere, ikke skulle være betalt og derfor skulle være fradragsberettiget.

- (128) For så vidt angår årene 1997-1998 anfører Umicore, at betalingsanmodningen af 30. april 1999 ikke blev realiseret, eftersom den afgiftspligtige havde fremlagt behørig dokumentation for, at de pågældende salgstransaktioner kunne fritages for moms på grundlag af momsloven artikel 39a.

Eksistensen af en økonomisk fordel

- (129) Umicore har den opfattelse, at et skatteforlig som det pågældende ikke udgør en fordel i TEUF's forstand og dermed ikke hører ind under begrebet statsstøtte. Særlig anfægter Umicore Kommissionens påstand om, at det pågældende skatteforlig skulle have givet virksomheden en gunstigere økonomisk stilling end de øvrige afgiftspligtige.
- (130) For det første angiver Umicore, at det faktisk var SET, som vurderede, at skatteforliget var gunstigere for skattemyndighederne end at gå videre med en procedure, hvis udfald i sidste ende risikerede at være mindre gunstigt.
- (131) For det andet udgør muligheden for at forhandle sig frem til et skatteforlig ikke i sig selv en specifik fordel for Umicore, idet enhver afgiftspligtig har mulighed for at indgå sådanne forlag, som er almindelig praksis på momsområdet.
- (132) For det tredje ligger det i selve forligets natur, at det ikke giver nogen fordel, som kan være i strid med statsstøttereglerne. Enhver beslutning om at indgå forlig omfatter for begge parter vedkommende en vurdering af risiciene ved på den ene side en sikker betaling her og nu og på den anden side et formodet eller muligt resultat af en retssag.
- (133) Derfor er det ifølge Umicore misvisende at anse et forligets betingelser for at udgøre en »fordel«, undtagen i de undtagelsestilfælde, hvor en af parterne i forliget opnår et resultat, som klart er bedre end det, denne part kunne håbe på at opnå ved en retssag.
- (134) Ifølge Umicore forudsætter Kommissionen, at dommeren, hvis den administrative afgørelse i skattetvisten var blevet indanket for en belgisk domstol, nødvendigvis ville have dømt Umicore til at betale et større beløb end det, forliget mellem SET og Umicore resulterede i. Men for at nå frem til en sådan konklusion må Kommissionen

lade sin egen vurdering finde anvendelse i stedet for de nationale myndigheders eller endog, i givet fald, de nationale domstoles.

(135) For det fjerde henholder Umicore sig til sagen om Déménagements-Manutention Transport SA⁽⁴³⁾, hvor Domstolen angiveligt fandt, at den offentlige institution Office national de sécurité sociale⁽⁴⁴⁾ ved at yde den pågældende virksomhed betalingslettelser havde handlet som en offentlig kreditor, der i lighed med private kreditorer søger at udvirke, at en debitor i økonomiske vanskeligheder betaler de beløb, debitoren skylder den. Domstolen havde angiveligt truffet den afgørelse, at det tilkom de nationale domstole at afgøre, om de pågældende betalingslettelser var klart større end dem, som en privat kreditor ville have ydet den pågældende virksomhed.

(136) Ud fra Domstolens argumentation finder Umicore, at SET, som offentlig kreditor på samme måde som en privat kreditor søger at opnå betaling af de beløb, han har til gode, valgte den øjeblikkelig betaling af et nettobeløb i stedet for et bruttobeløb, hvilket satte SET i stand til at inddrive beløbet sikkert og særdeles hurtigt. Denne fremgangsmåde er angiveligt økonomisk rationel og velovervejet og kan sammenlignes med den, en privat kreditor i samme situation må forventes at følge.

Selektivitet

(137) I den foreliggende sag finder Umicore, at selektivitetskriteriet klart ikke er opfyldt, for så vidt skatteforliget blot er udtryk for anvendelsen af en general ordning, som alle afgiftspligtige i samme situation har mulighed for at benytte, og SET udøver ikke nogen skønsbeføjelse ved at indgå forlig.

(138) Selv hvis det antoges, at den pågældende foranstaltning var selektiv, kan den retfærdiggøres af ordningens karakter og opbygning. Ifølge Umicore kan en skattemæssig foranstaltning ikke anses for at give nogen fordel, hvis det kan godtgøres, at den bidrager til effektiv afgiftsinddrivelse⁽⁴⁵⁾. I den foreliggende sag er Umicore

af den opfattelse, at foranstaltningen retfærdiggøres af systemets karakter og opbygning, for så vidt forliget bidrog til effektiv afgiftsinddragelse⁽⁴⁶⁾.

Overskridelse af grænserne for beføjelser

(139) Umicore påstår, at Kommissionen, såfremt den fortolker statsstøttebegrebet på en sådan måde, at det omfatter skatteforlig som det, der blev indgået med SET, nødvendigvis vil overskride sine beføjelser og tiltage sig kompetencer inden for inddrivelse af indirekte afgifter, som den ikke besidder og dermed krænke de nationale dommers enekompetence til at afgøre tvister på skatteområdet.

Ingen påvirkning af konkurrencen og samhandelen

(140) Umicore angiver at have betalt SET et betydeligt beløb, hvorimod konkurrerende sølvproducenter hjemmehørende i andre medlemsstater hverken har betalt moms, bøder eller morarenter af lignende leverancer under samme omstændigheder og på lignende betingelser.

(141) Derfor står det efter Umicores opfattelse helt klart, at den pågældende foranstaltning ikke har styrket virksomhedens konkurrencemæssige stilling på markedet for sølvkorn. Følgelig er det Umicores konklusion, at forliget med SET hverken påvirker konkurrencen eller samhandelen mellem medlemsstaterne, og derfor er det udelukket at anvende traktatens artikel 107, stk. 1, i sagen.

V.2. Anonym tredjepart

(142) En anonym tredjepart har til Kommissionen indsendt en kopi af brev af 15. februar 2002 til det belgiske finansministerium. Brevet indeholder en juridisk analyse af forliget med Umicore og af de omhandlede transaktioner.

(143) I brevet gør den anonyme tredjepart gældende, at a) forliget mellem SET og Umicore havde den virkning, at et skyldigt momsbeløb blev omdøbt til bøde, hvilket er et brud på den belgiske forfatnings artikel 10 og 172 og momslovens artikel 84, b) at det angiveligt er ulovligt at tage hensyn til selskabsskattens virkning ved beregningen af det skyldige momsbeløb eller af bøder, og c) at en proportionel bøde (proportionel i forhold til momsbeløbet) uden opkrævning af selve momsen er ulogisk.

⁽⁴³⁾ Dom af 29.6.1999 i sag C-256/97, DM Transport, Sml. 1999 I, s. 3913. DM Transport skyldte 18,1 mio. BEF til Office national de sécurité sociale belge i form af lønmodtager- og arbejdsgiverbidrag. I henhold til belgisk lov er den arbejdsgiver, der ikke indbetaler bidrag rettidigt, hjemfalden til bl.a. forhøjelser og strafferetlige sanktioner. Office national de sécurité sociale belge har dog mulighed for at give henstandsperioder. I betragtning af at betalingslettelserne satte den insolvente virksomhed i stand til at holde sig kunstigt i live, rettede domstolen Tribunal de commerce de Bruxelles et præjudicielt spørgsmål til Domstolen med henblik på at få afgjort, om sådanne betalingslettelser kan udgøre statsstøtte.

⁽⁴⁴⁾ Det belgiske offentlige kontor for social sikring.

⁽⁴⁵⁾ Dom af af 6.3.2002 i sag T-127/99, Diputación Forai de Álava m.fl., Sml. 2002 II, s. 1275, præmis 164-166.

⁽⁴⁶⁾ Umicore henviser til punkt 26 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne (EUT C 384 af 10.12.1998, s. 3), hvoraf det fremgår, at »skattesystemets eksistensberettigelse er at indsamle indtægter til finansiering af statens udgifter».

VI. BELGIENS REAKTION PÅ DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

- (144) Belgien mener, at Umicores holdning i store træk bekræfter Belgiens holdning til den pågældende procedure, især med hensyn til at der ikke eksisterer nogen formel berigtigelsesprocedure på momsområdet, at en betalingsanmodning, som den afgiftspligtige ikke har godkendt ved sin underskrift, ikke har nogen juridisk værdi, at det er lovligt at indgå forlig om afgifter, at alle afgiftspligtige har mulighed for at indgå sådanne forlig, og mere generelt at de elementer, der indebærer, at der er tale om statsstøtte, ikke er til stede.
- (145) For så vidt angår det anonyme brev af 1. oktober 2004 finder Belgien, at det ikke indeholder bemærkninger, der specifikt vedrører statsstøtteproceduren, og at det derfor er irrelevant.

VII. SUPPLERENDE OPLYSNINGER FRA BELGIEN

- (146) Efter at de af retsmyndighederne beslaglagte dokumenter blev tilbageleveret, har Belgien sendt Kommissionen en række oplysninger og dokumenter om de transaktioner, der ligger til grund for den nuværende procedure.
- (147) For så vidt angår salg til kunder hjemmehørende i Italien har Belgien fremsendt en række dokumenter, som har givet anledning til beslutninger om afgiftsfritagelse som omhandlet i momslovens artikel 39a. De pågældende dokumenter omfatter særlig fakturaer udstedt af Umicore samt transportfakturaer og diverse transportdokumenter.
- (148) For så vidt angår leverancer til kunder hjemmehørende i Schweiz har Belgien ligeledes fremsendt en række dokumenter, som skal dokumentere, at varerne blev transporteret direkte til Italien. Ifølge Belgien har de schweiziske virksomheders rolle begrænset sig til at finansiel intervention i forbindelse med køb og transport.
- (149) For så vidt angår leverancerne i perioden 1997-1998 har Belgien præciseret, at landet i første omgang kopierede den planlagte berigtigelse for årene 1995-1996. Belgien tilføjer, at SET's inspektører meget hurtigt opgav berigtigelsen for den pågældende periode. Derfor indsendte Belgien tillige kopier af interne noter, der godtgør, at de pågældende inspektører faktisk havde opgivet det planlagte afgiftspålæg.

VIII. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

- (150) Det hedder i traktatens artikel 107, stk. 1, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller true med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, [er] uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.

- (151) En foranstaltning udgør statsstøtte, hvis følgende betingelser alle er opfyldt, nemlig: 1) den pågældende foranstaltning skal give modtagerne en fordel, 2) denne fordel skal være selektiv, og 3) den foreliggende foranstaltning skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (152) Med hensyn til støttebegrebet bemærkes, at dette begreb efter fast retspraksis er mere generelt end tilskuds-begrebet, fordi det omfatter ikke blot positive ydelser såsom tilskud, men ligeledes de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, f.eks. afgiftsfritagelser og afgiftsletterelser⁽⁴⁷⁾.

VIII.1. Indledende bemærkninger

- (153) Allerførst må det konstateres, at forlig med afgiftspligtige er de belgiske skattemyndigheders almindelige praksis, og på momsområdet hjemles sådanne forlig eksplicit i momslovens artikel 84. At sådanne forlig tjener det formål at undgå en lang række tvister, drages i øvrigt ikke i tvivl i denne afgørelse.
- (154) Det erindres, at ifølge de belgiske forvaltningsmæssige retningslinjer på området indebærer et skatteforlig med den afgiftspligtige almindeligvis indrømmelser fra begge parter side. Dog er sådanne forlig kun mulige, i det omfang de ikke indebærer afgiftsfritagelser eller -nedsættelser, jf. momslovens artikel 84. I overensstemmelse med dette princip kan et forlig vedrøre faktiske forhold, men ikke afgiftens størrelse, som er udregnet på grundlag af fastslåede kendsgerninger.
- (155) I den forbindelse er det Kommissionens opfattelse, at et skatteforlig mellem en momspligtig og de belgiske skattemyndigheder kun kan medføre en økonomisk fordel i følgende tilfælde:
- når skattemyndighedernes indrømmelser klart er uforholdsmæssigt store i forhold til den afgiftspligtiges indrømmelser, alt efter sagens omstændigheder, og det viser sig, at forvaltningens behandling klart ikke begunstiger andre afgiftspligtige i en lignende situation
  - når der må stilles spørgsmålstegn ved lovligheden af forliget, eksempelvis når det skyldige afgiftsbeløb viser sig at være nedsat i modstrid med momslovens artikel 84 (afgiftsfritagelse eller -nedsættelse, der vedrører et retligt spørgsmål).
- (156) Derfor må det undersøges, om forliget mellem SET og Umicore opfylder ovenstående betingelser.

⁽⁴⁷⁾ Se f.eks. Domstolens dom af 15.3.1994 i sag C-387/92, Banco Exterior de España, Sml. 1994 I, s. 877, præmis 13, dom af 8.11.2001 i sag C-143/99, Adria Wien Pipeline GmbH, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 38, dom af 22.11.2001 i sag C-53/00, Ferring, Sml. 2001 I, s. 9067, præmis 15, dom af 3.3.2005, sag C-172/03, Heiser, Sml. 2005 I, s. 1627, præmis 36, og dom af 22.6.2006 i de forenede sager C-182/03 og C-217/03, Forum 187 ASBL, Sml. 2003 I, s. 6887, præmis 86.

VIII.2. Eksistensen af en fordel

(157) Allerførst må det undersøges, om foranstaltningen giver støttemodtageren en fordel, som mindsker de byrder, der normalt belaster vedkommendes budget ⁽⁴⁸⁾. I det foreliggende tilfælde må det således afgøres, om forliget er indgået på ulovlig vis eller på grundlag af uforholdsmæssigt store indrømmelser fra skattemyndighedernes side.

VIII.2.1. *Procedurens formelle rigtighed*

(158) I Kommissionens beslutning om at indlede proceduren fandt den, at skattemyndighedernes procedure muligvis afveg fra den normale procedure for fastlæggelse og afvikling af momsgeald, for så vidt retsgrundlaget ikke fremgår af forliget, og for så vidt skattemyndighederne burde have udstedt et betalingspålæg ledsaget af en forhøjelse af bøden på 50 % på grund af den manglende indgåelse af forlig med den afgiftspligtige.

(159) Som angivet i betragtning 39, er fremsendelse af en betalingsanmodning de belgiske skattemyndigheders almindelige praksis på momsområdet med henblik på at sikre overholdelse af grundlæggende principper såsom retten til kontradiktion. Derfor bør de to betalingsanmodninger, som SET sendte til Umicore, faktisk anses for at være udtryk for skattemyndighedernes foreløbige holdning og ikke momspligtens indtræden.

(160) I øvrigt nævner den belgiske momslov eksplicit muligheden af at indgå forlig med afgiftspligtige, og det må anses for at være de belgiske skattemyndigheders almindelige praksis. Myndighederne skal dog overholde princippet om, at sådanne forlig hverken må medføre fritagelse for eller nedsættelse af det skyldige afgiftsbeløb. Sådanne forlig indgås altså principielt i situationer, hvor skattemyndighederne vil undgå en tvist med den afgiftspligtige om faktiske forhold, der ikke er fuld klarhed over.

(161) Desuden må det konstateres, at skattemyndighederne ikke er forpligtet til at udstede betalingspålæg i tilfælde, hvor skattemyndighederne ikke har kunnet opnå den afgiftspligtiges godkendelse af betalingsanmodningens forslag til afgiftspålæg. Tværtimod kan de kompetente

myndigheder altid forsøge at indgå forlig med den afgiftspligtige i de tilfælde, hvor der fortsat består tvivl om forhold i sagen.

(162) Endeligt viser en analyse af lovbestemmelserne, at der intetsteds stilles krav om, at de belgiske skattemyndigheder skal angive et eksplicit retsgrundlag i sådanne forlig.

(163) Derfor må Kommissionen på grundlag af den retlige sammenhæng, der er beskrevet i denne afgørelse, konkludere, at skattemyndighedernes procedure i Umicore-sagen har overholdt gældende regler og praksis og ikke afviger fra den normale procedure.

(164) Derefter må der foretages en analyse af forligene under hensyntagen til de indledende betragtninger med henblik på at afgøre, om der skulle bestå en fordel. Nedenstående ræsonnement bygger på en analyse af to adskilte perioder: dels 1995-1996, som skattemyndighedernes betalingsanmodning vedrører, dels 1997-1998, hvor afgiftspålægget helt blev opgivet.

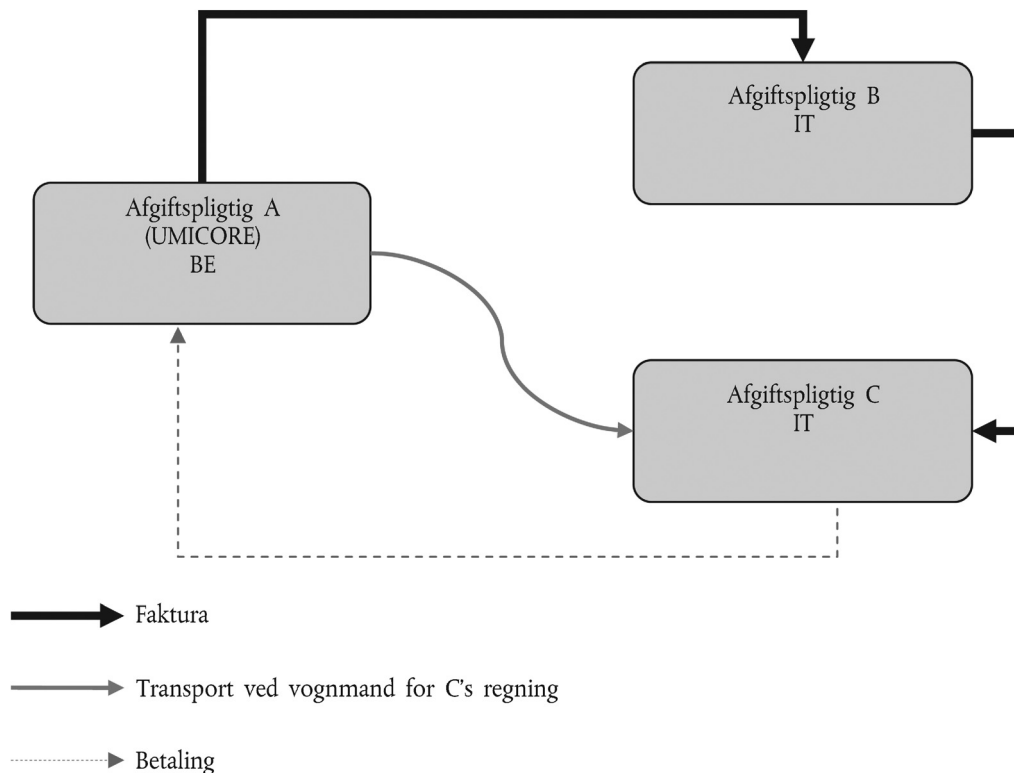
VIII.2.2. *Årene 1995-1996*

(165) For så vidt angår perioden 1995-1996 må der foretages en analyse af tre forskellige typer af transaktioner, som indgik i det forslag til berigtigelse, som blev meddelt Umicore den 30. november 1998 med henblik på at afgøre, om der skulle bestå en fordel. For hver type af transaktioner søger analysen at indkredse det mindste beløb i moms, bøder og morarenter, som de belgiske skattemyndigheder burde have pålagt på grundlag af en fornuftig fortolkning af de faktiske forhold, dvs. uden at give for store indrømmelser eller begå uregelmæssigheder med hensyn til anvendelsen af momsreglerne.

1. Leverancer af varer til kunder hjemmehørende i Italien

(166) I det første tilfælde vedrører forligene leverancer af fint sølv »ab fabrik« mellem februar 1995 og februar 1996 efter følgende model:

⁽⁴⁸⁾ Se punkt 9 i den i fodnote 46 citerede meddelelse fra 1998.

(167) Umicore fakturerede varerne til et selskab, »B«⁽⁴⁹⁾, der er hjemmehørende i Italien og har italiensk momsregistreringsnummer. Dette selskab viderefakturerede varerne til en kunde, »C«, der er momspligtig i Italien, hvor han er hjemmehørende. Transporten af varerne foregik direkte fra fremstillingsstedet i Belgien til Italien og på foranledning af afgiftspligtig C. Størstedelen af de fakturaer, Umicore sendte til sin kunde B, blev betalt af afgiftspligtig C.

(168) De fakturaer, Umicore sendte til »B«, er udarbejdet med henvisning til momsfrigtagelsen i momslovens artikel 39a. En undersøgelse af de proformafakturaer, som blev tilvejebragt gennem det administrative samarbejde med de italienske skattemyndigheder, viser, at afgiftspligtig C var modtager af varerne.

(169) I første omgang anslog SET i betalingsanmodningen af 30. november 1998, at kriteriet for afgiftsfrigtagelse af transport ved leverancer inden for Fællesskabet ikke var opfyldt, fordi transporten var blevet udført for en efterfølgende kundes regning (og ikke af sælger eller erhverver eller for en af disses regning, jf. kravet i momslovens artikel 39a). På dette grundlag konkluderede skattemyndighederne, at transaktionen mellem Umicore og kunde B udgjorde en leverance af varer uden transport og derfor ikke kunne nyde afgiftsfrigtagelse i henhold til momslovens artikel 39a.

(170) De oplysninger, som Belgien og Umicore har fremlagt for Kommissionen, synes ikke desto mindre at vise, at de belgiske skattemyndigheder med god grund kunne rejse tvivl om eksistensen af transaktionen mellem Umicore og selskab B. Således bemærkes det, at:

— oplysningerne fra de italienske skattemyndigheder i det store og hele viste, at selskab B kunne anses for at være et stråmandsselskab (eller »missing trader«), hvis rolle begrænsede sig til at udarbejde fakturaer med momsbeløb for derefter at forsvinde uden at opfylde sine skattemæssige forpligtelser, herunder momsbetaling til de italienske skattemyndigheder

— oplysningerne fra de italienske skattemyndigheder viste desuden, at administratoren af selskab B ikke stod opført i politiets registre

— to anmodninger om oplysninger, som de belgiske skattemyndigheder rettede til deres italienske kolleger henholdsvis den 26. august 1998 og den 1. april 1999, viser herudover, at de belgiske skattemyndigheder nærede alvorlig tvivl om eksistensen af selskab B forud for indgåelsen af forliget

— transporten af varerne til Italien blev udført for afgiftspligtig C's regning

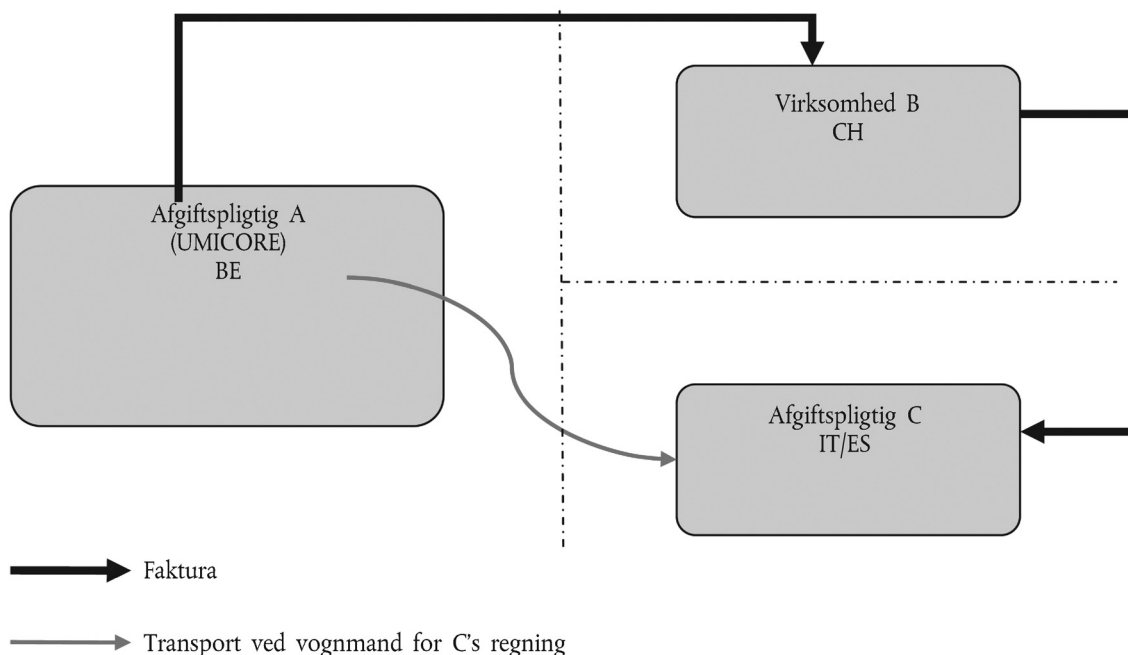
⁽⁴⁹⁾ »B« dækker over to forskellige italienske selskaber.

- varerne blev transporteret direkte fra fremstillingsstedet i Belgien til et lager i Italien, hvor de blev stillet til rådighed for C
  - størstedelen af de fakturaer, som Umicore sendte til selskab B, blev betalt af selskab C
  - ud fra de erklæringer fra højtstående Umicore-medarbejderes side, som citeres i en rapport, hvoraf et uddrag figurerer i betalingsanmodningen, ser det i øvrigt ud til, at der ikke eksisterede nogen rammeaftale mellem Umicore og selskab B
  - det derimod ser ud til, at de italienske myndigheder slet ikke satte spørgsmålstegn ved selskab C's eksistens. De italienske myndigheder havde i forbindelse med en kontrol fuld adgang til selskabets bogholderi.
- (171) Hver for sig er de fremkomne oplysninger sandsynligvis utilstrækkelige til at godtgøre, at Umicores salg til selskab B var fiktivt. Ikke desto mindre skaber oplysningerne i deres helhed tvivl om, hvorvidt der reelt var tale om en salgstransaktion mellem Umicore og selskab B. De belgiske skattemyndigheder, som besad informationer om mistanken om, at aktør B's aktiviteter reelt ikke eksisterede inden indgåelsen af forliget med selskabet Umicore den 21. december 2000, rådede altså over et stort fortolkningsmæssigt spillerum med hensyn til, om transaktionerne reelt havde fundet sted, og om de derfor eventuelt skulle omdøbes.
- (172) I den forbindelse bør det erindres, at i overensstemmelse med Kassationsrettens faste retspraksis skal beskatning ske ud fra de faktiske forhold ⁽⁵⁰⁾. De belgiske skattemyndigheder har altså en principiel pligt til at basere afgiftspålæg — ikke på transaktionerne, sådan som afgiftspligtige fremstiller dem med henblik på eventuelt at opnå afgiftsfritagelse — men på de faktiske transaktioner, altså resultatet af parternes faktiske hensigter.
- (173) Hvis det fremgår af de oplysninger, som de belgiske skattemyndigheder har til rådighed, at salget mellem A og B var fiktivt, og at det faktiske salg (som indebærer, at råderetten over varen bliver overdraget) reelt foregik mellem A og C, havde myndighederne ret til at omdøbe leverancen af en vare mellem A og B til leverance af en vare mellem A og C og anvende momsreglerne på den omdøbte transaktion.
- (174) Det forhold, at der i Italien er begået svig ved hjælp af en stråmand, indebærer ikke, at Umicores ret til afgiftsfritagelse kan drages i tvivl, for så vidt de belgiske skattemyndigheder ikke har sat spørgsmålstegn ved, at Umicore handlede i god tro.
- (175) Det følger altså af ovenstående, at de belgiske skattemyndigheder med god ret kunne omdøbe de pågældende transaktioner til leverancer inden for Fællesskabet mellem Umicore og selskab C, uden at det udgjorde en uforholdsmæssig stor indrømmelse fra skattemyndighedernes side, endsig uregelmæssigheder i anvendelsen af momsreglerne. Skattemyndighederne kunne desuden momsfrigage de omdøbte transaktioner, eftersom samtlige betingelser for fritagelse var opfyldt (herunder at transport udføres af erhververen eller for dennes regning).
- (176) Derfor må det undersøges, i) om de belgiske skattemyndigheder havde ret til at udstede en bøde på grundlag af momslovens artikel 70, stk. 2, på grund af de fejlagtige oplysninger på fakturaerne, og i givet fald ii) hvilket bødebæbeløb der da ville være passende, og iii) om Umicore havde opnået uforholdsmæssigt store indrømmelser eller havde nydt godt af uregelmæssigheder i de belgiske skattemyndigheders anvendelse af loven.
- (177) Allerstørst må det erindres, at fejlagtige oplysninger på en faktura, der vedrører en leverance inden for Fællesskabet, medfører en bøde på 100 % af det skyldige afgiftsbeløb for de pågældende transaktioner, jf. KA nr. 41. Som nævnt ovenfor (betragtning 45 og 46) er administrative bødeforlæg dog underkastet proportionalitetsprincippet, og skattemyndighederne har i medfør af artikel 9 i regentanordningen af 18. marts 1831 ret til at fravige bødeskalaen i KA nr. 41.
- (178) I dette tilfælde kan det ikke udelukkes, at en bøde på 100 % ville have været uforholdsmæssigt stor, i betragtning af at skattemyndighederne ikke havde sat spørgsmålstegn ved, at den afgiftspligtige havde handlet i god tro. Det kan heller ikke udelukkes, at de belgiske skattemyndigheder inden for rammerne af deres tvist med Umicore forsøgte at opnå størst mulige indtægter, på samme måde som en kreditor forsøger at opnå den bedst mulige inddrivelse af sit tilgodehavende. Det må i den forbindelse erindres, at en sådan praksis næppe henhører under traktatens artikel 107, for så vidt den ikke medfører uforholdsmæssigt store eller ulovlige indrømmelser fra skattemyndighedernes side.
- (179) I betragtning af det fortolkningsmæssige spillerum, som skattemyndighederne havde i denne sammenhæng, er det rimeligt at mene, at skattemyndighederne burde have fastsat bøden inden for rammerne af et forlig til et beløb på mellem 10 % og 50 %. 10 % kan anses for at være et acceptabelt bødeniveau med henvisning til den 10 %-sats, der er fastsat i bilag G til KA nr. 41 for de overtrædelser, som momslovens artikel 70, stk. 1, er møntet på, og med henvisning til den bøde på 10 %, som omtales i betalingsanmodningen af 30. november 1998. Omvendt kan 50 % anses for at være den højeste gældende sats, når der skal tages hensyn til proportionalitetsprincippet og til det forhold, at

⁽⁵⁰⁾ Se afsnit II.2.

der indgås et forlig. For anvendelse af 50 %-satsen taler i øvrigt den belgiske kassationsrets nyere retspraksis⁽⁵¹⁾. I betragtning af, at sidstnævnte dom vedrører en straffesag, må 50 %-satsen i det foreliggende tilfælde, hvor det er godtgjort, at Umicore ikke handlede i svigagtigt øjemed, anses for den maksimale sats.

- (180) Det kan altså konkluderes, at alt efter sagens omstændigheder kunne bøden med rimelighed fastsættes til et beløb på mellem 33 238 698 BEF (10 % x 332 386 976) og 166 193 488 BEF (50 % x 332 386 976).

- (183) Mellem februar og oktober 1996 fakturerede Umicore varerne til et selskab, »B«⁽⁵³⁾, der er hjemmehørende i Schweiz og ikke har momsnummer i nogen medlemsstat. Det schweiziske selskab viderefakturerede derefter varerne til en kunde, »C«, der er momspligtig i Italien, hvor vedkommende er hjemmehørende. Varerne blev transporteret direkte fra fremstillingsstedet i Belgien til Italien. På grundlag af de dokumenter, som Belgien har fremsendt, ser det ud til, at transporten var bestilt af selskab C. Det ser endvidere ud til, at varernes pris i visse tilfælde er blevet betalt direkte af C til Umicore, mens det i andre tilfælde var selskab B, der udførte beta-

lingen. Det bør også bemærkes, at C i realiteten henviser til selskaber, som de italienske og spanske skattemyndigheder⁽⁵⁴⁾ anser for at være fiktive.

- (184) De fakturaer, som Umicore sendte det schweiziske selskab B mellem februar og oktober 1996, vedrørte salg af rent sølv »ab fabrik Hoboken« og bærer angivelsen: »Udførsel — Momsfritaget i henhold til lovens artikel 39«.
- (185) Skønt de pågældende leverancer blev udført af Umicore og momsfritaget med henvisning til momslovens artikel 39, godtgør de oplysninger, som SET indsamlede hos den afgiftspligtige og de belgiske toldmyndigheder, at transporten af varerne blev udført med bestemmelsessted i Italien, uden at der var tale om udførsel.

⁽⁵¹⁾ Kassationsretten, ovenfor citerede domme af 12.9.2009. Domstolen har bekræftet, at en bøde på 200 % var uforholdsmæssig stor i betragtning af sagens omstændigheder, og i betragtning af at appelretten med føje havde nedsat bødebøbeløbet til 50 %.

⁽⁵³⁾ »B« dækker over to forskellige selskaber, der begge er hjemmehørende i Schweiz.

⁽⁵²⁾ Se afsnit II.2.

⁽⁵⁴⁾ »C« dækker i virkeligheden over de samme selskaber som »B« i det tredje scenario, som beskrives i næste punkt.

- (181) For så vidt en selektiv fordel kun kunne opstå i tilfælde af uforholdsmæssigt store indrømmelser fra skattemyndighedernes side, bør det kun være det laveste beløb (33 238 698 BEF), der skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om der skulle eksistere en fordel. Der kan i princippet ske fradrag af dette beløb i det afgiftspligtige grundlag, hvoraf der svares selskabsskat⁽⁵²⁾.

2. Leverancer af varer til kunder hjemmehørende i Schweiz

- (182) I det andet tilfælde var rækkefølgen af de omtvistede transaktioner med de schweiziske kunder typisk følgende:

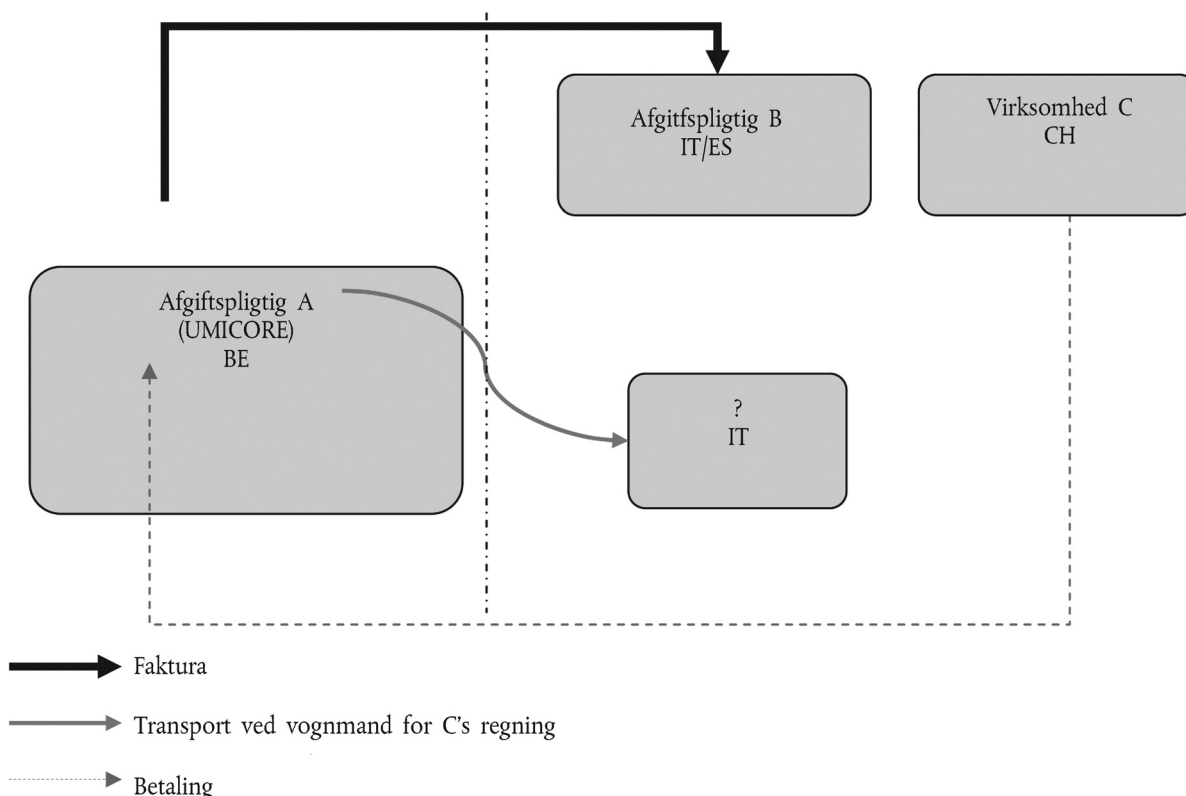

- (186) Eftersom der ikke var tale om udførsel, og eftersom der derfor ikke kan ske afgiftsfritagelse på grundlag af momslovens artikel 39, er spørgsmålet igen, om de belgiske skattemyndigheder kunne have konkluderet, at transaktionerne mellem Umicore og det schweiziske selskab havde en fiktiv karakter, at de egentlige transaktioner foregik mellem Umicore og C, og at sidstnævnte transaktioner kunne nyde afgiftsfritagelse i henhold til momslovens artikel 39a.
- (187) SET vurderede i sin betalingsanmodning af 30. november 1998, at kriterierne for afgiftsfritagelse i momslovens artikel 39 (udførsler) ikke var opfyldt, eftersom der ikke kunne fremlægges nogen dokumentation for, at udførslerne rent faktisk havde fundet sted, f.eks. i form af eksportdeklarationer.
- (188) På dette grundlag konkluderede skattemyndighederne, at transaktionerne mellem Umicore og de schweiziske selskaber ikke var omfattet af afgiftsfritagelserne på basis af momslovens artikel 39 og måtte anses for at have fundet sted i Belgien i overensstemmelse med momslovens artikel 15, stk. 7, hvorfor der skulle svares belgisk moms af dem efter momslovens artikel 2. Skattemyndighederne konkluderede altså, at Umicore skyldte 312 608 393 BEF⁽⁵⁵⁾ (7 749 359 EUR) i moms, hvortil kom en bøde på 10 % af dette beløb.
- (189) I Umicores supplerende svar af 30. marts 2000 på betalingsanmodningen fremføres det, at »det er nu fastslået, at mekanismen havde en fiktiv karakter, som Umicores salgsafdeling ikke kunne være vidende om. Indførslen i Schweiz fandt aldrig sted, og det er derfor afgørende at understrege, i denne sag som i de øvrige, at der ikke er sat spørgsmålstegn ved, at leverancerne i Italien faktisk fandt sted«.
- (190) Det fremgår i øvrigt af Umicores proformafakturaer til sine schweiziske kunder, at den afgiftspligtige italienske modtager af varerne nævnes eksplicit, og at denne modtagers identitet bekræftes af vognmandens fragtbreve.
- (191) Nedenfor opregnes de forskellige grunde til, at transaktionerne mellem Umicore og enhed C ikke kunne omdøbes »leverancer inden for Fællesskabet«:
- Da forliget blev indgået, var de belgiske skattemyndigheder allerede informeret om, at C i virkeligheden dækkede over enheder, som de italienske og spanske skattemyndigheder anså for at være fiktive selskaber.
  - Hverken de belgiske eller italienske myndigheder eller Umicore har på noget tidspunkt draget de schweiziske selskabers eksistens i tvivl.
  - Selskabet Umicore kunne ikke være uvidende om, at det ikke havde ret til at anvende momsfrigtagelse i henhold til momslovens artikel 39 (momsfrigtagelse for udførsler), eftersom ingen varer udførtes.
- (192) Heraf følger, at de pågældende transaktioner ikke kunne momsfrigtages på grundlag af momslovens artikel 39 (ingen udførsel af varer), endsi­ve momsfrigtages med hjemmel i momslovens artikel 39a. De pågældende transaktioner skulle i så fald ansues som leverancer af varer uden transport, og de kunne som sådan ikke nyde momsfrigtagelse. Af momslovens artikel 15, stk. 2 og 7, og af momslovens artikel 2 følger, at Umicore skyldte 312 608 393 BEF (7 749 359 EUR) i moms. Desuden skulle der svares en bøde på 10 % heraf (31 260 839 BEF) i henhold til momslovens artikel 70, stk. 1, og artikel 1, stk. 1, i KA nr. 41. Der er ikke noget i sagsakterne, som får Kommissionen til at mene, at en bødesats på 10 % skulle være problematisk i forhold til proportionalitetsprincippet⁽⁵⁶⁾.
- (193) I overensstemmelse med gældende afgiftsregler skal den afgiftspligtiges yderligere skyldige momsbeløb, som ikke er faktureret til kunden, anses for at være en udgift, der kan fradrages ved fastsættelsen af det afgiftspligtige grundlag, hvoraf der skal svares selskabsskat. Der kan også ske fradrag af den administrative bøde i selskabsskatten.
3. Leverancer af varer til kunder hjemmehørende i Italien og Spanien
- (194) Mellem oktober og december 1996 foregik de omtvistede transaktioner med kunderne typisk i følgende rækkefølge:

⁽⁵⁵⁾ 1 488 611 396 BEF x 21 % = 312 608 393 BEF.

⁽⁵⁶⁾ I de tilfælde, hvor artikel 70, stk. 1, finder anvendelse, er 10 %-satsen den mindste, som skattemyndighederne gør brug af.

(195) Umicore fakturerede varerne til en række selskaber, »B«, der er hjemmehørende og momsregistreret i Italien eller Spanien. De pågældende fakturaer vedrørte salg af rent sølv »ab fabrik« og blev udarbejdet med henvisning til enten fritagelsen i momslovens artikel 39 (udførsler) eller fritagelsen i momslovens artikel 39a (leverancer inden for Fællesskabet). Varerne blev transporteret direkte fra fremstillingsstedet i Belgien til Italien. I de fleste tilfælde blev fakturaerne betalt af det schweiziske selskab C⁽⁵⁷⁾, som også synes at være det, der reelt har bestilt transporten⁽⁵⁸⁾.

(196) Endelig godtgør de oplysninger, som de italienske og spanske skattemyndigheder sendte til de belgiske skattemyndigheder forud for indgåelsen af forliget generelt, at selskaberne B var fiktive.

(197) De belgiske skattemyndigheder anførte i betalingsanmodningen af 30. november 1998, at salgsfakturaernes angivelse af erhververne var fejlagtig, og at de schweiziske selskaber C var de egentlige erhververe af varerne. Eftersom der ikke var tale om udførsel fra EU's territorium, angav de belgiske skattemyndigheder i deres beta-

lingsanmodning, at der ikke kunne gives afgiftsfritagelse i medfør af momslovens artikel 39, og at de pågældende salgstransaktioner skulle omdøbes leverancer af varer, hvoraf der skal svares belgisk moms i henhold til momslovens artikel 15, stk. 2 og 7, og momslovens artikel 2. Skattemyndighederne konkluderede altså, at Umicore skyldte 63 216 555 BEF⁽⁵⁹⁾ (1 567 097,46 EUR) i moms, hvortil kom en administrativ bøde på 10 % af dette beløb.

(198) I sin brevveksling med SET angav Umicore, at de schweiziske selskaber af selskaberne B havde fået fuldmagt til at arrangere transporten af varerne og derudover handlede som finansiel agent for disse selskaber.

(199) I den forbindelse bemærkes det, at intet i sagsakterne godtgør, at de schweiziske selskaber skulle have haft fuldmagt til at arrangere transporten for de italienske eller spanske selskabers regning. Tværtimod godtgør samtlige de dokumenter, som Kommissionen har modtaget, at transporten af varerne blev udført for de schweiziske selskabers regning, og at disse selskaber reelt var erhververe og ejere af de pågældende varer.

⁽⁵⁷⁾ C dækker i virkeligheden over de samme schweiziske selskaber, som figurerede i det andet scenario.

⁽⁵⁸⁾ Umicores proformafakturaer nævner under beskrivelsen af varerne navnet på selskab C i dets egenskab af »ejer«. For så vidt angår transportdokumenterne er de i første omgang stilet til det schweiziske selskab C og nævner generelt, at varerne skal transporteres til et bestemmelsessted i Italien for det schweiziske selskab C's regning.

⁽⁵⁹⁾ 21 % af de fakturerede beløb: (29 595 944 + 34 744 972 + 32 355 113 + 73 803 950 + 130 531 237 BEF) × 21 % = 63 216 555 BEF.

(200) Derfor er Kommissionen af den opfattelse, at de belgiske skattemyndigheder i deres betalingsanmodning med føje havde omdøbt de omtvistede transaktioner leverancer af varer til de schweiziske selskaber. Der skulle da i henhold til momslovens artikel 15, stk. 2 og 7, og artikel 2 svares moms uden mulighed for afgiftsfritagelse på grundlag af momslovens artikel 39 eller 39a.

(201) Selv hvis skattemyndighederne med føje havde været i stand til at anerkende eksistensen af transaktionerne med de italienske og spanske selskaber, burde de have afvist afgiftsfritagelse i henhold til momslovens artikel 39a, fordi transporten ikke var udført af sælgeren (Umicore) eller erhververen (B) eller for en af disses regning.

(202) Derfor må det konkluderes, at Umicore skyldte 63 216 555 BEF (1 567 097,46 EUR) i moms, hvortil kommer en administrativ bøde på 6 321 655 BEF (10 % af det skyldige momsbeløb) i henhold til momslovens artikel 70, stk. 1, og KA nr. 41, artikel 1, stk. 1.

(203) Der kan i princippet ske fradrag i selskabsskatten for beløbet på 63 216 555 BEF og for den administrative bøde.

4. Hensyntagen til at forligsbeløbet ikke er fradragsberettiget

(204) Den praksis, der består i at anskue en administrativ bøde, som i princippet kan fradrages (det afgiftspligtige grundlag), hvoraf der svares selskabsskat, som ikke-fradragsberettiget, og derefter at nedsætte bødens størrelse og tage hensyn til dens ikke-fradragsberettigede karakter (kompensation eller »netting«) er hverken i overensstemmelse med forskrifterne eller den administrative praksis på området⁽⁶⁰⁾. Derfor må der tages hensyn til den fordel eller ulempe, som en sådan praksis har medført, i forhold til en situation hvor skattemyndighederne ikke yder en sådan kompensation.

(205) Samme fremgangsmåde kan anvendes for de momsbeløb, som i princippet kan fradrages selskabsskatten, og hvor der er ydet en sådan kompensation.

(206) Af de beløb, der er fastsat i de foregående afsnit, må følgende anses for at være fradragsberettigede:

$$33\,238\,698 + 312\,608\,393 + 31\,260\,839 + 63\,216\,555 + 6\,321\,655 \text{ BEF} = 446\,646\,140 \text{ BEF.}$$

(207) Den negative virkning for Umicore af, at virksomheden ikke kunne fradrage disse beløb, kan i princippet anslås til:

$$446\,646\,140 \times 40,17\%^{(61)} \text{ BEF} = 179\,417\,754 \text{ BEF.}$$

(208) Eftersom Umicore havde et skattemæssigt underskud af sine afgiftspligtige indtægter for året 2000, havde det dog en negativ virkning på den næste afregningsperiode (indtægter for 2001), at Umicore ikke kunne fradrage de nævnte beløb, idet Umicore havde overført sit samlede skattemæssige underskud til denne afregningsperiode. Følgelig medførte kompensationsordningen, sådan som de belgiske skattemyndigheder anvendte den, at betalingen af afgiften eller bøden blev udsat til den næste afregningsperiode.

(209) Eftersom belgisk selskabsskat opkræves ved, at de afgiftspligtige foretager forskudsindbetalinger i løbet af skatteåret med henblik på at undgå en opjustering af forhøjelse af afgiften⁽⁶²⁾, kan det i øvrigt med rimelighed antages, at Umicore, hvis selskabet ikke havde modtaget kompensation, ville have foretaget de nævnte indbetalinger i midten af 2001, hvilket i praksis betyder, at Umicore nød henstand med betalingen af 179 417 754 BEF på seks måneder.

(210) Den positive virkning af den manglende fradragsberettigelse kan derfor vurderes til at være:

$$179\,417\,754 \text{ BEF} \times 0,8\%^{(63)} \times 6 \text{ måneder} = 8\,612\,052 \text{ BEF}$$

5. Morarenter

(211) De morarenter, som i princippet skyldtes af den ovenfor beregnede moms, skulle i princippet beregnes på grundlag en månedlig sats på 0,8 % fra den 21. januar 1997⁽⁶⁴⁾ frem til den faktiske betaling, der fandt sted ultimo december 2000:

$$37,6\%^{(65)} \times (312\,608\,393 + 63\,216\,555) \text{ BEF} = 141\,310\,180 \text{ BEF}$$

6. Oversigt over skyldige beløb for perioden 1995-1996

(212) De mindste beløb, som Umicore var skyldig at betale for perioden 1995-1996 opregnes i nedenstående skema:

(I BEF)

BESKRIVELSE	SKYLDIGE BELØB
1) Første type af transaktioner	
Administrativ bøde	33 238 698
2) Anden type af transaktioner	

⁽⁶⁰⁾ Se afsnit II.2.

⁽⁶¹⁾ Gældende selskabsskattesats ved forligets indgåelse.

⁽⁶²⁾ Se artikel 218 i indkomstskatteloven af 1992 sammenholdt med artikel 157-168 i indkomstskatteloven af 1992.

⁽⁶³⁾ De belgiske skattemyndigheders gældendes sats ved beregning af morarenter.

⁽⁶⁴⁾ Datoen er fastsat i betalingsanmodningen på grundlag af skattemyndighedernes gængse praksis.

⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ måneder}) + 11 \text{ måneder} = 47 \text{ måneder} \times 0,8\% = 37,6\%$.

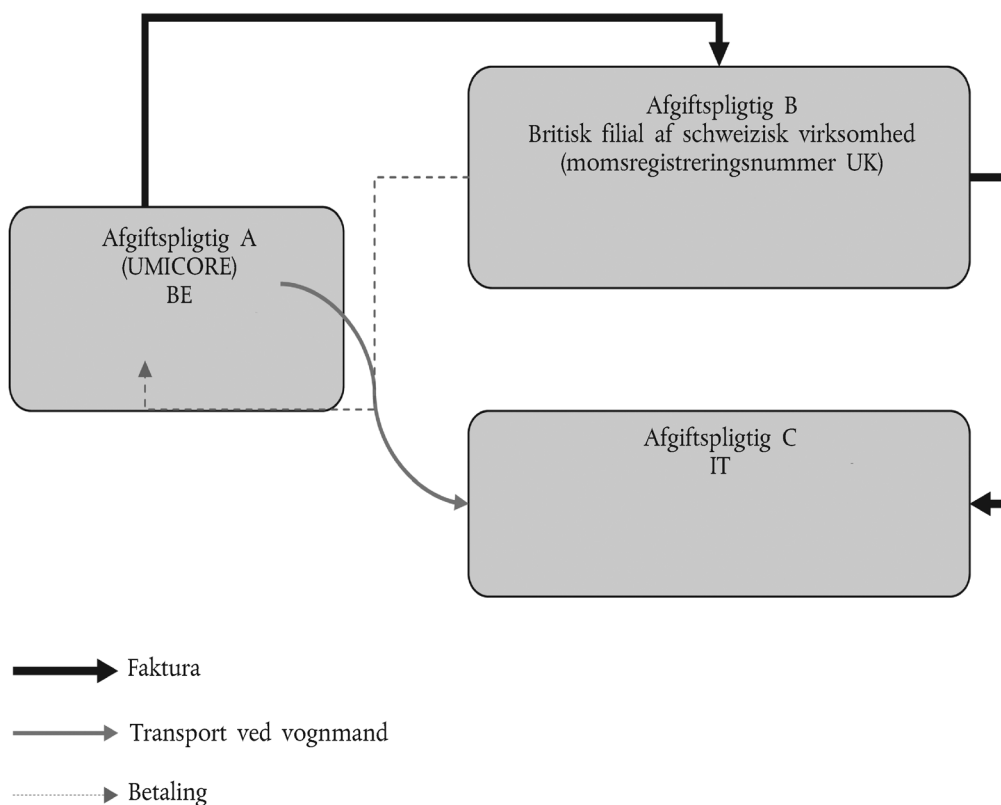
(I BEF)

BESKRIVELSE	SKYLDIGE BELØB
Skyldig moms	312 608 393
Administrativ bøde (10 %)	31 260 839
3) Tredje type af transaktioner	
Skyldig moms	63 216 555
Administrativ bøde (10 %)	6 321 655
Mellemleresultat	446 646 140 BEF
4) Morarenter	141 310 180
Principielt samlet skyldigt beløb (moms + morarenter)	587 956 320 BEF
5) Virkning af, at beløbet ikke er fradragsberettiget	
– negativ virkning af, at beløbet ikke er fradragsberettiget	– 179 417 754
+ positiv virkning af udskudt betaling	+ 8 612 052
I ALT	417 150 618 BEF

(213) På grundlag af ovenstående beregning må det antages, at det mindste afgiftsbeløb, som Umicore var skyldig at betale for årene 1995-1996 inden for rammerne af forliget med skattemyndighederne, andrager 587 956 320 BEF (14 575 056,46 EUR). Dog må der, inden beløbet sammenlignes med beløbet i forliget, tages hensyn til, at det ikke er fradragsberettiget, hvilket bringer det ned på 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).

VIII.2.3. Årene 1997-1998

(214) For så vidt angår perioden 1997-1998 følger de transaktioner, som der stilles spørgsmålstegn ved i betalingsanmodningen af 30. april 1999, følgende model:

- (215) I dette sidste scenario er Umicores kunde, B, hjemmehørende i Det Forenede Kongerige og filial af et schweizisk selskab med momsregistreringsnummer i Det Forenede Kongerige. Den efterfølgende kunde er en afgiftspligtig, C, der er hjemmehørende i Italien. Varerne blev transporteret direkte fra fremstillingsstedet i Belgien til Italien. Det var afgiftspligtig B, der betalte salgsfakturaerne, som var udarbejdet af Umicore.
- (216) Skattemyndighederne angav i deres betalingsanmodning af 30. april 1999, at afgiftspligtig B ikke havde ret til at kræve momsfrigtagelse i henhold til momslovens artikel 39a, eftersom vedkommende ikke havde gyldigt momsregistreringsnummer i Italien. Subsidiært fandt skattemyndighederne, at selv hvis det antoges, at afgiftspligtig B drev reel erhvervsvirksomhed, hvilket gav ham status af momspligtig, burde de pågældende salgstransaktioner anskues som trekantstransaktioner inden for Fællesskabet. I så tilfælde burde Umicores første salgstransaktion til afgiftspligtig B anskues som et nationalt salg uden transport, hvoraf der skal svares belgisk moms uden mulighed for fritagelse, eftersom transporten da udførtes for de italienske kunders regning.
- (217) Foreløbigt bemærkes for det første, at i modsætning til perioden 1995-1996 vurderede SET's inspektører senere, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at afslå momsfrigtagelse. Det fremgår klart af de interne noter, som inspektørerne sendte til deres direktør både før og efter indgåelsen af forliget.
- (218) For det andet fremgår det af de dokumenter, som Belgien sendte til Kommissionen ved brev af 6. august 2009, at transporten faktisk var blevet udført for afgiftspligtig B's regning (og ikke for en eventuel efterfølgende kundes regning). Det ser desuden ud til at kunne bekræftes af kopier af en række dokumenter, som Umicore vedlagde sit brev til SET af 11. juni 1999, og som godtgør, at afgiftspligtig B for hver salgstransaktion fremsendte en fax til Umicore for at informere virksomheden om, hvilken fragtmænd der stod for transporten, hvad føreren hed, og hvilket nummer, der stod på lastbilens nummerplade.
- (219) Desuden forekommer den omstændighed, at afgiftspligtig B ikke havde gyldigt momsregistreringsnummer i Italien, således som de belgiske skattemyndigheder fremførte i deres betalingsanmodning af 30. april 1999, ikke relevant, idet det på ingen måde er obligatorisk for afgiftspligtige at være momsregistreret i den medlemsstat, hvortil varerne sendes. I øvrigt må det konstateres, at de britiske skattemyndigheder, som har fremsendt oplysninger til de belgiske skattemyndigheder på disses foranledning, på ingen måde har sat spørgsmålstegn ved eksistensen af afgiftspligtig B's aktiviteter i Det Forenede Kongerige.
- (220) Endelig må det konstateres, at de belgiske skattemyndigheder ikke har sat spørgsmålstegn ved, at varerne faktisk forlod belgisk territorium, og at de blev transporteret til en anden medlemsstat.
- (221) Disse betragtninger synes i tilstrækkelig grad at godtgøre, at SET ikke rådede oplysninger, som gjorde det muligt at afvise Umicores momsfrigtagelser. Det må derfor konkluderes, at Umicore ikke havde pligt til at betale yderligere moms, bøde eller morarenter for perioden 1997-1998.
- VIII.2.4. *Konklusion angående eksistensen af en økonomisk fordel*
- (222) På grundlag af ovenstående vurdering må det konkluderes, at det mindste afgiftsbeløb, som Umicore var pligtig at betale for årene 1995-1998 inden for rammerne af forliget med skattemyndighederne, andrager i alt 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).
- (223) Eftersom beløbet er lavere end det beløb, Umicore betalte på grundlag af forliget af 21. december 2000, kan det ikke konkluderes, at de belgiske skattemyndigheder har givet virksomheden uforholdsmæssigt store fordele. Det eneste aspekt ved forliget, som afviger fra forskrifterne og fra den administrative praksis, er kompensationsordningen, som indebar, at det skyldige beløb blev nedsat for at tage hensyn til, at det ikke kunne fradrages selskabsskatten. Der er dog taget behørigt hensyn til den økonomiske virkning af denne praksis i vurderingen.
- (224) Kommissionen finder følgelig, at de belgiske skattemyndigheder ikke har givet selskabet Umicore økonomiske eller finansielle fordele i forbindelse med indgåelse af forliget af 21. december 2000.

IX. KONKLUSION

- (225) Kommissionen bemærker, at forliget af 21. december 2000 mellem de belgiske skattemyndigheder og selskabet Umicore ikke har givet sidstnævnte fordele og derfor ikke udgør statsstøtte i den forstand, hvori det er anvendt i traktatens artikel 107, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det skatteforlag, der blev indgået den 21. december 2000 mellem den belgiske stat og selskabet Umicore S.A. (tidligere Union Minière S.A.) om et beløb på 423 mio. BEF, udgør ikke statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2010.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 10. maj 2011

om ændring af bilag II til beslutning 93/52/EØF for så vidt angår anerkendelse af visse regioner i Italien som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*) og om ændring af bilagene til beslutning 2003/467/EF for så vidt angår erklæringen om, at visse regioner i Italien, Polen og Det Forenede Kongerige er officielt frie for kvægtuberkulose, kvægbrucellose og enzootisk kvægleukose

(meddelt under nummer K(2011) 3066)

(EØS-relevant tekst)

(2011/277/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin⁽¹⁾, særlig bilag A, afsnit I, punkt 4, bilag A, afsnit II, punkt 7, og bilag D, kapitel I, punkt E,

under henvisning til Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet⁽²⁾, særlig bilag A, kapitel 1, afsnit II, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 91/68/EØF er der fastsat dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder i Unionen. Det fastsættes ligeledes, på hvilke betingelser medlemsstaterne eller regioner heraf kan anerkendes som værende officielt frie for brucellose.
- (2) Ved Kommissionens beslutning 93/52/EØF af 21. december 1992 om konstatering af, at bestemte medlemsstater eller regioner overholder betingelserne for brucellose (*B. melitensis*), og om anerkendelse af deres status som medlemsstat eller region, der er officielt fri for denne sygdom⁽³⁾, er der i bilag II opstillet en liste over regioner i medlemsstater, som anerkendes som officielt frie for brucellose (*B. melitensis*) i overensstemmelse med direktiv 91/68/EØF.
- (3) Italien har forelagt Kommissionen dokumentation, der viser, at betingelserne i direktiv 91/68/EØF er opfyldt for så vidt angår regionerne Emilia-Romagna og Valle d'Aosta, så de pågældende regioner i Italien kan anerkendes som værende officielt frie for brucellose (*B. melitensis*).
- (4) På grundlag af evalueringen af den dokumentation, der er fremlagt af Italien, bør regionerne Emilia-Romagna og Valle d'Aosta anerkendes som officielt frie for sygdommen. Angivelserne vedrørende Italien i bilag II til beslutning 93/52/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Direktiv 64/432/EØF finder anvendelse på handel i Unionen med kvæg og svin. Det fastsættes ligeledes, på hvilke betingelser en medlemsstat eller en region heraf kan erklæres officielt fri for tuberkulose, brucellose og enzootisk kvægleukose, for så vidt angår kvægbesætninger.

(6) Selv om Isle of Man, der er et selvstyrende afhængigt område under den britiske krone, ikke er en del af Unionen, er den underlagt en særlig begrænset ordning med Unionen. Derfor bestemmes det i Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer⁽⁴⁾, at ved anvendelsen af de regler, der blandt andet vedrører dyresundhedslovgivningen, betragtes Det Forenede Kongerige og Isle of Man som én enkelt medlemsstat.

(7) I bilagene til Kommissionens beslutning 2003/467/EF af 23. juni 2003 om fastlæggelse af kvægbesætningers status i visse medlemsstater eller regioner i medlemsstater som officielt fri for tuberkulose, brucellose og enzootisk kvægleukose⁽⁵⁾ er der anført lister over medlemsstater og regioner heraf, der er erklæret henholdsvis officielt frie for brucellose og officielt frie for enzootiske kvægleukose.

(8) Italien har forelagt Kommissionen dokumentation, der viser, at betingelserne i direktiv 64/432/EØF for status som officielt fri for tuberkulose er opfyldt for provinserne Rieti og Viterbo i regionen Lazio.

(9) På grundlag af evalueringen af den dokumentation, der er fremlagt af Italien, bør provinserne Rieti og Viterbo i regionen Lazio erklæres for regioner i Italien, der er officielt frie for tuberkulose.

(10) Italien og Det Forenede Kongerige har forelagt Kommissionen dokumentation, der viser, at betingelserne i direktiv 64/432/EØF for status som officielt fri for brucellose er opfyldt for provinserne Frosinone, Latina og Viterbo i regionen Lazio i Italien og for Isle of Man i Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 13 af 21.1.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 74.

- (11) På grundlag af evalueringen af den dokumentation, der er fremlagt af Italien og Det Forenede Kongerige, bør provinserne Frosinone, Latina og Viterbo i regionen Lazio i Italien og Isle of Man i Det Forenede Kongerige erklæres for regioner i henholdsvis Italien og Det Forenede Kongerige, der er officielt frie for brucellose.
- (12) Italien, Polen og Det Forenede Kongerige har forelagt Kommissionen dokumentation, der viser, at betingelserne i direktiv 64/432/EØF er overholdt, for så vidt angår provinsen Viterbo i regionen Lazio i Italien, 44 administrative regioner (powiaty) i de større administrative enheder (provinser) Lubuskie, Kujawsko-Pomorskie, Mazowieckie, Podlaskie, Warmińsko-Mazurskie og Wielkopolskie i Polen og Isle of Man i Det Forenede Kongerige, så de pågældende regioner i Italien, Polen og Det Forenede Kongerige kan betragtes som officielt frie for enzootisk kvægleukose.
- (13) På grundlag af evalueringen af den dokumentation, der er fremlagt af Italien, Polen og Det Forenede Kongerige, bør de pågældende regioner erklæres for regioner i henholdsvis Italien, Polen og Det Forenede Kongerige, der er officielt frie for enzootisk kvægleukose.
- (14) Bilagene til beslutning 2003/467/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til beslutning 93/52/EØF ændres som angivet i bilag I til denne afgørelse.

Artikel 2

Bilagene til beslutning 2003/467/EF ændres som angivet i bilag II til denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2011.

På Kommissionens vegne
John DALLI
Medlem af Kommissionen

BILAG I

I bilag II til beslutning 93/52/EØF affattes angivelserne vedrørende Italien således:

»I Italien:

- Regionen Abruzzo: provinsen Pescara
  - Provinsen Bolzano
  - Regionen Emilia-Romagna
  - Regionen Friuli-Venezia Giulia
  - Regionen Lazio: provinserne Latina, Rieti, Roma og Viterbo
  - Regionen Liguria: provinsen Savona
  - Regionen Lombardia
  - Regionen Marche
  - Regionen Molise
  - Regionen Piemonte
  - Regionen Sardegna
  - Regionen Toscana
  - Provinsen Trento
  - Regionen Umbria
  - Regionen Valle d'Aosta
  - Regionen Veneto.«
-

BILAG II

I bilag I, II og III til beslutning 2003/467/EF foretages følgende ændringer:

1) Angivelserne vedrørende Italien i kapitel 2 i bilag I affattes således:

»I Italien:

- Regionen Abruzzo: provinsen Pescara
- Provinsen Bolzano
- Regionen Emilia-Romagna
- Regionen Friuli-Venezia Giulia
- Regionen Lazio: provinserne Rieti og Viterbo
- Regionen Lombardia
- Regionen Marche: provinsen Ascoli Piceno
- Regionen Piemonte: provinserne Novara, Verbania og Vercelli
- Regionen Sardegna: provinserne Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio og Oristano
- Regionen Toscana
- Provinsen Trento
- Regionen Veneto.«

2) I bilag II, kapitel 2:

a) Angivelserne vedrørende Italien affattes således:

»I Italien:

- Regionen Abruzzo: provinsen Pescara
- Provinsen Bolzano
- Regionen Emilia-Romagna
- Regionen Friuli-Venezia Giulia
- Regionen Lazio: provinserne Frosinone, Latina, Rieti og Viterbo
- Regionen Liguria: provinserne Imperia og Savona
- Regionen Lombardia
- Regionen Marche
- Regionen Molise: provinsen Campobasso
- Regionen Piemonte
- Regionen Puglia: provinsen Brindisi
- Regionen Sardegna
- Regionen Toscana
- Provinsen Trento
- Regionen Umbria
- Regionen Veneto.«

b) Angivelserne vedrørende Det Forenede Kongerige affattes således:

»I Det Forenede Kongerige:

- Storbritannien: England, Skotland og Wales
- Isle of Man.«

3) I bilag III, kapitel 2, foretages følgende ændringer:

a) Angivelserne vedrørende Italien affattes således:

»I Italien:

- Regionen Abruzzo: provinsen Pescara
- Provinsen Bolzano
- Regionen Campania: provinsen Napoli
- Regionen Emilia-Romagna
- Regionen Friuli-Venezia Giulia
- Regionen Lazio: provinserne Frosinone, Rieti og Viterbo
- Regionen Liguria: provinserne Imperia og Savona
- Regionen Lombardia
- Regionen Marche
- Regionen Molise
- Regionen Piemonte
- Regionen Puglia: provinsen Brindisi
- Regionen Sardegna
- Regionen Sicilia: provinserne Agrigento, Caltanissetta, Siracusa og Trapani
- Regionen Toscana
- Provinsen Trento
- Regionen Umbria
- Regionen Valle d'Aosta
- Regionen Veneto.«

b) Angivelserne vedrørende Polen affattes således:

»I Polen:

- Provinsen dolnośląskie

Powiaty:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki og złotoryjski
----------	---

- Provinsen lubelskie

Powiaty:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łączynski, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski og Zamość
----------	--

- Provinsen lubuskie

Powiaty:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyrzecki, nowosolski, słubicki, strzelecko—drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski og wschowski.
----------	---

— Provinsen kujawsko-pomorskie

Powiaty:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek og włocławski.
----------	---

— Provinsen łódzkie

Powiaty:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski og zgierski
----------	--

— Provinsen małopolskie

Powiaty:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkuski, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki og wielicki
----------	---

— Provinsen mazowieckie

Powiaty:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, plocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtusi, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żuromiński og żyrardowski.
----------	--

— Provinsen opolskie

Powiaty:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki og strzelecki
----------	---

— Provinsen podkarpackie

Powiaty:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, nizański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg og tarnobrzeki
----------	--

— Provinsen podlaskie

Powiaty:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki og zambrowski.
----------	---

— Provinsen pomorskie

Powiaty:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot og wejherowski
----------	---

— Provinsen śląskie

Powiaty:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-łędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłówice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory og żywiecki
----------	---

— Provinsen świętokrzyskie

Powiaty:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski og włoszczowski
----------	---

— Provinsen warmińsko-mazurskie

Powiaty:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński og węgorzewski.
----------	--

— Provinsen wielkopolskie

Powiaty:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, słupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński og wrzesiński.«
----------	--

c) Følgende angivelser vedrørende Det Forenede Kongerige indsættes:

»I Det Forenede Kongerige:

— Isle of Man«

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA